271

N. 168

400

[S]anta Cruz
8

D. lemons
Aguirre
Foran
Villela
D. Nicolas
Baptista

D. Nicolas
Baptista
Juan

Baptista
Nicolas

~~[illegible]~~ Año 642.

Jose Fer de Net[illegible] y Alonso

R.83

91. foxas

RETES

De adquirenda vel amittenda hereditate

Aº 1666

Demodis adquirende et amitende hereditatis acturi sumus hoc anno ut Magni Matris [illegible] secunde mus que ordinarie antecessoribus tamen hunc [illegible] [illegible] candis meo aute [illegible] [illegible] est aliquid quod ex ponitur et aliquid quod suponitur. Suponitur quod sit hereditas de quo ex professo agitur sub tit. de hereditate inst. exponitur vero quibus mod. adq. et quibus amit. que cum ita sint antecesores nostri Maxime sane uiri [illegible] omnia [illegible] [illegible] suposita [illegible] exposita [illegible] in suposito et tantum de heredibus [illegible] que [illegible] [illegible] [illegible] Labores nos [illegible] [illegible] reputavimus. et supositis elegantib. principiis que [illegible] prestant operis pub. luce donatis ex professo agemus de his que tractatus [illegible] petit de mod. adq. et amitt. hered. tam circa extraneos herides que circa suos circa extraneos de [illegible] [illegible] [illegible] et de mod. [illegible] [illegible] de [illegible] et abstentione in quibus plura [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] aprime [illegible] [illegible] vero maxime [illegible] [illegible]

BIBLIOTECA DE SANTA CRUZ DE VALLADOLID

ad ordienu usq; veluti que dicturi sumus de cretione aqua
auspicuam tractatus ideo uero illa nominamus qd difficile
esset exponere nisi adiderimus hodierne cretionis antiquam insup
abitam imitatoria artificia s. hactenus subtiliu superparantibus e
nus nam tenent tandus enim istis immorandum est, quadiu nihil animus
agere manus post rudimenta scientia riggera. Inquit Seneca. ep. 88
inpo. q. cartissimi et clarissimi scitatores ex porectis institutimei ueb
vitirato vestra ingrediamur.–

Caput 1. de cret.e Etimologie.

Kaput 13. de Cret.e etimologie

Vt ab etimologia incipiamus qd recta postulat methodus eam pre
bet Varro Romanorum doctissimus lib. 5. de lingua latina cap. 8.
ubi sic in ueteris libris legitur legendus q. censet cum iudicio Jose
phus schaliger. dictus cerno a cereo, cereo a creo, id est a creran
do: abeo qd cuiquid creatum est tunc demum uidetur. prosequitur pa
ulo inferius et ait et quantum dixerit cernito id est facito ut ui
deant te esse heredes d. ita postrema hec verba emenduit
supleuit q insignis vir Cobaruuias non minus solida sapientia
quam eleganti crisi censendus lib. 4 uariar. cap. 10 prosequa
mur de etimolologia cum Var.e lib. 6 eius de trat. ex
emendat. lectiq Petri Victorii lib. 7. uar. lect. cap. mg
Varronis liber statet mendax apud Plautum
in Mystelaria ubi legitur in cistelaria ante lit.a A ua
let ostitui itaq heres cum ostituit se heredem esse di
citur cernere et cum id fecerit dicitur creuisse. quem verba
imitatus fuit Sextus Festus Pompeius lib. 3 de
verbis que ad ius ptinent signficatione in voce cerno et
creui notarius elegantique et uariationis equiuoce uocis Cre
ui. que est a creseo et a cerno q.a creuisse at dauget ...

hẽ

hereditatē creuit id ē adiuit Multos aliq̄ alusiones de ve
bis Nonius Marcelus de ppietate sermonis cap. 4 n. 69
lugendi autē erunt p expositi. Festi Pompei..
Guillelmus Budeus in not. priorib. ad Pan. l. ulta. de pig.
act. Joanes Fungerus in etimologicon, Vbo cretio. Pe
trus Gregorius lib. 46 Sintac matis cap. 2. n. 4. ex qua
notat exponendi sis. duo loci alter Ciceronis ubi ex
Metafora sic loquitr. Belis credo rebus ut in cre
tionib. scribi solet de qb. reiq potiq. in vulgatis torij
Legitr dditionib. nullo sensu, O ut uidit Victorius lib.
variarū lectionis cap. 21. q emendauit actionib. sed pa
rū etiā si modest Multis ego Duaren, lib. 2. disp. appon.
Sicut Otmans. Quequis emendationis authore eis elogio ci
tat Cuiacius ad Papan. lib. 22. Sequitr. q Brison. lib. de
formul. pag. 662 sparentis emendauit cretionib. qua
uoce ex autographo C X lib. ... qd ex tot lib. s. orig. cap. 9. a
... isidorus a gratiano relatus in cap. ... t.
dixte regosud Cobarubias. d. lib. 4 cap. 10. cyols falso lege
retriqua emendatione recepit Cuiac, ubi pxime et receperunt
emendatores gratiani siue edit. Gregoriana adeo de ... et
Pichardus N. in q itē extraneus 8. n. 30. inst. de heredū qua
litate et dif. Alr locus ē eiusde Ciceronis in ...
Retoric. ad herenius Cornificius sit siue incertus
aliquis lib. 4 ubi de Ambiguo scribens ita ait: abiguus
ē ... pot indicas plures, tie ... accipi sed accipitr
in eius partes qua ... ita dixit ut sedicas deco q multas
hereditates adient p spicetu qui plurimus cernis. Esto
p ambiguitas in uoce cernendi qua pot significare et
adire et respicere et hec de etimologia diximus sufficiat

P.° 2.
Def.°

Nunc de def.e agendum e. iqua pro
bando contentus ero de scriptionib. qualib. qualib. quas
ponunt Ulpianus et divus Isidorus sic.q.° ait Ulp. in frag.
ment. tit. q. heredes institui possunt 22. § cretio 27. —
Cretio e. certorum dierum spatium q.d datur instituto heredi
ad deliberandum utrum ei expediat adire hereditatem nec
ne veluti titius heres esto cernitoq. in diebus 100. proximis
qb. scieris poterisq. nisi ita creveris exheres esto.
e. §t g.° l. om datum a testatore heredi scripto ut intra de
liberet de adeunda seu adeunda heredit.e Nam q. cerno
in hoc tract.u p. multa forum pro i cernere et deliberare accipitur
ut cum iudicio et solita eruditione monet Doctissimus noster Fra.cus
Sanzius Brocensis lib. paradox. pag.a mihi 68 et seq. et
in minerva lib. 4. sub verbo cernere sic etiam definiunt
divus Isidorus forum ab eodem Ulp.° doctus lib. 5 originum
cap. 24. Cretio e. certus dierum num.us in quo institutus he
res aut accipit hereditatem aut finito tempore cretionis ex
cluditur nec liberum e. ius sibi ultra capiendi hereditatem
Cretio autem appellata e. quasi decretio id e. decernere f.
constituere ut puta ille mihi heres esto h. addito, cernitoq.
infra dies tot, extra excludit adeundam aut hereditatem
centessimus status enim dies quib. nisi creto adiec
ta, quia ut ita inferius exponenda b, ex quo duplici testi
monio satis apparet quid esse instit.° facta sub forma
sacretionis q.d vero esse addito facta cretione exposuit
idem Ulp. in § seq. hic verbis cernere e. verba cretionis
ad hunc modum. quod me Mevius heredem instituerit eam he
reditatem adeo cernoq. qua definitione servavimus des
criptione ut patet e. sequuntur Alciatus lib. 3. disputat.
cap. 7. Duaren. lib. 2. disputationum cap. penultimo

et

et ad nrm tit cap. 2. Donel. lib. 7. com. cap. 8. et ibi Osuald. lit.ª H. et X. Petrus Gregorius lib. 40 sintagm. cap. 2. ex n. 4. Balentinus Forsterus de successionib. lib. 2. cap. 19. Ant. Sobeans lib. 1. uar. cap. 25. Ant. Concius lib. disp. cap. 13 pag. mihi 192. Panciroli lib. 2. thesaur. varior. cap. 214 Joanes Brodeus lib. 10 Miscelan. cap. 26 In Vinnesain § its extraneus inst.ª de here. dis qualitate et diff.ª et in lectur. ad nrm tit cap. 4 ex n. 2. et cap. 6 n. 6. et cap. 26. Olan. primatus Toletanus lib. 2 paraligomenon cap. 6. ex n. 6 Sequitur

N.º 3.

Diuisio Cretionis

ut de diuisione uideamus quæ curiosius quæ Ceteri prosequutus fuit Forster. d. lib. 2 cap. 19. sed non plene nos uero ex cicerone et Vlp.º Cretione quadrupliciter diuidimus. h. modo :. 1. diuiditur cretio in vulgarem et stinuam, stinua est quæ habet 100. certos uel stinuos dies intra quos heres scriptus cernat adeat q. hereditatem aliquin excludatur siue igno ret siue non possit Cernere. Vulgaris dicebatur in qua testator adiciebat hæc uerba quibus sciens poterisque adiectus concurrebat tepus cernendi heredi scripto si aliquo impedimento detentus esset et si ignoraret esset tempore cernendi Vlp. d. tit.º 22. § cretio aut 31:. Ex quo descripto heredæ sub cretione uulgari aut omnino sine cretione accedit facile tamen in patrimonium abitus 86. h. n. tt. lib. 7. opus. culorum cap. 4. n. 13. nec presenti repeto huic diuisioni proxima aut simi lis est alia quæ colligitur ex cicerone in oratione pro Valer in qua innuit cretionem liberam fuisse et non liberam alius. sitit etiam ipse cicero lib. 1. de legib. ibi legationem aliquam

Vulgaris et stinua

Ex.

Libera et non libera

istaque postulat oratio aut huius modi quæ de Cretione libera atque ociosa 8ª ut emendauit eo nequius Curac. lib. 9 obs. cap. 29. Vantea sine sensu legeret

Cessione libera per cretione quod esset cretio libera expo
suit Curacius ubi proxime nempe illa cum nudus dierum
minatus in pusadiectus fuerat exemplo legationum
liberae aut liberi meatus quod dabatur senatoribus,
ut Roma excedere possent et alio officii suarum
rerum procurandarum causa l. q libera 14 de legationibus. quod
et orvaldo placuit lib. 7. ad Donelus cap 9. lit. E.
scio nos hanc Curacii viro docto hinc universitatis
non quaeri quasi illa Iust. ... cretionis sed non habere tempus
aliquod determinatum ad cernendum, sive ad deliberandum. Mihi ergo
quatenus admodum quod vulgaris sit cretio quae quis praefixos habeat dies
non tamen habet dies certos sive determinatos et subducantur dies
illi in quibus ignorat aut non potest cernere sic quod libera dicebatur tempore
certis quae ab Ulp. dicitur Vulgaris quod plerumque expediebatur ab illis
libera legatione fruebantur quod de utraque agens indicavit idem
Cicero lib. 3 de legib. sic Legatione hereditates aut singraphas suas
suasque sequuntur. de ideo postulant senatores liberam legatio
nem ut cernant hereditates extra Romam sibi relictas vexi
gant quae sibi debentur. Maneat ergo utrumque divisionem idem valere ut
sit libera Cretio eadem cum vulgari et non libera continua

Perfecta et imperfecta 31

Dividi
etiam Cretio in imperfectam et perfectam. Perfecta cretio dicebatur quod
indefectus cernendi intra dies a testatore praefixos exhereda
batur heres h. modo. Titius heres esto Cernito que in diebus 100
proximis Nisi creverit exheres esto. quomodo fiebant etiam sub
stitutiones adiiciendo haec verba post clausulam exheredationis
heredis instituti. Tunc Mevius heres esto &c. Imperfecta vero
Cretio appellata fuit quod non apponebatur exheredationis clausula ...
fiebat ita Si non creverit Titius tunc Mevius heres esto Ulp.
d. 4. 22. § et sub imperfecta 33. inter quas ex vere utere illa fuit
diff. ... institutis sub imperfecta Cretione idest sine exhere

datione.

datione idest exeredatione heredis instituti excluderet ipsum substitutum si institutus cerneret gereretue pro herede, quia Marcus Imperator instituit ut etiam pro herede gerendo ex asse heres fieret institutus exclusso substituto si sub predicta imperfecta cretione instituerit licet ante rescriptum gerendo pro herede ad semissis portionem tantum admitteretur institutus et ad alium semissem substitutus ceterum institutus sub perfecta cretione, non aliter ad hereditatem admittebatur quam eam adeundo cernendoque et nihil de hereditate sequebatur pro herede gerendo ut ad id sensu indicat Ulp., in eodem §, notarunt cum Curacio in notis ad hunc textum. Casus in quo extraneus heres exheredabatur cum aliorum exeredatione ues sit circa extraneum ineptam ÷ L. quidam filium 132. de V.O. cuius antiqui iuris vestigia quae denotat ibidem Magnus author quae remanserunt in pandectis L. in l. pater, 44, de heredib. inst. in quo proponuntur duo heredes instituti et nisi facerent monumentum in diebus certis loquitur indefinite sed tempus pro quo culdubio determinandum fuit a testatore pro qualitate monumenti faciendi argumento ex l. stinnus ex l. 137. § 2 item quin sulg. 3. de V. Ob. nec aliud misterium predicta verba continent ut ego existimo, apposita vero conditione si addixit erga omnes heredes non tamen copulative sed distributive si quis eorum non fecerit omnes exheredes sunto alter ex heredibus, pretermisit facere monumentum intra tempus prescripto, quo exclussus fuit, ut excluditur heres quia sub ista conditione exheredatus fuit Ulp. d. t. 22. § cum credat 30. alter vero fecit quaeritur fuit utrum ambo excluderentur ex omni ratione unusquisque. Respondit Memoris alterius odio pregrauari ut in conditionib. probatur in l. p. de condit. et demonstrationib. et dixi in preludiis de diuiduis et indiuiduis obligationib. quare concludit eum qui impleuit conditionem ex asse heredem futurum et rursus habet exeredationem heredis extraneo

Constitutio Imperatoris Marci circa heredis gestione

Exeredatio extranei inepta est

Exp. L. pater 44 de heredib. inst.

Alterius odio quis non pregrauari potest 40

ory adiecty sdit. institutiony facty cy gfinitione tēporis in quo
convenit cerni, unde Cyuidius suspicatr Cuiac, potuisse intelligi
instit. facta n tanty subdil. faciendi **Monumenty** sed
ergo sub. de cernendi intra eius tēpus qd porteat ipsius nouit
acinuenty Bartolom, Guessius lib. 1. interpretat. 14. n. 12. n
ē necesse expendere sigillati ceteras vestigia que extant
in l. uxorem 41. § cuius heres 8 de leg. 3. l. servis 27. a de leg. fal.
adducio alias ex l. 3. § et si heres 8. de minorib. ibi si a patre in
dieb. 100. fuerit emancipatus et in l. si quis heres 72. h. t. ubi
clara ex testamento cretionis imperfecte notarunt Cuiac.
tract. 2. ad Af. in l. cum falsus 46 h. t. Vinnius in lect. ad
hunctis c. 4 n. 7.

Tandem dividitr cretio in simplicem et n
n simplicem heredum ... aperte colligitr ex Cic. lib. 11. epist. ad
Atticum ep. 12. Verba sunt Galeonis hereditatem cerni existimo eum

Simplex et multiplex

cretione simplice fuisse quoniam ad me nulla transmissa ē simplex
cretionem interpretatr Joannes Wepheling in not. ad Cobari lib.
4 cap 10 qd ex duob. pluribus ue heredib. instituti alter cum cret.
instituiti ceteri vero simpliciter: qd in re obscura interim mihi placet
stare veritatem fuisse ol. alterum ex heredib. cum cretione reli
quos sine ea instituere, probat mihi desertus quintiliani locus
in declamatione cuius titulus ē equatio patrimonii ibi quaratio
relinquende hereditatis erit? que ratio Ilum? qd his cerebent
hereditatem, deinceps n sit plus habiturus quam ceteri heredes
et diuisurus sit qd his quidem honorem supremi defuncti
tabulis habuerunt. Notemus oportune ex hoc loco maiorem
honorem afficeri qui heres instituitr cum cretione quam qui instituitr

Cum cretione institutus honore afficitr

sine cretione qd ē notandum ad l. 3. § 2. de cap. orest. ubi quidem
libera institutio appellatr plenior honos ex mente videlicet
opportorum qui scrupulosas cretionis solemnitates abroga

runt

6

vantur l. Cretione 17 C. de iure deliberandi deinde notan
dum est sepe accidisse ut duobus vel pluribus heredibus in
eodem testamento scriberentur alter de cretione reliqui sine ea, quod
ad notam Felli deseruit

Sequitur ut dicamus de forma cernendi
idest de forma qua adeunda erat hereditas sub cretione
relicta in primis noto cretionem nihil aliud esse quam aditionem
hereditatis factam cum solemnitate cernendi ut diserte probat testi
monium Plini lib. 10 epist. ep. 80 ad differentiam simplicis aditio
nis que sine cretione fiebat. Sic docent Petrus Fab. lib. 2 se
mestrium cap. 22. pag. 328. Donel. lib. 7. com. cap. 8. Cuiac. lib. 7.
obs. cap. 18. et in paratitlis ad tit. C. de iure del. Petrus
Greg. lib. 46 sintacm. cap. 2. n. 6 et 7. Colaris lib. 2 paratit.
cap. 6 n. 32. Vinnius in ind. § 32. in extraneis 8. ex ... inst.
de her. qual. et diff. Revard. de auth. pru
dentum c. 8. qui docet aditionem cretionem quam apprehensionem fuisse dubius Legem agere in hereditate
idest legitime adquirere illam. Nec video quin hic cal
pare possit quisquis culpet inmerito Osualdus d. c. 8.
lit. B. Respecto Revardus confudisse cretionem et
aditionem simplici, modo cursum esse cernere hereditatem et
simpliciter illam adire sed potius cum comuni interpretum
placito sensisse priusse cretionem et subsequutam fuisse
aditionem licet eo nomine acriter Revardus reprehen
derit Olan. d. cap. 6. n. 6. in not. quod ut de forma loquamur
non potuit per cretionem adiri hereditas. Clausis tabulis testamenti
sive ante apertas tabulas, quamquam unicus heres
fuisset inst. quod ... in ad ... observabatur
ut dicit annuente ... qui ... locus diui
Ambrosii ex lib. 9. ep. ad ... sine ullo mysterio

a Revardo d. c. 8. Uba si: taqua clausus q. tab. cernit hereditatem respondet authoritatem ni habet lectionis et nd. Ubi decepti sole nob. q. debebat aditio fe reditatis cum creditore subhis scilicet adeo hereditatem cernere q. dst. et loco Vlpi. d. t. 22. § cretio et seq. ex quo sequitur mutum etiam fari non poterat respotius et hereditatem cernere ut alij sequentes adducunt Lancirot lib. 2. the qu. uni uar. cap. 214 Joanes Brod. lib. 1. Mysel. cap. 16 A. Dcius lib. 4. disp. cap. 13 q. 192 A. Gobean. lib 1. variarum cap. 21. Emund. Meril. lib. 2 prior. obs. cap. 11. et lib. 4 cap. 34 Revardus in l. ubi non Voce de A. I. Vinnessa in lect. ad nris tit. cap. 16 et ind. § sit extraneus n. 5 §. et Othman. olan. d. lib. 2. c. 6 n. 8. et lib. 4 cap. 15 n. 4

De eadem forma

Debebat etiam fieri coram testibus signatoribus q. ut notat obiter Meritus lib. 2. post. obs. cap. 37. fortasse quod ipsi qui tunc adducti fuerant q. post barie ex testimonio Aurelii in mirro de epi famal, & eidem adecimus adducto a Cobarrubia d. lib. 4 cap. 11. haditio nersponso Loqui de Betl. ubi natus fuit salvator noster qui heredem celestis Regni apellat aludens ad perfeciam cernendi. Habebo tibi cernens hereditatem ut in scholis videbit verius Versus q. sunt. = Atrice te summo patri = heres creator Vnicus homo extornatus spiritus = id est Submembris Deus = hunc de perfectis testibus, = isolis q. signatoribus, = Testator et Fator iubet = adire regnum et cernere. quem J. omisserit Sirrerin, Puthman, et Erasmus explicare tamen hi perfrandi mihi non est. 1. q. noto apelasse Cristus Dominus heredem et creato rem q. Creatorem etiam heres q. cernendo adire se hereditatem Creator adglabatur ueterna lingua cer

l[...] a Creando dict. Vtex Varrone notauit n. 4. A apud Romanorum vetustissimos Cernere et Creare idem significabat ut ex bonis authoribus notauit Josephus Scaliger ad Varronem de lingua latina lib. 5. cap. 8. Unde Calculatores illam notam quae non facit numerum, sed multiplicat et quasi creat praecedentes, appellant Cero, tegitur Creaticem non tamen decretum cum aditione simul loquitur, semel loquitur ubi adire regnum et cernere dicit solemnitatem Manifeste tradit cernendum esse coram testibus et signatoribus sicut Ulpianus [...] quod melius suadet Poeta loquens de prophetis. Hos testes uteres [...] ei euerit. [...] ut sint testes et signatores cretionis solius enim [...] in quo non moror.

N. 8. Decadi forma

Prosequamur reliquas solemnitates cretionis Cuiac. lib. 7. obs. cap. 28. quem sequuntur P. Fab. lib. 2 semestrium cap. 22. circa princ. Ottuald. ad Bon. lib. 1 cap. 8. lit. D, docuit cretionis symbolum fuisse percussionem digitorum quam digitis faciebat qui cernebat hereditatem solemnitatem hanc necessarium nec sectatores probant ullo antiquiorum authorum testimonio afferunt illud et quod expositissimus Joannes Vtefelius [...] ad Cobarrub. [...] laudatum ex Cicerone lib. 3. officiorum dic. Ut digitorum percussione heres possit scriptus esse. Cum [...] ad institutionem cum cretione referri debent [...] ad simplicem, non aditio simplex his solemnitatibus carebat ut infra dicemus. Idem Cuiac. in paratitlis ad tit. C. de iure deliberandi tradit Cernentem aprehendisse aliquam corporeum hereditarium manu quam tenuisse ea. Quod etiam non probat aliquo testimonio sed ut credo Cuiacio suadet locus diui Ambrosii quem dedi sup. n. 6 (?) loquens de cretione sic ait: Tamquam clausis [...] tabulis cernit hereditatem non possidet. Ex quo deducere potest quod legitime cernit hereditatem eo ipso ac [...]

Percussio digitorum erat forma quaedam cretionis

possidere atq. siplex aditio Ubi facta attribuitade
sunt possessiones Corporum hereditariorum l. 1. § veteres
l. 3 heredes 23 de adq. poss. ut alibi ex professo diceba
quod decesse est adeuntes et solemnitate cretionis corpora hereditaria
via atigisse ince et nomine totius hereditatis cernen
do incipiat possidere hereunt solemnitatem cretionis quasinda
gare potuit et quas scrupulosas appellarunt imperatores in
l. cretionum 17 C. de iure deliberandi abrogantes cretio
nem propterea scrupulum ut infra dicetur.

Videamus de personis
que possent cernere hereditatem atque meminisse opor
tebit cretionem fuisse actum legitimum quia et simplex aditio ac
tus legitimus sit l. actus 77 de reg. iuris non potuit necesse
talis actus cretio que maiori indigebat solemnitate do
cet Cuiacius d. lib. 7 obs. cap. 18. Revardus de authoritate
prudentum cap. 8. idem et Petrus fab. et Iacob. Gothfredus in
d. l. actus 77 Vinuessa incl. § item extraneis iuris de here
dum qualit. et differ. num. 33. Olan. d. lib. 2. paraliporemenon cap. 6
num. 50. ex quo sequitur ipsum heredem scriptum personaliter debuisse
adire et cernere hereditatem quod si filius famil. fuisset institutus
ipse cernebat adibatque patre iubente l. 1. et 2. l. qui ex §
C. theodosiano de matern. bonis idem quod iuris fuisse in servo in
stituto facile dici pot. fit ergo inde ut per alium hereditatis aditio
et cretione fieri non posset veluti per tutorem curatorem procuratorem et
similes quamquam alium per eos adiri non posset hereditas l. procuratorem quo h. tit.
iuncta l. nemo alieno nomine de reg. iuris pare est
ut nec alieno nomine cerni posit circa hereditatem ut
docent nuper laudati Solo fendit in leviter locus
Ciceronis ex lib. 3. epist. ad atticum ep.a 41 qui forte
probat hereditatem et cretione relictam adiri cerni quod posse
per alterum Tu assunt ex eo cognovi Cretione Pfluvii (Servii
Servius neglegente) liberos tuos hoc presentibus; 60 diebus metuebant
ne ille accersendus esset. Nunc mittendus est ut meo iu

Peramtores (ius) Hoc
non adequitur potestas
orationis in cretione

Cui possent cer
nere hered.

Cretio actus legiti
mus est

Nemo pot cernere
per alio.

su cernat ut inf. scrib. Bestorum nihil e q. accusses, iam enim obsignata hac ep. Noctu tabelarius meus venit et ab eo diligenter literas scriptas atulit et exemplum testi loco illorum librorum posse reponi diceb. ut significet Cicero quasi ad deliberandum atque tatore datum n. ne mirum testium qui facile et vulgaris emendatio e curae, tn litera retinet lib 7. obs. cp 18 et lib 9. cp 29 argo ex l. 1, § quisquis de tepib. Contra cuius iuditium quod magnum ee certo, nihil audeo mutare Nec tn ideo existima solemne aut usitatum fuisse cernere hereditatem coram tot testib., sed potius in casu illo specialiter Bestorum tot testes adhibuisse ut maiori fide subitoneruit actus cernendi Sed ut ad dificultatem redeo nihil michi superest quod respondeo quod testim. Ciceronis misse quod atulit idem curac. ubi proximo videlicet siccernentem per extraneos personas non fuisse factum heredem ipso iure sed tn tuendum ee a p. tore arg. ex l. servo inuito 65 § si pupilo 3. ad senat. Vultum Trebelianum qui loquitur de fidei comissaria hereditate et ex l. aq. 15, § si autem 2 de leg. at. praestandis in quo agitur de tuitione a Pretore facta in bonorum poss. e impetrata quis revera sibi non spectabat

Dicendum etiam e de tempore ad cernendum dato in quo inspectione nihil certum statuere possum secundum ius antiquum omnia enim nectanea mihi videntur habemus primum testimonium Ulp. d. tit. 22 § cretio 27. ubi definiens cretionem sic scribit: Cretio e certorum dierum spatium quod datur instituto heredi ad deliberandum: quem locum imitatus fuit Bivus Isidor. lib 5. orig. cp 24 ibi Cretio e certus dierum numerus in quo vel instituitus heres aut accipit hereditatem aut finito tempore cretionis excluditur. aluistit. Alfenus ICS. in l pater 44 de heredib. instituendis quod sup. exposui illis libris eos monumenta facere iusserat in dieb. certis quae ad tempus cretionis 10 De tempore Cretionis

referun Cuiac. et Cues. sup. n. 4 laudati qos l. om. tq. papia decaducis (quq senior Augustus tulit augendo erario et matrimonij excitandj ut inquit Tacitus lb. 3 analiu) Cer seo solene fuisse prescribere 100 dies heredi ad expedien dq credionq: cq q. intra illud tepus n. poterant aperiri tabulq tti ut alibi notaui, tq ut metus caducorq uitaretr. existimo eni sub eruditiorq censura in institutione sub formula cretio nis facta et maxime cq cretione pfecta idq e cq exeredate inde fectq cernendi n. potuisse ee locq caducitatj etsi scriptus heres ante aperturq tabularq decederet q. cq no uiter anne enducat cq aliqua cura erit tractandq dex ponendq

L. Papia de cad ducis n. pptinuit ad cretiones

1°. igitr notandq e ad institutionem factas sub conditione n. ptinuisse l. om. papia de cadu. quare sive uiuo testatore sive eo mortuo ante apertas tabulas heres t. legatarius decederet legatq fisco n. adquirebatr l. q ex ducob. 53. h. t. l. in ttlo 31. de conditionib. et demonstrationib. quq sq. e fero cq Cuiacio tractatu 2. ad African, ind. l. 31. et alijs quos sequtus fuit in eiusde lqs expositione Magnus Ill.us Preceptor meus D. Ramos ad lge. Iuliq et Papiq in manuscriptis 3. pe. cp. 2. n. 8 et 9. = 2. notandq e institutq sub formula cretionq cq certo designato tepore scriptq censeri sub conditione si cernat intra illud tepus exeredarq substitucia quq e conditio ad fixa tepori ut in l. 4. § sed si conditionis ex to impo. de heredib. instituend. l. Iban 41. § intro 12 de fideicomiss. libertatib. quo ppe institutio conditionali efficitr arg. ex l. filius 28 de lib. et posthumis. Digtr testatores uiderent quequs heres scriptus decessisset seuiuis t. mortuis ante eorq tabulas aptas n. fore in portionq caducas scriberent heredes sub cretione neque e conditio formulq abiiciebant et probantto tos dies 100 quos l. papia dederat ad aperien

dap tabulas siceo explico locq Ulp. et aliis periori n. alatis inquo explico ICs meminit tbdaterg ad cernendis datoris q. tpe Iusultoris vile urgentib. leg. caducariis ita frequentabar ppter metus caducorz, exquo ex certo infero quare clausis tabulis tt̃e herede ex asse instituis de cretione n̄ potuisset cernere ut dixi sup n. 6: q. n̄ fuit opus maturam de aditionis acretione faciende ppter metus caducorz etq. tpus extenduz erat dabatq facultates heredi instituto mutan cle uoluntatis ut clicq n. seq. interpretor etq ex eadē observat one n̄ inprobabiliter Zba suplinarij in L. un. inp. C. de cadu. tollend. tubi postquq testatores fuit nomen caducorz odiosis fugere ueterib. ld fuitq et obed indu xisse reciprocas substitutiones ad illa euitanda (de quo dixi sup. semestri cp3 et I.) sicait. Quinqz et ipsis prudentissimis viris displicuit multas incuenientib. uias pquas caduca ne ferent. Notemus multas vias ICsos inuenisse ne fierent caduca: Iustin. aute unq tantq indicat sub stitutione reciproca q. n̄ erit precepr ... mare ultra illq fui Sc. etq inductq institutione decretione, pquq n̄ facta mentione capacitatis ... in L. inte pus 61 de heredib instit. ... suspenderet ... institutio nis de

Nunc de effectu cretionis dispiciendq e. primus prima- rius q effectus e q. ... heres efficebar dominus heredita riarz etq de plenum ... defuntis residebq ideo ... Ulp. in fragm. de domini 19. § 2 n. re fert cretio q. ... tantq ... modos adquirendi domi nii ... vero singularis cretio vero et aditio pbe rede gertio bonorz possessio et similes ... ad uniuer sale adquisitione q. notauit A. ... lib. 1 disp. cp13 pag. 192. et seqb. 2us effectus et quide peculiaris cretionis fuit q. ... dabat que heredi ... extensus ad cernendq deliberandq que effectus prerius explicandus ... ex

De effectu cre tionis.

tensuy dicti intra qd heres s legatarius pot mutare
voluntate et quaquis dixerit se nole agnoscere pot durante
te tepore postmodus adire ex quib lex textus in l. filius 6. §1. ad S
C Trebellianum post Fabrum in Jurisprudentia lib. I. p.
3. illat. 3 disputatione 4. et Vinnius ergo in lectura ad
3 illatione 1 ... ex ... 163 ...
...ary ... ep 3. n. 20 ex ... 163 ... in lo ... pupil.
... 99 ad SCS trebellianus ex n. 7 ... contrariis ... pag.
q. 1. voluntatis ex ... in l. ...
... filius 20 ... Clasicos ex
... Faber lib 1. ... ep 15. pag 88 Non. ...
... ment. ep 2. ubi ... lit. F. Guillermus Onaceo ...
2 qq. academic. q. 11 ... et ... Molinae ...
... primogenitus lib 2. ep 4. ex n. 37. ubi alios adducunt
addentes: Mastera lib singularium animadversionum ep 28
... D. Larreategui lib 5. selectarum ep 3. flores de
... Mena lib 3. practicarum ep 22 ex n. 11. differentia inter
... ex ... Verbis ...
... verba de futuro ... sit veluti ...
... potest electo ... mutare
... voluntate donec ... claudula
... petitione ... de praeterito ...
... sit veluti ... voluero ... electione ...
... expressione ... eligendi facti ...
... stipulatis 12 de V O. ...
... Cuiac. Fabius et Non. ... ep 2. ...
... addo ego, q. magis ... quaquis ha...
... ide autores, ... in futurum ...
... determinado ... faciendi ...
... intra certum tempus ut in ultimis voluntatibus et aliis
dispositionibus ... mutare voluntate censeatur
... ex ... d. l. filius 6. §1. ... de primo ...

momento intelligitur quo voluntatem suam manifestaverit d. l. apud Aurelium 20 facit tx in l. fidei comissa 11 § si rebus: omnibus. 5. et leg. 3. adend. e Costa lib 1. select. cap 21. n. 10 et cap. 24 probans quod non presumitur testator mariti de suis heredi[s] f legato non proceder quod illud exprese non scribit. 13

His breviter supositis ut de formula cretionis dicamus ex ea aparet quod verba imperativa concepta fuisse que respiciunt fut. temporis aparet etiam habuisse temporis prefinitum veluti cernito intra centum dies quare intra illos dies heres scriptus licet repudiasset hereditatem habuit ius mutandi voluntatem et adeundi iterum Ulp. d. t. 22. § sine cretione 29. et sequentibus quare solo temporis prefiniti lapsu excludebatur et non alio modo ut explicans procul dubio Ulp. docuit dicens ysido rus d. lib 5. origin. cap. 24. quod interim non habebat locum substituto quod huic non deferetur hereditas quandiu institutus admitti pot iure ordinario l. quandiu 69 h. t. in quo ut ego existimo magna differentia versatur inter filius cui ex S.C. Tertuliano materna hereditas defertur et heredes scriptus ex formula cretionis quia vigens filius intra annum postquam repudiavit hereditatem potuisset iterum ac re tamen non statim momento repudiationis sit locus sequentibus in gradu instantia ut post aditionem a sequenti factam filius de facili non mutatur d. l. h. t. 6 § t. ut dixi ind. l. si pupilus 79 ex his. scriptus vero cum cretione ante lapsum temporis repudians non faciebat locum sequenti aut substituto nec eius repudiatio ullius erat effectus uterque Ulp. et duo Isidoro sup. relatis constat cuius differentie ratio est peto ex eficacia expresse voluntatis hominis que valentius operatur quam dispositio legis l. mutius 32 C. de procuratoribus. l. cum expedito 39. § 1. de vulg. Insebilit E.

qqe 656 ꝗ tota : Barbosa ac iro mate 89. notandæ sunt li
imitationes adtaxȝ in l. sicut. ± C. de rep. et ad supmendatae
red. in qua docemur prim. voluntatē expectari in aditione
et repudiatione et eo maiori cura servandæ sunt q. ab in
terpretib. classicis omittunt. denique notandus ē institutus sub
ẜtinua Cretē unus tantū dies habuisse ad cernendum et adeundum,
si plures quā centum dies eʒ scripti essent q. ante apertas tabu
las cernere hereditatē n potuit ut dixi sup. n. 6. quib. elapsis
excludebat tempore quare existimo ẜtinuā cretionē n valde
usitatā fuisse tempore leg. papię de caducis et ob id apellatā
fuisse vulgarē id est frequentē quę sic fiebat intra centū
dies qb. scierit potueritq. ut dixi sup. n. 3. in qua post
aperturā tabularū incipiebant currere 100 dies q. ex tunc
incipiebat posse cernere q. q. directaneus ē sub d. cho. cen
sura dicȝ esto

De abrogat. Cretionū. Demum ẜtat hęc postrema inspectio concec
tanea ẽ ut plorē. quę ad ius adiuus adrogatus ẜtinent. di
cemus quē n[illegible] probabiliora ee videantr cretionē solemnitȝ
in extranei hereditate tit. scriptis frequentatā fuit, hoc
per certo statui pot ex Ulp. d. tit. 22. notauit q. nup editus Ia
cob. Gothofred. Dionysi filius, in eiusdem ss.mis comentariis
ad C. theodosianū in L. un. de cret. et bonorū poss. ē an
vero filius suus heres sub formula cretionis posset institui
merito dubitatur: mihi aptr natiue respondendū videt
q. recte instituitr sub d. dicto si voluerit adire heredita
tē [illegible] L. Cornelius 69. L. 19 dubitare 86 de here
dib. ubi aprime declaratr effectus cuius institutionis cuius
institutionis ut sub qualibet ẜditione potestatiua recte
instituebat L. suus ± eodē tit. q. et sub hac formula

Conditionali recte institui potuit cernito quindecim centum illud etiam valet mihi probabile videtur prout eodem Gothofredo in suis notis ab intestato, quae ex lege, et quae ex voluntate hominis proficiscuntur non fuerunt tamen excipiebatur pater cum filius materna hereditas erat adquirenda ex S.C. Orphitiano filius quae non aliter adquirere nequiret nisi iubente patre cernendo aderet hereditatem. Quo quando iure inductus fuerit nescio sed a Constantino et a Constantio filio ita suponitur in d. l. 4. C. theod. de cretione l. 4. eod. C. de legitimis hereditatibus, l. 1. 2. l. cretionis et quae sequuntur, s. l. certi 8. eod. C. de maternis bonis itaque solemnia matris hereditas patri afferebatur mediante persona filii infantis necessarius consequentis hereditatis omodo probabatur. Donec Arcadius, Honorius, et Theodosius eius facultates cesserunt potestati a pretore bonorum possessionum intrante pro infante filio quo elapso filius intra certum tempus eam adire debuit alioquin a materna successione post lapsum temporis excludebatur d. l. certi 8.

Hanc necessitatem cretionis de materna hereditate adquirenda patri per filium l. 7. sustulit Constantinus in l. 1. de bon. mat. C. theod. quia abrogationem substinuerunt eius successores in l. 8. ex theod. C. ex mente dictis imperatores 2.° in d. l. certi docuerunt idem observandum eam in quacumque hereditate per filium patri adquirenda quae sustulit forsan intelligi potuerunt etiam de tota hereditate absoluta eius sunt itaque dicimus generaliter sublatam fuisse solemnitatem cretionis a hereditate quomodo + libet per filium patri adquisita sublata quoque in peculio castrensi cretione statutum fuit ut adquireretur quaecumque hereditas qualiqualis inclinatio voluntatis d. l. 4. C. theodos. de legit. hereditatibus

(N.° 15)

Ex p. l. cretionis 4. de iure delib.

Exp. l.
3 C. ad Orfic.

Q.d primus institutus videtur a Diocletiano et Maximiano
in l. Matri 3.a C. ad Sc. Tertull. Ops. inquantum ait
filius posse succedere Matri licet in ea bonorum possessionem
petat vel adeat hereditatem, Modo probet in actibus volun-
tatis scilicet pro herede gerendo adque difficultatem n.
advertunt Cuiac. ad tit. C. quadmeti ... Petrus Fab. in l.
quotiens 9. ... Iacobus Gothofredus in d. l. 3 l. C. de
maternis bonis q. tullius decanorum Meminerunt ...
videtur exagere dictam legem 3. inspecto iure vetere intelligende
heredi filio emancipato factus sui iuris facto q. sic Mater
nec hereditatem adquirit quo in casu non fuit necessaria cre-
tionis solemnitas sed tantum q. in patria potestate institutus
erat: patet q. solemnitatem cretionis sublatam fuisse
in d. l. certi 8. de hereditatibus et filius patri adquirenda
verba cretionis scrupulosa solemnitatis, sive ma-
terna filiusfamilias sive alia quedam deferatur hereditas
hac lege penitus emendari, amputari q. decernimus
de q. Tribonian. in l. cretionis 17 C. de iure delib.
substulit verba que filius respiciebant et reliquit in-
stitutionem generalem ut significaret cretionem sublatam
absolute fuisse de quibuscumque hereditatibus sive legiti-
mis sive testamentariis remanente spatio deliberationis
iure deliberandi notat Donel. d. lib. 7. cap. 8.
quare cum summo erudito colo cavit hanc institu-
tionem sub p. l. tit. ut docet Ant. Contius lib. 1
putationum cap. 13. pag. 193 itaque eadem verba in ma-
nali restricta sunt ad hereditatem patri fi-
lius adquirendam: Sed in C. Iustiniani signifi-
cant omnino sublatam fuisse cretionem ut docue-
runt Stefanus et Gothofredus filius ad eandem legem
quede cretione dixisse sufficiat ita ad explic-
= ationem progrediamur =

De Adtone Heredtats

adire hereditatem ut eius etimologiam breviter dicamus nihil aliud
est quam ire ad hereditatem sumta metaphora a locis propie
enim dicimus adire Corintum, Romam &c.a pro pervenire
ad illas civitates itaque in comuni hac significatione quis
qui acceptat hereditatem et illi se immiscet verbis, nutu, factove,
apprehendendi et administrandi res hereditariasque adire
hereditatem dicitur id est aditus adeoque facere ut Trephoninus
hereditatem dicitur idest aditus adeoque facere ut Trephoninus observ
vir loquitur in l. filius 28. § sequens 3. ad lib. et postumus observ
quarte Magno Cuiacio 16. 7 obs. cap. 28 Laudato aliquo
ab olano lib. 2 paralipomenon cap. 6. n. 33. in quia accep
tione libus adeas sumus quando non oponitur alii Magis
speciali quod denotet aliquis legis adquirendi hereditatem sic
Pomponius in l. servus 9 ad Itrica tutela docet si nemo adie
rit hereditatem nihil valere ex his quae in titulo excep
ta sunt quo verbo exequitur Pap. in l. 1. de inius to
rupto, ibi aut irritus constituit non adita hereditate

Omnium sensi- cationis adi- Aditio.

Exp. L. 1. §1. q. ordo in bonor. poss.e servet.

Ulp. quoq. in l. Sed si plures 10 § si ex asse 4 de vulg. et in l. si patronus 12. § ex ttt.o 5. de bonis libertorum omnes modos causas et teorosq. adquirende here ditatis subeunus aditionis voce comprehendit, = quos n. exclusit Modestinus in l. 1. §1. q. ordo in bonoru poss.e servet, q.a iuxta subiectam materiam tantum locutus fuit de remediis ptorius que confirmant ttta. et hec sl utraq. bonorum possessio ttta secundum et c.a tab. ut alibi dixi sed non potuit nec voluit negare confirmare ettq ttts aditione heredis scripti qb. in locus adi re significat hereditatem adquirere quomodo libet q.a n. mereus operati pa.m confirmatio nis efectus agnitio et pro herede gestio que aditio alibi etiam verbis ad eun dem efectum significandum solent consulti uti Paul. quippe in l.o si nemo 181. de reg. iur. dixit subire he reditatem id est se supponere subiicere oneribus here ditariis et hereditati ipsi utrumq. autem Ulm. eo que idem denotans coniunxerunt Imperatores in l. un.a C. theod.o unde liberi sancientes filiam que hereditatem patris adie rit conferre dotem quam acceperat atq. in subeunda he redit.e societatem cum fratrib. generalio liber in l. pxi mis 3.o q. ttt.o de leniter. dixit non pot uti ttts valere q.d here dem n. habet. Cui generus est locus Petronii in purissimi sed purissimae latinitatis Arbitri in satirico loquentis de magnis artificib. q. penitus famaq. erga postero ptu lerunt divitiis sicat Lisippus unius statue lineamen tis inherentem inopia extinxit.o Miron q. forsani

mo

Maj homini exibere [illegible] marmore firmauerat non
uenit herede: quam eleganti frasi arripuit Paul.
ICtus in l. liberis 3. in pr. ad l. falcid. illis verbis vix
quidem poterit persuaderi non fuisse eum hereditatis soluen
do qui inuenit emtorem et haec adenda sunt obseruat.
Cuiacij lib. 7. cap. 18. et notis eiusdem ad fragmenta Ulp.
tit. 22. verbo creto.

Sed verbum adito opponitur aut etiam 2
opponitur alii specialiori modo hereditatem adquiren Specialis
di tunc significat diuersum speciale quemodum habendi he
reditatem de cuius forma mox dicemus ad quam elegans lo
cus licet non ignotus Ulp. in l. si quis mihi bona 25. § sed si mandauit 10. Ex l. 25
h. t. quo certatum fuit ex mandato patris dato filio seruoue heredibus scriptis § 10. h. t.
supposita mandati natura cuius fines diligenter obseruandi et exequendi
l. diligenter § 1 mandati. quaerit utrum filius uirtute mandati paterni possit
adire hereditatem si pater uerbis omnibus iubeat ut hereditatem colligat?
resp. Ulp. posse eum adire in hac specie verbum adire in generali signi
ficatione, quid responderet Ulp. de gestione pro herede cum utrumque adeptionis mo
dus sub uoce colligendi comprehendatur. praeterea quid erit dicendum si mandauit ut bonorum
possessionem petat, quae a domino Pretoriana sine ergo Pretore facta l. ult. C. qui admitti ad.
si mandauit ut res hereditarias distrahat id egerat pro herede et filius neque adiit
neque petit bonorum possessionem sed adiuit hereditatem? in his omnibus casibus docet legi
time mandatum impleri quia ex omnibus his inducitur hereditatis aditio. notemus
uariationem et elegantiam Jurisconsulti. quando in specifica significatione accepit adeundi
verbum fecit locum quo utrum a gerere pro herede iussus fuit possit adire, in re
solutione uero quo iterum generaliter usurpauit verbum aditionis pro quaque ad
quisitione hereditatis similimodo in l. ait lex 14 § plerique 8. de re
ligiosis vide Jurisconsult. tractans materiam etiam in l. pro herede 20 § 1. h. t. de eo
patre testatoris sepeliuerat, ait: licet ex his pro neque pro herede gestio neque
aditio praesumitur in quibus verbis dignoscitur specifica cuius eius significatio
omnium tamen optime de verbo lusit Iust. inst. tit. ind. § 2 et extraneus 8. Ex qual. de
ubi opponens diffiniens quod gestionem pro herede, sic scribit: pro herede autem hered. qual.

9 de R. I.

oe[?] reres uidet rerum hereditariar toquq hereditatr fuendeno rehere ditarij fodia colendo locando uel alij quomo uoluntate sig dolu veret fre Vbo de adeunda hereditate. que ost tema Vba aut des criptione ultimo clausula acurrant toque n conuenient gestioni Richard. in eod. n. 32. Ant. Sobrano 16. 4 uar. 25. et alii apud Olany d. cp. 6. n. 28. q seq. num. tentat funda rectrary neg aditione nutu et facto, et gestione heredis pro se expedita minuantur facul exp. uidetur. q. Just. Vbo gestionis specifice sumptis uoluit explicare per Vba aditionis accepti generice, si q. quaecumq adquisitione hereditatis comprehendit sive fiat facto sive Vbis uoluntate declarantib, quaequis specifice aditione n inducant L gerit 88. hb. sic fortu intelligenda.

3° De forma

Videamus q. de forma aditionis ut specifice talis e antequam eo definiamus in qua qq. e primo occurrit de quon dam utrum indigeat Vbis quq ut breviter de ea agam afirmative respondeo movemur quae seqq. fundamentis: imprimis q. a specifica aditio differt ab agnitione hereditatis quae fit nutu et quomo dolibet differt etiam a gestione pro herede quae fit re et facto ut in terminis eius edictio probat Cuiac. ad fragmenta Ulp. tit. 22. uersiculo cretio et in paratitlis actis ad tit. C. de iure delibe randi, sed n differret a simplici agnitione si nutu aut nuda uoluntate agi posset q. de forma (sequitur Vba de inde aditio q se independenter a cretione actus legitimus e q. n possumus negare Papiniano expresse rei attestanti in l. actus 77 de R. I. ubi omnes docent et precipue Rebard. de authoritate prudentum cp. 8. sub n. Nullus actus fuit legitimus apud Romanos q n constaret Vbis et peculiari forma ut egregie notat Jacobus Gothofredus in d. l. actus 77. q. aditio Vbis indiget seq. q. indiguit nomine aditio in acceptione Vborum n differebat a cretione nisi in illo

Vbo

Ubo cernoq et cernebat simul adibat ut dixi superiori cp. n. 6. infantis, ut Cuiac. in paratitlis ad d. t. C. et Aiun a liberandi et Donel. lib. 7. comment. cp. 8. recte existimaverit cretionem abrogatam fuisse solum quo ad scrupulosas solemnitates, quas recensui in eodem cp. agens de forma cretionis. Sed cretio ultra illa requisita Uba postulavit, quæ solemnitas nunquam superflua reputata fuit, quod Uba declarantia voluntatem heredis tamquam necessarii remanserunt in additione, quæ ita authoritate iuris non destituitur. Si adduci pot textus (quem male evadit Olan. cl. lib. 2. cp. 6. ex n. 49. illum accipiens de veteri cretione et iam abrogata) in l. servo invito, 65. §. si pupillo, 3. ff. eod. ex similitudine, ad S. C. sultum Trebel. ubi Mucian. ICtus agitans celebrem quæstionem utrum pupillo possit restitui hereditas ex fideicommisso, dum heres rogatus sponte adeat succedere recusat et cogendus sit, distinguens inter pupillum, qui fari pot et infantem ut ille tutore authore possit agnoscere hereditatem, et petere ut ille adeat suo periculo, in infante vero docet egredi dubitandum esse ex eo quod usus [illegible] vocis sit proprium. Sicut heres institutus esset infans, procul dubio adquirere posset hereditatem pro herede gerendo tutore authore, et per tutorem posset petere bonorum possessionem secundum tab. eodem modo in S. C. Pegas. poterit infans gerendo pro herede et tutore petendo bon. poss. suo periculo suo facere et fideicommissum agnoscere quod idem in muto observari ait iungendum est textum in l. si mutus, 59. ff. t. Sed totus hic discursus Iuliani superfluus esset si additio sine Ubis fieri posset, quod expostulat Uba, eodem modo expendit text. in l. pupil. Ulpian. 9. ff. t. qui licet in ratione meminerit additionis sed agnitionis, nam de additione accipiendum esse suadet instituta a ICto disputatio et de ea illum accipiunt Vinnius in d. §. item extraneus inst. de hered. qual. et diff.

1 65 §. ad Trebellianum 36. 3

E

o

p

qualis est hereditatis aditio, ac longe minus magistratus
iuerint. Sed h. arg. leve est, quia acceptilatio quam inter eos
de actis recensetur, inter solos distrahentes actus celebra-
tur, ff. agitur quare potior est in ista Gothofredi Nepos
sententia, iudicis per formam requirit. Nam interrogationes
quae in iure fiunt utrum heres sit et ex qua parte sit he-
res potius supponunt hereditatem aditam esse, quam postulent
ut adeatur, l. 2. cum l. 4. seqq. l. si sine 9. in pr. et § Cels.
4. l. si filius 12. l. qui ex parte 18. de interrogationibus in
iure faciendis, referuntur quia ad eruendam veritatem ac-
tus gesti, sive aditionis sive pro herede gestionis, ad releuan-
dum heredem onere probationis, quam actigesse sufficiat
videndi sunt quos remissive citat Mr. Vinuesa in
lecturis ad hunc titulum cap. 6. n. 8.

Debet etiam fieri aditio 6. Ceterae solemnitates
testator idemque coram testibus, ut docent Cuiacius et Got-
fredus in d. l. 77, in qua convenit cum omnibus actibus legitimis
ut de mancipatione tradit Ulp. in fragmentis tit. 19.
§ mancipatio 3. ubi quinque testes ponuntur pro forma.

quod forte olim in additione requirebatur sed cum hodie nulla lex certum praescribat numerum sufficient duo, tresque, ex l. ubi numerus 12. de testib. cum similib. quare aditionis non est diversus probatio si de specifica aditione loquamur. et modo [illegible] videri possunt Mascardo de probationib. concl. 40 et 42. usque ad 50, qui contra defendat Bartoli et antiquorum sententiam; videlicet aditionis verba non requirere potius de actionis gerendi pro herede quam de specifica aditione loquatur

Tuscus [illegible] Motto disputans practicarum lit. H. concl. 186. et latissime concl. 190 nec dissimiliter Cardinalis Mantica de conjecturis ultimarum voluntatum lib. 12. tit. 9. usque ad 14. Menochius de praesumptionib. lib. 4 praesumpt. 99. et 100. quod ad nostram doctrinam et differentiam propius accedit. Maiores vero solemnitates et plures scrupuli hodie in adeunda hereditate non interveniunt veluti solemnia et apta verba licet ea videatur requirere Cuiac. lib. 19. quaest. Papin. in l. 1. de bonor. posses. infanti furioso &c. quia hae in universo Romano imperio non vero sublata fuerunt et omnib. actib. quae illa desiderabant ut et manumissione probat [illegible] ind. manumissio ex at manumissio vindicta et notant Cuiac. in d. l. 1. actus [illegible]. Ant. Faber in iuris prudentia tit. 6. p. 7. illatione 14 Rebardus lib. 4 variorum cap. 9. de stipulationib. in l. omnis 10 C. de contrah. et committenda stipulat. et legatis in l. 2. C. communia de legatis § sed erant olim. iure et Leo. et iudiciis in l. un. C. de formul. et impetratione actionum sublatis. quod vero Curacio excellit in actibus [illegible] digitorum et attrectatione bonorum aliquorum percipienda aditione non debeat simplici accipiendum est [illegible] non [illegible] facta, [illegible] Maximorum temporum imperatoris errore, cum ipse met in parati

lis ad t. C. de iure deliberandi hoc ipsum diserte docuerit. Maneat ergo fortius simplicis aditionis esse verba quibus heres manifeste declaravit se hereditatem agnoscere et testes quibus probari possit illa voluntatis manifestatio ex qua doctrina percipitur sensus et veritas Regles 1 lib. 6 part. 6 in qua Alfonsus Sapiens agit de duobus modis adquirendae ab extraneo hereditatis nempe aditione et pro herede gestione, et loquens de illa sic ait, debede cirlo llanamente otorgandose por heredero. ergo necessaria sunt verba expriementia predictam voluntatem

modestissime adoptandum definitionem aditionis hypostasis accedimus definitio Bartoli in l. gerit 88 n. 8 h. t. omnium terre cipit eo quod post alios sequitur Nr. Pichardus in lectura Instit. eo quod aprimo quo talis est adire hereditatem est potentia adeundi non impedita peracta voluntatis et declaratis in esse deducere. verum nos eam sequi non possumus. Igitur infinitas fiunt. ibi adeunt ... potentia ad definitionem diminuta quia terminum percepit nec verba in aditione requirat nec distinguat illam a gestione. certe est ut definitio conveniat utrique definito soli specifice aditioni quam nos definimus et ipsi obstat ultro obicitati difficile intelligam quod dicit potentiam adeundi non impeditam quare nos sub eruditorum censura sic novissime opponimus definitionem: Aditio est voluntas verbis manifestata agnoscendae hereditatis delatae quae secundum precepta dialecticorum constat genere et differentia. genus generalissimum est voluntas restricta vero ... per alterum scilicet verba voluntas agnoscendae hereditatis delatae qua conveniunt cum omnibus legitimis adquirentionibus. Quae fiunt sine verbis aut facto illa autem verbis manifestata conveniunt differentiis

N.
Definitio

Bartoli reiicitur

Nota que exponit.

pque mra aditio distinguitr a ceteris modis adquirendi hereditatem. Hec diffinitio secunda iur in proprietatis expo sita poterit lucem toti tractationi sedq. n. ante cens ratio quem q. sunt quirenda ē circa l. q. q referunt 4 de iure codicillorum cum primarie cā iur constituens sit § ult. inst. de iure natur. Primus uideamus de personis. Postea uidebimus de statu adquirendæ hereditatis postremo de aditionis effectu

Parthotract. 4

§ 1.

De Personis,

N. 8. De furioso et amente.

De furioso et amente heredib. scriptis ocurrit quod iis defectu quod expertes sint uoluntatis n. possunt consequenter adire hereditatem neque hoc peculiare aut proprium ē aditionis sed commune omnib. hereditatis adquirendæ modis. Conueniat ex defectu uoluntatis quæ ē requisitus generaliter utrumque dixi cuius doctrinæ elegans testimonium extat in l. 6 ff. de adq. hered. 62 § ult. alias de furiosis 63 quæ regula ē exceptionem admittit. Regula ē furio sus ipse heres scriptus neque per se q. patet neque per curatorem adire hereditatem pot. Ratio ē curatore ē quod aditio ē actus legitimus ut dixi supra cap. 11 de R. I. Actus uero legitimi per alios expediri n. possunt l. ne mo 123. de Reg. iuris. Ergo aditio hereditatis per alios experiri n. pot per procuratorem. Q. hic ratio dicendus ē de bon. possessione secundum tabulas. Talis ab intestato, illa in qua bonorum posessionem quæ tribuit iupiter iure praetorio ē appellatur edictalis. quam nec furiosus ipse nec eius curator petere poterit quæ n. minorem animi declarationem requirit quam

Bonor. posses. edic talis.

aditio.

actio, Nelli dy furor durat, q[uo]d solet ee longeuus trac
bus, ut ait Iust. in § ult. inp[rinci]p. l. de curatori furiosi, |
Vel in hereditate adeunte habet locum placentibus omnibus tunc
Curatori petere bonorum possessionem decretalem, quae cu-
minis tractium custodiam q[ue] tribuit, Verum si nec q[u]ae tac-
te mentis furiosus fuerat ab ut usque ad extremum vitae
evanescebat possessio bonorum posessio neque ad successorem here-
ditatis transmittebatur l. 2. § Nam et liberis ff. ad SC. Tert.
Cum ergo partio cuius adeere non poterit hereditatis furiosus quem pervatur
suus vel consentaneus fuit ut sedito interim necurreret tempus
l. 1. § furiosus de success. edicto ubi dicomur non per bonorum pos.
furioso delata a curatore repudiari q[uo]d imperfecte delata non
idem q[uo]d incipiunt dies petendi neque cedere dum furores
manent ut exponit ibi curatius et Val. in lectura ut ibi
bunt ait Graec. 2°. n. 49 unus casus fuit cognitus iure
vetere in quo bonorum posessio petita sec. tab. a curatore
furiosi heredis instituti esset quo, et furiosus ab
stringeret oneri hereditario directo q[uo]d est de in casu ubi
q[uo]d ponitur in l. 9 heres §5. iuncta l. 1. § sed si tutor ad
SC Trebel. q[uo]d furiosus heres scriptus rogatus fuit
restituere hereditatem et curator recusaret adire,
in hoc casu curator sine periculo petit bon. pos. sec. tab.
et subiicit furiosum oneribus hereditariis ut restituenda he-
reditate transferat actiones in fidei commissarium q[uo]d hereditati
restitutae Antoninus Pius q[uo]d translatis in fideicommissa-
rium actionibus sine damno manet furiosus ut adigit Ro
fredus in sua con. de bon. pos. furioso 85, n. 2 inf. Sed
postea Imperator Iust. in l. ult. § sin autem 3°. et § tali
de Cur. C. a curatore furiosi generaliter in quacumque
hereditate constituit ut curator necessitatem habeat petendi
de bonorum possessionem furiosi nomine sed etiam hoc sit
quae imposita necessitate nemini dubium e[st], quin possit ag-
noscere successionem furioso delatam et ipsum obligare
hodie ut timetur, et quae sine ullo periculo curatoris potest

hoc possit (?) ...
...

beneficium inuentarii ad Secodex Iust.º in a uacantis fuct in
l. 2. § finaut. 2. D. reg. C. et iure deliberandi. § g. reg.
ultra uires hereditarias nec creditores, nec legatarius
tenetur ut in legib. dicimus, quaquam furioso si res ipsa
feliu heredis, non a negesti, facultas repuendi he
reditatem quod reg. non repuerint in perpetuum cognita cendet
d. § finaut. § eiusdem l. ... adq. ius referi abet in
quod exstat in l. 13. ... partita 6. licet ibi ...
gorius lta l. 14. existimauerit euanescere aditione
hereditatis a curatore facta si furiosus et certum
perseuerans in furore quod est 2.ª hodierna prax.
quae immerito reprehendit Gomezius ubi
l. et Aragl. ...
primum n. 5. et seqq.

N. 9.º

Exceptio antiqua de ... e ... n.

Cuius iuris antiqui nobilis et uulgo nota
exceptio proponitur ind. l. furiosus 63 h. t. uidelicet de furioso filio aut
nepote suo herede a patre facto sine ulla aditione, sine ullo iudicio
uoluntatis ipso iure succedit, siue ut melius dicam existit heres tam ex
testamento quam ab intestato clarius tabulis et ignorans l. in suis ff. de lib. et post. he
sui 14. et iuris et leg. § sui autem inst. de hered. qual. et dif. § itademum
inst. de hered. quae ab intest. def. quam propie exceptionem quam existentia sui
ius heredis pertinet ad tractatus de aditione illam uerba d. l. 63. non carent
difficultate: Per alium autem adquiri: potest ueluti seruum aut eum quem in po
testate habet et sane licet fatamur seruum furiosi heredem institutum
posse adire hereditatem sibi delatam iussu curatoris, eiusque periculo potestatio
iussus quod debet praecedere aditionem serui, non est actus legitimus ut est aditio he
reditatis et consequenter expediri pot. per alium, id est per curatorem ut 2.ª fab. recteno
tauit nr Val.ª d. tract. 2. n. 54. tu doctrina haec in filio non facile admitti
pot. quia filius in potestate patris constitutus non eius indiget ad adeundam heredi
tatem sed furiosus non magis pot. uel per se uel per alium hereditatem, quam ipse adire, nec
filius est res pupillaris, ut est seruus, ut sufficiat curatoris imperio, et administrati
ni, quae in filio furiosi herede instituto aditio hereditatis exitum habere non pot. quam
propter Antonin. Pius rescripsit ut filius ipse prouiderent opportunitatis absque
tu patris posse adire hereditatem non aliter atque si pater familias adiret, ut in itque
eiseruos hereditarios manumittere l. theres 52 h. t. quae cogitarent non facile capax in

inuenitur

invenitur in quo patri furioso possit per filium adquiri hereditas in dicta lege 63 §. 1. N. 10.

Quae difficultas sponamus, cum curva agendum e de rescripto quod extat in dicta lege 52 Componitur l. furiosus 63 § ius heres 52 §. 1.
illud Imperator filio scecit, Ut si filius familias adiret hereditatem, perinde haberetur ac si pater famil. adiisset. quae verba pertinent ad dualem aditionem sed de iure excusatione filio quaesito nihil determinant, quare ob ambiguitatem Accursius gla Magna biquae etiam loquitur de duos obvenios casus, quos intellectus texui annumerat l. et filius heredem fieri et dominium verum hereditarium, et ideo servos hereditarios manumittere posse, quae intellectus acceptavi omnes sequuntur Bartol. Bald. Paulus Castrensis, Ludovicus Romanus et alii Richardus in lectur. ad hunc textum cap. n. 23. Val. d. tract. 2. n. 51. quos plures alios alleg. quos accede Ri pot. D. Terrinum. lib. 1. dispect. iur. civil. cap. 5. n. 26. de intertius quos remittere adduct ad probandum filium famil. fuisse iure adquisitionis fuisse capacem ... omnium Referens secundo tota a Richardo d. cap. 15. 2. intellectus Accursii e filius adeuntis sive ipso patri furioso facere heredem patrem ipsius, tenemur tn propter favorem libertatis ei scedit ut manumittere possit servos hereditarios, quos is non ipse sed pater dominus sit itaque iuxta hunc intellectum filius administratorius iure res hereditarias habet, non ut dominus arg. ex l. imperator 50 ad Sen. C. Trebell. quae adeo elegans est expositione, quae prius ... lib. 5 opusc. cap. 6. n. 13. hunc 2 intellectum amplexi fuerunt Ant. Conc. in additio nec. marginalib. ad Accursium, et Flat Renterg. Arius Pinel. in l. 1. C. de bon. materni prima parte ex n. 61. usque ad 67 cuius scripta ad epitomen vetat Ed faquinus lib. strou. cap. 38. q. 2. intellectus mihi magis probatur, ex eo quod Imperator huic filio servos hereditarios permisit manumittere utrinque ut sed hoc permissio nequaquam foret, si dominus vitueretur per aditionem severi suarum arbiter esset, et plenus dispositor l. in re mandata 21. C. mandati. ... per aditionem filius non fuit adeptus dominium ut doctissime dixit Pinel. nos hoc cum textus fuerit explicationem habet ex ind. l. furiosus 63 ubi Marcel. ... hereditatem extranei servo filio ... delatam per eos posse adquiri furioso quod dominium ... pot et servus adire posset iubente curatore, filius vero ex rescripto, ... curatorius ... adiens patri hereditatem adquirit: quae adquisitio revocabilis videtur Pinelo, si forte pater resipiscens ... hereditatem repudiare quae sibi ... damnosa videtur Cuius illa videtur mihi haberet equitatem quae ... e reponendo lib. ... expresso d. l. etiam non apat ... despicit opinio Richardi in lect. ad hunc text. cap. 25 quo voluit ... hereditatem l. fin. 63. ... hereditatem delatam ipsi furioso et adquirun

da ei p[er] servum filium ve, retento eodem themate q[uo]d in p[rinci]p[i]o proposuerat. Sed miror h[unc] non animadvertisse ad verbum autem quod diversificat casum ut ibi sit a furioso 2° a servo filio ve, h[ere]de rebus scriptis. Inde nescio quomodo hereditas patri delata adq[ui]ri possit p[er] servum aut filium ipsi patri institutum [illegible] agere debeat de re [illegible] ad [illegible] hereditatis ut infra dicam.

N° W. 25
Exp. L. ul[tim]a § quis r[e]pot[est] f[ilius] f[amilia]s ordo in bonor. poss[essio]n[e] [illegible]

Ex eodem principio ex re[s]cripto explicandum est in L. ul[tim]a § quis r[e]pot[est] fi[lius] f[amilia]s ordo in bonor. poss[essio]n[e] ... a bantaquoni ... sat tenemus ... a [illegible] demum ex eodem Marcello ... quo nactus fuit [illegible] Antonini Pii authoris rescripti ut aperit Joannes Bertrand. de iuris peritis lib. 2 pag. 72 et invenio integrum authorem utrumque [illegible] notante Gotofredo in eodem § quis r[e]pot[est]. Quo posito quaerit Celsus si filio deferatur bonorum possessio a [illegible] comiti ex parte matris tanquam materni [illegible] in patris potestate sit qui abren[illegible] in bono[illegible] provincia [illegible] certio[r]ari non possit [illegible] sit furiosus quo praestare [illegible] tamen filius illa [illegible] nocenti [illegible] praeter hoc plus neglexerit bonor. possessionem petere quam non operaret effectum dubitatur est et transierit dies ad illa petenda prohibitio an [illegible] ergo pote[st] reponit. Resp. Marcel. [illegible] petit posse recte legantur [illegible] qui in tempore peteret patre viuente aut patre ratum non habente [illegible] huius momenti esset petitio L. servum [illegible] § [illegible] ad SCS Trebell. quia non potuit esse impedimento 2° petitioni [illegible] effectum [illegible] non praestat de re [illegible] in 6. in [illegible] in hoc [illegible] L. [illegible] 52. an [illegible] Gotofred. quod aditio hereditatis [illegible] ex L. 12. tab. [illegible] veteres docent petitio vero bonorum possessionis ex iure [illegible] ex equitate [illegible] quae lex [illegible] 4. de eo quod certo [loco]. Sed rescriptum Antonini Pii indulsit filio [illegible] patris furiosi posse hereditatem adire tanquam si pater familias [illegible] multo facilius idem rescriptum [illegible] pretorio bonorum possessionem peteret, in quo dubio Resp. Gotof[redus] [illegible] 2° in ea ratione in[dul]tum fuisse filio iure speciali [illegible] [illegible] vero rescriptum de aditione tantum loquatur [illegible] Marcellus extendere illud ad bonorum possessionem, quamquam in illa [illegible]

aut

Aut Maior vel Militaret, q. q. a d. erat, sed speciali iure recep-
tus fuit ad sequentia trans ni debet l. n. possunt 12 de tit. et
qb. adeqnt, quia solutio non videtur displicere nro Amaya
lib. obs. cap. 5. n. 14. deinde resp. neque necessarius fuisset
crescit in bonor. poss. quia in aditione quamvis aditio nulla in
Sui iuris patris peccat l. siquis mihi bona 29. § iussu 4.
h. t. posesio vero bonorum aliqualiter peti pot sine iussu,
q. effectus habet si postea pater ratum habeat petitionem d. § si
pupillo., quod causa rescriptus quidem illa casum quod utpote
non indigebat remedio, Cuiac. g. iuro lib. 7. gom. Cap. inscr.
unus ex socijs 34. § ult. et servitutes rusticorum prediorum
gti. sed paris expresse videtur ex pus petendae bonorum posesio
nis esse utile et illitantis cedere quibus potest pot. de affectu l.
2. C. q. admit. l. 2. et 3. q. ordo in bonorum poss. servetur § in
petenda inst. de bon. poss. nobilis quare recte docet in margine
dere tempus donec pater certiorari possit et sapere incipiat denique
utalios omittamus que ipse refert n. Amaya vsi ex tuba
sententia Marcelli accepit et casu quo labeus fuit termi
nus quod filio competebat tempus quo filio et postea petita fuit bono
rum posesio ex proximo gradu unde cognati, quo in casu tempus
ipse quod pater peteret competitus ratus habere iam potuit bonorum
posessione quod ab uno gradu exclusi a sequenti marcent
l. 1. § gb. 10 et seqq. de sucesorio edicto l. 1. § ult. unde legi-
timi l. 2. § si mater 20 ad S C Tertull. haec sunt, quae circa
videt de expositione huius tex. N 12

Ob in omnis potius quae recentis non videtur
mihi difficilis eius explicatio in primis quatenus oponitur d. l.
et heres 52 h. t. patris obstat quod quod rescriptus indulget filio familias
ut possit adire hereditatem sine iussu patris nec tempus excluderet, si forte
decretione institutus esset tempus finitus haberet tempus a Pretore ad deli-
berandum ut in l. 1. de iure deliberandi hoc ipsum ex nostra rei venit in
bonorum posesione quae filius petere pot citra iussu patris tenet quod

petitio. Modo pater postea eam ratam habeat d. l. servus invito 65 § si a pupillo ad SC Trebel. l. 3. § adquirere de bonorum possess. ubi videndum est et hac facultate filio recessa Pichard de abso relati in § quod autem n. 30. inst. de bonor. possessionibus, Amaya d. cap. 5. n. 10 quod rescriptum sufficiens esset ut filius peteret bonor. possessionem quatenus tamen supponit ideo pet. posset demum bonorum possessionem quod tempore absentiae patris et tempore furoris inutiliter peteretur et non esset per ratihabitionem paternam difficile sensum habet ex l. 1. C. qui admitti ubi lapsum temporum nocet tam filio quam patri sufficiens intra tempus petitionis bonorum possessionis non petiverint quamvis pater ignoraret quod exclusus ob absentiam patris et ob furorem precludere debuit vim ad petendum iterum bonorum possessionem eod. § quamquam potest communis huius loci expositio recta est si recte accipiatur quam prebuit textus in d. l. 1. ubi transacto tempore quam sequuntur Castrensis, Salicetus Donel. et Sifanus quamvis dissentiat Amaya ubi proxime n. 14. docet quod communis sententia patre una et filio cadere tempus bonorum possessionis et quod ignorantia si a filio potuit certiorari, quam doctrinam veram reputo, et probari diserte existimo ex d. § quamquam potest, illum sic expono: si pater signatus sit, et absens in ea tamen provincia aut loco ubi a filio certiorari possit intra tempus petendae bonorum possessionis quamvis de facto certior non fiat currit tempus tam patri quam filio quod personae filii notitia et facultas expectatur, quae in illa repetitur persona et ut recte docet Amaya d. n. 14. Ceterum si pater captivus sit et absens ultra Sauromatas Indos ubi omnino certiorari non posset intra tempus petendae bonorum possessionis et sit furiosus sine ne responderet, propter impotentiam patris tunc non currit tempus quod poterat non posse petere ac inutiliter posse petere et petitio filii renerati habitionem tamen sequatur sit quod efficit ut videatur petitum posse a filio et consequenter utiliter accedat tempus quod est utile d. l. ult. in p.

ex d. l. 1. C. qui admitti

N. 13

N. 13 explicatur l. si furioso 16 de curatore furioso

2°. ex eo colligitur quod exponendus est locus pariter adeo notus
notatusque Triphonini Iurisconsulti in l. si furioso 16 pertinens
potuit ff. de curatore furiosi quem explicare oportet summatim
Supponitur principium notum videlicet posse patrem dare curatorem
filio furioso tam puberi quam maiori quod ut l. 12 tabular. permissum
fuit parentibus tutores dare filiis impuberibus quos in potestate
haberent l. 1. et ibi in a tutela sic ex rescripto Marci Antoni
ni Philosophi patri permissum fuit curatorem dare filio furioso
non tamen ita absolute: nam tutor datus pupillo ex lege non indiget
confirmatione; indiget vero si filio puberi detur curator
l. emancipato tutor l. si filio 6. ff. de confirmando tutore § ult.
inst. de tut. rescriptum ita permittit patri dare curatorem furio
so puberi ut pretor illum confirmaret secundum inquisitionem quam
esse rescripti sensum censeo Marcus Imperator in oratione
quam in senatu habuit multa de curatoribus constituebat
capitibus nullus in eius vita et Novella Pandectarum fragmenta
adeo expectantibus collegit Scipio Gentilis lib. 2. de iurisdi
tione cap. 1; notanda autem est hec pars quae in memoria
Triphonini habetur. proponitur in § 1. an predicta oratio ad idem
quod habeat extendi et habet; sed intuitu consequentia nece
sarium extendi debere. Nam pater quoque in administratione
rerum suarum facit extra furiosum adeo ut ex l. 12.
tabularum videtur curator l. 1 de curatore furiosi § de leg.
iuris quod a magistratus ei curatorem potest dare potuit
et pater quamvis oratio Marci non meminerit prodigi sed
haec responsio invenitur summam continet difficultatem pro
casu nondum sit interdicta administratio a Pretore illi
et prodigus a patre reputatur quod si eam est interdicta procedit
consequentia Triphonini ... ; potest enim pater cen
sere, et existimare prodigum esse quamvis tali non reputato a Pretore

que bonis interdicere debet d. l. 1. post ille qui prodigus e
filios habere quomodius credatur patris curam ex rescripto
Antonini Pii quod extat in d. l. 1. §. 1. de Resp. difficultatibus
Trifoninus sed ego ex eius genio opinor negasse rescriptum
extendi posse ad hos duos casus, Curatoris quidem dationem a alio
quo modestia qua in Respondendo observavit se perspi.
dubitando ut notavi in meis adversariis cap. 2. d. l. 1. subi
dicis et solamen dandi curatorem huic filio negasset pa
tri; elegans et ingeniosum illud habet de filio quo in effectu se
quod ne hereditas bonaque eius a filio dilapidentur, potuisse
quidem filium exheredare non inofficiose non malamente sed
bono consilio ut dicitur in l. Multi eg. de liberis et postumis l. si
libertus l. 2. § seqs non malamente de bon. libert. dicta l. a exhere
dationis ut dicitur bono animo iubet se curatus de bon. dam. rest.
et sic excludat querela inofficiosi testam. quae non nascitur ex exhe
redatione sed ex inofficiositate ut dixi in predictis adver
sariis cap. 16 ubi huius h non memini quod tractatu dicto neque erat
potuit et illi relinquere aliquid alimentorum nomine ut ma
gis benevolentiae suae testaretur iudicium. heredesque institue
re nepotes si recaruiri non erant in prodigi potestate forte quia fi
lium prodigum emancipaverat postquam eos susceperat quia itaque
in potestate non habuit nepotes et si reca- suri erant in po
testate patris si illos sub sua potestate habebat tempore mortis de
bet illos instituere sub conditione si a patre emancipentur ut
in l. filius 29 C. de inoff. test. qua adiecta hereditas avi
nunquam ad patrem prodigum perveniet quia post filios ne emancipa
bit, deficit conditione ergo sequens etiam est institutio quia ne
pos etiam in alieni potestate existens tempore mortis sub
quacumque conditione institui pot. §. sui et de heredib. inst. sive
ro emancipati habuerint sibi et sic provido nepotes et

Mihil.

nihil patri adquirit etiamsi quaerit quod superius iure patris frenetis iudicio patrem nolunt filios emancipare tunc non est cogendus emancipare, tanto quia quod est actus merae facultatis quod non recipit compressionem aut coactionem ut notatur in § ult. inst. quibus modis ius patriae pot. solvit. doceturque quod certe libere subsequi iudicium patris non est refutare filius ex iudicio patris quod melius peritus quam ille nouit debet filios quod emancipatos habere, debetque illos adire permittere hereditatem inuito et renuente patre non tamen impedita adquisitione quae ex iure procedit, seducta et administratione rerum tenus ut in dicta l. liberis § 2 h. t. l. Imperator § 2 ad SC Trebell. ad quem intellectum Irenen quae versantur in censu breber piuit Arias Pinel. in l. 1. C. de bon. matern. l. p. n. 63

haec quae usque dicimus procedunt in patre furioso idest qui furore detinetur tempore quo filio defertur hereditas. Videamus modo quid dicendum sit si cum fuit compos sanae mentis esset sed antequam filius adiret usque quo enoquaretur incidit pater in furorem. haec quod et cedit in l. 9 filius § 6. et in l. seq. h. t. ubi docemur furore interveniente ius patris operare finiri eius ius ut quodlibet aliud mandatum finitur voluntate quod pendet ex perseverantia voluntatis l. si vero 12 § si mandavero 16 mandati, furor puerit iudicium, faciatque ut nulla sit furiosi voluntas l. 1. C. § 6. de l. quod prolis l. furiosi § 1 de reg. iur. quaesitque pluribus patris prius fuit ut fuit etiamque quod mortis reintegra l. seq. Mahitone 25 § ult. h. t. iuncta l. 1. § sed ego 4 quod diu 14 ff locati aliter tamen philosophandum est circa bonorum possessionem, quae petita procedit quae a praetore tam ex testamento secundum tabulas tam ab intestato unde liberi, unde legitimi unde cognati &c. in primis quae adeunda hereditate filio delata iure patris procedere debet in petenda vero bonorum poss. sufficit si sequatur ratihabitio l. si ignorabitur § 1 inp. et § 4. et l. seq.

N. 14 De furore superveniente patri, ante executionem ius

Differentia inter additionem et bon. possess.

In re bona 25 § inp.te 4 h. t. l. servo invito 65 § si pu
pilo ad SCS trebell. l. 3 § adquire de bonor. possessionib.
ex hoc in quaestione orto subtilis notabilis differentia in
ter aditionem, et bonor. poss. siquidem enim plus impetrat bono
rum possessionem spe ratihabitionis a patre, tabeo cui competit, censetur
ratam petitionem habuisse. Si antequam ratihabitione furere incepiat, cujus
cuius lucro cedit ut probat verbis et dessertis textus in l. si vel de
bon. possessionib. ubi quotiens huius cuius bonorum possessio ab altero pos
tulata, furere ceperit: Magis probatur ratam quidem ita
expl. ul.a de bonor. possessionib. buisse. Alciatus dupliciter sensus probat his verbis 1.o est procura
re mandatum. Sed hic sensus ineptus est atque enim prae
dente mandato de ratihabitione quaereretur. 2.o, si est extraneus
petiisse bonorum poss. illico ratam habuisse eum cui petebatur.
Mox furere cepisse et post furorem fuisse a Praetore datae
tam. Sed hic intellectus chimaericus est. Nec litterae sue
nit et nam tempore Pauli iam non erat necessarium decretum pro
ad ordinariam id est edictalem bonorum poss. lege t. § ceteris
ly et successorio edicto, ut agnovit Gofredus ind. l. ul.a quem
non bene existimet correctum fuisse a posterioris ...
mitionis, et dixit lib. 3, analecta de interdictis et relegatis
n. 84. praeferoque expositionem Cuiaci tract. 5 ad Afric. in
l. bonorum pen. ff. de rat. haberi, quod simpliciter ex h. textu do
cuit utilitatis gratia receptum fuisse in remedio pro teneo bono
rum poss. ut quam ante ratihabitionem furere ceperit videatur
agnovisse bonorum poss. ut sit aliquid quod ad heredes transmittat
mittat secundum praedicto heredib. denegandum esse licentiam
si agnossa sit. Arg.o ex l. ul.a § tali consequ. C. de curatore furiosi,
alioquin ex furore resultaret damnum onerum hereditariorum ...
exp. l. siquis aliqui 48 ff. 4. tr. in l. more 8 h. t.
Ceterum si per certum ipsum tum mandatum et
ante

antequam petatur a filio vel Mandatario bonorum possessio furere incipiat, et cui petitur spirat in suis, nec petitio sortitur efectum, quod probatur expresse ex lege seque alicui 48 ht. ibi. quod si antequam ille petat is qui mandauit petendam furere cepit dicendum non est statim ei adquisitam bonorum possessionem igitur bonorum possessionis petitio rati habitione debet confirmari. Diuersum est si filius f mandatarius post petitam bonorum possessionem et ante rati habitionem eius cui petitur furere inciperant quod ipsi pegerunt inpetitione officium suum quare is cuius interest recte potest in tempore ratum habere l. pen. de ratam haberi quam decoptione exponit Maxim. interpretum iuris tract. 5. ad Afric. His tribus utuntur Pracmatici in quo Maioratum quetalis est, instituto fecit Mayoratum petiit a Principe confirmationem et antequam confirmaretur in furorem incidit querit utrum substineatur interadat de Mayoratum ob furorem supueniens et interora facultate non expedita Gregorius censuit euanescere quia Mandatum emissum ad impetrandam facultatem spirauit Morte Molina tamen dicta eius dysputatione de dep. primo genis cap. 7. ex n. 44 censuit contrarium quod est facura tore furioso sive sequente antedatam voluntatem eius institui, et ratum haberi Mayoratum potuit, et quia descendentibus f heredibus nullum preiuditium fit, quando defeatur hereditas post furorem statim ut et fertur post Mortem equaliter distinguens quod si confirmatio petitur tantum ut magis valeat id est in forma comuni quae non mutat neque dispositionem confirmatae cap. et lo. extra de confirmatione inutili tametsi ubi ea sola extranes ir[illegible] fuit Maioratum leguitur inter liberos ex 3. et 5. bonorum mixtorum dispositionum leg. 17. 27. 29 et 30. tauri. valet institutio licet ante expeditionem facultatis Regem s[illegible]

uenat furor instituenti q. adoptacio sola uoluntas instituentis sufficit si v.o facultas regia simpliciter necessaria fuit veluti simplici spurio instituebatur, si unico filio legitimo arrogaque iuxta eorum opinionem non pot dari melioratio ut solet probari ex p.nt de assignatione libertorum tunc furor superueniens uiciat institutionem q. voluntas testatoris e incoatio actus facultas uero regia e consumatio firmarantis cuiusq. q. uel in insinuatione dicitur l. fidei commissa ff. § an opere 23 de leg. 3. l. pen. de adit. et demonst. l. si quadrigenta § 3 ff. ad l. fal. q. temp. inutiliter petitur confirmatio et hoc eq. recte exponens probatur ind. l. seq. ab eo ut § h. t.

116 Redeamus ad eius dub. patremus rationem differentie que assignauimus in duobus numeris praecedentibus dicere stante furore pater si extraneus siue mandauit ut impetraret ei bonor. poss. sed sub illa clausula, si mandatarius ratum habuerit, que indiget existimatione petentis expostulat apprehendens confirmandas ig pater iure suo uti cepit q. itaque inchoauit actus et plus si mandatarius acceptaverunt ... deberent. Nihil aliud egerunt quam presumptam voluntatem patris iterum ab eo specifice confirmandam per specificam expressionem voluntatis; que et ad nihilum fuit destruenda ... nihil consequens... nisi pater ... habeat in temp. petitionem q. ab initio ... uoluit sed quoadantenus ... est commissio si mandatario sub limitatione si ratum habuerit. q.o expectatur eius ratihabitio specifica ad ... actus inchoati que ... intra

dies

dicit computandos adeo, sanitatis tempore furioso enim non currit tempus petendae bonor. poss. l. ult. ff de bon. poss. furioso. Sed quid de l. furiosi de success. edic. quod ad versus plures et extraneus curatores et mandatum petunt bonor. poss. negatur de eis dicendum ipsi adhuc non enim inchoandi quis spectandi actus non expectatio tamen dicatur et heredis furiosi qui fructus expectarentque acquirenda potuit inueniri ut censeretur ante fuisse bonor. poss. sed tamen furiosi fuisset furioso tantum ratis placuit Paul. sub obscure in d. l. ult. de bon. possessionis. ubi ratione habitio ad confirmatione prioris postulati tenet quia verba male intelexerunt accurs. et Bo fud. quasi supponant de plex postulatus et ordine temporis denotent sensus verus et ideo rati habitione furiosi curare supleri quia postulatio bonorum possessionis quia dedit principium adquisitioni et quasi inea agenda censetur principale quod quamuis postulatio curare supleri non posset potuit tamen secundus actus supleri idem ratihabitio maxime in hoc casu quo sufficit informa communi.

De dimente et furioso simul loqtr. tex in l. licinius 48 § ul. et leg. 2. qui et recte videntur mihi percepisse Acursius Bo fud. et aliqui antiquiores, qui illis accipiunt de cautione quam substitutus praestat et restituenda furioso hereditate quam eius curator recusauit si resipiscens furiosus bonorum poss. agnoscere maluerit. Lex de cautione quam debet dare Curator substitutus furiosi cui rator agnouerit bonor. poss. et furiosus decedat antequam resipiscat ut non possit eius ratum habere iuxta

(N L)

exp. l. licinius 48 § ul. et leg. 2.

terminos d. l. un. de bon. posses. furioso. Et sic obiegit

sig subsistet Curac. lib. 15. qqm. Pap. sed certe mihi

placere non pot. q. si iure vetere dementi glaborat pro petuo

mentis defectu indigueret vol habitione ad hoc ut de

fectu hereditatis adquirere posset, frustra eius no

mine curator bonor. poss. postularet, quare hac

in re etiam secundis inquietis pleniore facultate agnos

cendi defectu bonor. poss. exertimo habuisse curatores

de dementis quo pacto videlicet ut suo periculo pe

tere posset bon. poss. cum parte in dicto obstaret ete

in d. l. 48 § ult. in qua sit separatio de furioso in

casu erectionis hereditatis. Sed ex genere sint ergo

dispalis est sic mihi procedit spes, curator dementis

eius nomine bonor. poss. petebat forte ex test. existit

ex adverso q diceret ad se pertinere hereditatem ab in

testato dispectans d. test. valere: si obtineret curator

valebat test. et per consequens legata l. un. ff. si tabulae

test. nullae extabunt, post test. de bon. pos.

l. 1. si tabulae test. extabunt si vinceret contradictor

non valeret test. et per consequens corruebat legata et

fideicommissa l. legatorum ss. § pactiones s. ad SCS

Trebel. vicit curator, et ei bonor. possessio edicta

lis data fuit interim sine praeiudicio petitionis here

ditatis ex edicto sumario primo edicti D. Adreani

quia causa plenaria petitionis hereditatis non cau

sat praeiudicium nec appellatione suspenditur l. 1. ff. l.

l. 1. et ult. C. de edicto Divi Adriani toll. ut

ex professo explicui in repetitione academica de

interd. et iudiciis possessoriis 1. parte. Lega

tarii et fideicommissarii statim obtinerunt contra curatores

petentes

petentes legatorum quaesitum fuit utrum eis debeat praestari. Ratio dubitandi sumitur ex periculo evictionis quia cum creditor plenario ... tradictor vincat ob hereditatem eum eat nihil legatarius habet. Ratio vero decidendi sumitur ex indemnitate cautionis ... et expensi statuere ... subsistendi ... quia omnia agenda ... quae ex illo quia una eadem quaestio res non habet diversimode censeri l. ... 23 de usucapionibus, ... periculo evictionis ... si legatarius curatori praestet cautionem de indemnitate ... legata a herede ... Cortius ... hic ... ad probandum heredem scriptum sub ... negativa ... non ... agnita hereditate ... debere praestari legata quae si sibi caveatur ... fructibus restituendis ... casum ... hereditas ... restituturum se hereditatem ... Mutzani ... demonst. ... ut pari cautione sibi ... Ego amplius ex eo ... cautione praestanda a legatariis ... posse intelligi ... alternatim sibi ... Cuiac. quia bonorum possessio petita a curatore ... habitione ... petita a curatore furiosi ... differentiam ... non fuit ... hoc casu ... habitionem ... posset agere.

DE PRODIGO

N 18

Satis superque egimus de furioso et dementi herede instituto, sequitur videre de prodigo. Cuius in adeunda voluntas plena ... in diminuendo vero patrimonio comparatur furioso cuius nulla est voluntas

portque ei bonis interdictum et curatorem accepit,
l. 1. de curatore furiosi l. furiosi 5. de Reg. iur. de in
terdicto commertio prodigis Selectionum Academicarum script.
ad l. is cui 6. ff. de V. ob. quae huc traducere abre
esset quaesitum quod fuit utrum prodigus possit adire he
reditatem ratio dubitandi est quia obligatur creditoribus de
functi quam legatariis et fideicommissariis qui adit heredita
tem l. More 8. h.t. Sed prodigus obligari non potest sine cu
ratore d. l. is cui 6. et similib. quod nec potest adire he
reditatem. Contrarium [illegible] ex proceditur in l. Mutus 5. [illegible]
et [illegible] est quod aditio continet lucrum et est lucrati
va licet et principaliter onera [illegible] eveniunt consequenter
repraesentationis neque est necesse ut semper hereditas one
ribus plena sit quare attendi quod est [illegible] et princi
pale non vero [illegible] quod accidit et consequenter [illegible] lucra
tivam l. et imponenda lucrativa de script. [illegible] [illegible]
num 108. [illegible] de Leg. 1. l. inter stipulantem 83 [illegible]
re 6 de V. ob. quod adire hereditatem magis pertinet ad adquiren
dum quam ad dilapidandum. Nihilominus si laedatur ex aditione
in [illegible] paratus habet restitutionem ut minor quae omnia a[illegible]
[illegible] vero quod illustr. tradidi lib. 1. opusc. cap. 6. n. 4. [illegible]
6. seqq. addendum est Richardum in lecturis ad hunc
[illegible] cap. 5. ex n. 5. qui alios refert.

De Ceco, Muto, et Surdo

N. 19.

De muto quod satis est dixi sup. n. 3. [illegible] adquirere here
ditatem [illegible] illum a deinde quod [illegible] modum specialem
adquirendae hereditatis indiget [illegible] [illegible]

[illegible]

Non pot dixi eius possessio adquirere gerendo pro herede
l. mutus 5. tit. quia gestio animi est l. pro herede 20. l. ge-
rit § 8. h. t. sed mutus animum voluntatem quem
efficit quod pro herede gerendo adquirere hereditatem potest
pater vero mutus iubere pot ut filius heres
institutus adeat hereditatem: qui iussus neque actus le-
gitimus nec verba indiget quare signa pot expediri
si vero filius heres institutus mutus sit cuiusque pater
iubeat ipse non pot adquirere hereditatem adeundo pot
tamen pro herede gerere l. pater 93 ff. eod. quod predicta ratione
habet eadem ratione pot agnosc. cere bonorum poss. quae nulla
verborum solemnitate indiget l. 2. de bonor. poss. infanti,
furioso etc. pot etiam fidei omnia hereditatem agnosce-
re l. servo muto 65. § si pupillo 3. ad SCS trebel.
quod mutus decle pot heres institui sive suius sive
alieni iuris sunt quod tam sibi quam alii pot adquirere heredi-
tatem l. filius familias 16. quam illa facere possunt l.
§ mutus 2.° de heredib. instituendis scilicet gerendo pro
herede l. mutus 5. ff. h. t. § ul. inst. de heredi. qualit. et diff.
Surdus autem et adire et gerere pro herede pot quia illi necesse
est animus nec loquendi facultas si vero surdus
et natus sit ut loquela adiscere non potuerit nec ca-
pax sit proferendi verba eam de eo dicendum eandem
eo stendicaret? mutus intelligendum in l. mutus 5. h. t. fa-
cilius que pro herede dicitur de eo quod loqui pot et animum habet
quod et adeundo et pro herede gerendo potest adquirere he-
reditatem, quae regula limitatione habet, et de naturalis
legem qui homines non intelligant quod agunt dicta l.
pater 93 § l. h. t. l. 2. de bon. poss. infanti etc.
§ ultimo inst. de heredi qualitate et differentia

Nec

Nec enim raro accidit ut hæc vitia naturæ secum trahant [struck] intellectus defectum tunc nec adire nec gerere pro herede poterunt ex animi defectu et dicendum erit quod supra de furioso diximus superiore numero docent Ciriac. lib. 5 qq. Cap. in l. 2 de bon. poss. infanti &. Mr Richard. in lectur. ad hunc tit. cap. 26 post alium

N.° 20.

INFANTE

Maioris operæ et subtilioris indagationis est quod de infante id est quo modo et quis acquirere possit hereditatem infanti delatam. quæ ut prosequamur notanda imprimis est differentia inter fari et loqui a qua infantes appellantur. Nam verba linguæ latinæ certa neque ... multis variant videlicet ... de verbo infantis agente recedamus ... ad Donel. lib. 1 cap. 9 lit. D. Sed omnino verbo fandi et infantis sustineamus Varrone qui sic scribit de lingua latina lib. 5. fatur is qui primus homo significabile ore emittit vocem ab eo antequam ita faciant pueri dicuntur infantes, cum id faciunt iam fari. Sequuntur Varronem Nonius Marcellus vetus grammaticus multis testimoniis adductis ex eius dependiorsa doctrina n. 275. dum Isidorus lib. 11 orig. cap. 2 quo in sensu Itidem Lucretius Charus epicureus tenebrionum maximus sed Philosophorum acutissimus lib. 5 de natura rerum loquens de prima mundi ætate in qua supponit in errore suo homines concepisse loqui et addiscere verba variando primos conatus loquendi infantibus linguis instar puerorum versus sunt =

At

At varios linguae sonitus Natura subegit,
Mittere, et utilitas expressit nomina rerum,
Non alia longe ratione atque ipsa videtur
Protrahere ad gestus pueros infantia linguae.
Cum facit, ut digito, quae sint praesentia, monstret,

Pueros apelauit infantes ut et postea Iustinianus dixit in L. vl. § ubi autem 6. C. de bon. quae liberis et Roeg. gl. et Salicetus ide Salicetus in l. 9 si infanti 18 n. 5 C. de iure delibor. Scipio Gentilis de bonis maternis cap. 21. pag. 127 vales qui puerorum varia sit in sacris profanis que litteris significatio ut docet Divus Isidorus ubi proxime pouius illustratione adendus erit Albericus Gentilis in lectionibus Virgilianis cap. 9 et 13 Cap. 9 naturalis infancie est impotentia fandi a qua infantes apelantur omnes qui fari non possunt immo in hoc sensu debrutis et inseribilibus haec vox accipitur quod notarunt veteres grammatici et hodierna lexica quae nolo trascribere ex quo tamen iuris periti quae medici et philosophi in hominum varias etates diviserunt ab ortu ad senectutem quod patet ex divo Isidoro d. cap. 2. docent que Ioanes Andreas in repertorio 166. Aursius in l. 9 hereditatis 68. ad legem falcidiam Salicetus in d. l. 18. n. 7. late et docte Menochius de arbitrariis centuria 2. casu 57. a principio Marbona in annalibus iuris annorum quaestio 1a. Cepit statim inter primos Romani Iuris prudentiae auctores dubitari a quo tempore usque ad quod tempus infantia reputanda esset ut et pubertatem etiam dubitarunt quod non possumus negare merito Tib. L. priorum observat. cap. 18. Si hoc igitur civilibus preceptis et certitudini negociorum consulentes pedo mata annorum seu ac pleno in septenio ceperunt etates reputare infantiam desinentes usque ad 13 septenium pubertatem usque ad 23. que etatis

tempo

clusio etiam procedat fuit ut diceremus de pubertate impu

peripateticum Nam secuti Magis inherentes allabetu corporis

et facultate fandi terminabant infantiam nihil certi statu

rent: Proculeiani IC.ti ut plurimum Stoicos sequebantur Sabini

ani sectatores erant scholae peripateticae, quod latius notavimus in

nostris selectionibus, declaravimus, quod a Primis ICtis

torum quos per dissensio scholarum vigebat, inducere ab ea

runt suas posteriores vero Cultu Sopatis ex Proculeiis tamen

alii sequebantur ad septem annos infantia computata in L. 1. § super

2.o ff. de administratione tutorum L. in sponsalibus ff. de spons.

ubi septenii expressa extat mentio aliquando vero impo

tentiam fandi in L. 9 h. t. L. in negotiis § de reg. iur. aliis

que adducunt leriaca quemvis se ex mente compositorum

tamen debent videri minimus expressis in his magis

expressis nullis supleat donec accedens in L. certius §

C. theod. de mater. bon. quae latior et expressior etiam §

infanti L. 8. C. de iure deliberandi sed econtra Proculeiano

rum antiquum sequens infantiam usque ad 7 annos definiunt

certa ut videt Iacobus Gotofredus in preciis suis

mentariis ad C. theod. [illegible] ex quo non possumus

asseverare certitudinem Tribonianum in locis Pandectarum

sup. relatis addisse verba quae annotant infantiam sep

tennio terminari quod posteriores adulti sic etiam sentiebant

et quo casu addidisset non erat culpandus cum non

aliter compositio stare posset, quae priores leges pos

terioribus aptarentur in quo graviter peccavit Ant. Fab.

in iurisprudentia tit. 12. p. 6. illat. 8. quem merito

reprehendit Oswald. ad Donel. lib. 5. cap. 9 lit. B. illa

nea. Secundum iuris definitionem infantiam septennio ter

minari videndi sunt ultra relatos alii quos referunt

Pichat

Richard. in lect. ad l. 3. C. 23. Amaya lib. 10. C. 9. n. 20 — N. 21.

Infans q. Nec q. de tutore authore adeundo potuit adquirere hereditatem.. Sic sup. n. 3. et 4. exposuimus in leg. pupillus q. hoc tt. ut rem adquirere et p. l. 9 h. t. ex traditione accipiat: Sed Petrus fab. in l. in negotiis 5. de R. Iur. retinens eundem sensum subtilius exposuit p dictam legem.. Nempe infantem neque de tutore authore adquirere posse hereditatem omnimodo id est omniformo q. ad negativa adiecta verbo, non modo, verificetur sufficit sim uno casu additionis in uno modo verificetur Faltobus v. Go thofred. in l. ium. C. theod. et erat interpretatio huius loci de aditione facienda ex Trebone sed p herede gerendo infans tutore autore recte pot adquirere hereditatem tex. expressus in l. Servus in vito 65 § si pupilo 3. ad SC Trebell. quae differentiam agnoscunt, Salicetus et Donel. in d. l. Si in fante . 18. Petrus faber in d. l. 5. et lib. 2. Semestris C. 22. Scipio Gentilis et bon. Matern. C. 21. licet Seneca dictus § 3. si a pupillo interpolatus fuisset a Treboniano existimauerit si infans in d. l. [illegible] ita q. tutor nec addere potuit hereditatem infanti delatam nec ipse potuit gerere p herede. Sed infans ipse gerendo p herede recte potuit hereditatem adquirere tutore authore hic uidetur obsistere Ratio iuris et natura[li]s q. huius aetatis puer nihil intelligat d. l. pup. q. d. l. in negotiis 5. de reg. iur. L. un. C. de falsa moneta Sed gestio p herede tam animum desiderat quam aditio l. p herede 20 l. si ita adque 22 h. t. q. vt infans ex naturali defectu eloqui non pot addire hereditatem sic ex naturali defectu voluntatis non poterit p herede gerere. auget haec dificultas Neque infans quo ad animi defectus separat

furioso ind. l. 5 sed furiosus non pot adquirere hereditatem etiam gerendo pro herede l. furiosus 63 h.t. ut supra dixi quoque in infans; Agnoscunt difficultatem hanc sed classici authores sup. laudati et a priori quod respondeant non habent sed fatentur hoc infanti pro tutore fuisse a iure fuisse favorabilites, et id circo ad furiosos extendi non debere exemplo adquisitionis possessionis quam furiosus etiam tutore autore adquirere non potest ff. eod. furiosus de adquirenda poss. quae facto apprehendendi adquiritur simul cum voluntate sive affectu sibi possidendi d. l. 1. § 3 adquirimus l. quemadmodum 8 de adqr.

poss. et nihilominus pro tutore fuit favorabiliter in [illegible]

fanti ut tatore authore sibi res apprehendere et incipere eas possidere ff. eodem quaesivi 32. § infans eod. et ut alibi ex professo dixi huius equitatis ratio tota potest quod furio si nullus prosit ... [illegible] nec est defacili speratur

\+ dum durat furor nec est tempus certum aut certa spes ut fi matur at vero infantis tota est in effectu iuditii et deficiens pro etate quod in tempore suplendus sit quare in hoc potuit ac re supleri sine absurdo in illo vero non ita sic Salice tus in d. l. 18. in princ. Donel, d. lib. cap. 9. etiam in princ. Scipio Gentilis d. cap. 21. pag. 130 alia quoque ratio pot adapta ri quod casus infantis frequens est saepe infantibus etiam in lis afferatur hereditas ex testo et ab intestato casus ve ro furoris non est adeo frequens, quo circa illi quasi magis frequenti voluit ius occurrere, non huic tamquam infrequen ti, nam adea quae frequenter non adea quae raro accidunt

22 leges adaptantur l. ex his 4. de legib. facit quod in ca

De bon. poss. infanti delata su simil. notavi lib. opusc. cap. 10 n. 4. et 5.

herede

de iure uetere ciuile dicamus nunc de iure pretorio quo
us infans qui deberet gerere pro herede pronaliter non tutor
nec pater eius nomine gestio pro herede licet non sit actus legi
timus sit saltem actus ciuilis qui palis expediri non potest
ea que ciuiliter sunt de actus per dominum quecumque gerimus
ut de obl. et act. In pater iure patrie potestatis potuit
petere et defectu obtinere bonor. possess. delata filio in
fanti ut probant disertis textus in d. l. seruo inuito 65 §
si pupillo 3° ad SC Treb. et in l. seruus 7. ff. de bon. pos.
dixi hanc bonorum poss. fuisse defectu quare simul
hac agnoscebat et adgrediebantur bona hereditaria inte
gra ut mortuo ante septenium infante transmitterentur ad he
redes non uero si post quam fore potuit decederet. Impleto
septenio debuit ratus habere petitionem bonor. possessionis suo
nomine factam quod colligitur expresse ex l. infanti 3a C. quod
admitt. Nec potest dubitari quin idem dicendum sit de tutore ac
de patre diximus. Nam de utroque pariter loquuntur dicti textus posita
de utroque similiter intelligendae d. l. 3. qui quis ad bon.
poss. quod a patre pro filio infante petita uoluerit eam restringere
Jacob. Gothof. in Jean. C theod. de cretione et bon. poss.
et in l. certis 8. eodem C. de mater. bon. Vectis quod Cuiac. lib. 15.
qqm. Pap. in l. un. de bon. posses. furioso infanti et
et lib. 14 obseruat. cp 8. docuit inter patrem et tutorem in
hoc articulo nullam esse statuendam differentiam quam ego mi
hi expresse dicti probant textus l. 2. § sed si infanti 13 ad S
C Tertul. et l. 2. C. a bon. poss. et d. tab. et Iuuacio potest
dici assentiri Petrus Fab. in d. l. in negotiis 5. de Reg. iur.
Nec obst. d. l. un. que de patre tantum loquitur ibi nam
et pater infanti filio possessionem accipit quod tamen cessante fi
lius non excludit quia ex eo quod specialiter loquatur de patre

Non negat idem de tutore esse dicendum ideo vero de pa
tre loquuti quia aliquid specialitatis in patre habetur videlicet
lege pius accessus ad petendum bonorum possessionem currere ex quo pa
ter scit filio infanti esse delatam eo sensu ut tam quam pa
ter et ex propria persona amplius non admittatur ad eius peten
dum filius vero ipse non excludatur sed eius eo tempore quo parti
tempus induntur illud admittere voluerit quamvis patri adquisita
non sit quod an idem de scientia tutoris dicendum sit non ad modum
constat sane in hac investigatione variant Cuiac. ut videlicet Merill.
lib. 1. Variant. cap. 42. sed tutorem et patrem hac in re separat
consultus in dicta l. servus. 7. § 1. ibi dicens quod tutor aut pater
scit cedere placet. que verba fatigarunt Cuiacius locis sup.
adductis nec felicius noster Amaya lib. 1. observat. cap. 5.
n. 8 ubi ea accepit de patre simul tutore filii emancipa
ti, quasi sic tua essent verba accipienda in pte consultus et
adverbium disiunctivum aut utrique personae sciungeret pa
tris videlicet et tutoris Mihi placet ista Merilli d. cap.
42. qui docet tutori cedere dies petendae possessionis idem
suis periculis verti non vero cedere infanti qui si ad etatem
venerit in qua petere possit bonorum possessionem ipse spectet
quia unicuique sua omissio nocet non aliena l. 3. § 1. de bonorum
possessione servetur l. in quasi ... et facti ignorantia
itaque si in tempore prescripto tutor omiserint petere bonorum
possessionem amplius ipse idem iure tutoris petere non poterit
quare infante obeunte ante septenium tenebitur cum his
redditibus ... sive de male gesto l. 1. § tutori
18. de tutelis et rationibus distrahendis quod in patre disputo
ri non potest unde omnia bonorum possessionem ... vel
vedere

N. 23
Exp. l. 1. ad SC Tertull.

Huic parti oponitur textus in l. 1. C. ad SC.

Tertul.

Tertullianum ergo quia duplex spes proponitur ab Imperatoribus Diocletiano et Maximiano quam ante Constantinum vixerunt quod expedit Notare in primo docent filios itidem non posse Matribus succedere si fari possunt in 2.o parte tradunt Matrem heredes posse existere filios etiam infantibus 1.a pars in supositione difficilis est quod Violeantur leges supponere si filii infantes sint Matribus succedere non posse; quia nec pater nec tutor pro infante possunt petere bonorum possessionem Jacob. Got. fab. in d. l. in negotiis 5 de R. Iur. et l. 62. semestrium cap. 12. pagina 171. Vinnius sa in lect. ad hunc tit. cap. 23. n. 3 et 4. hanc legem accipiunt de aditione ut infans non possit esse heres Matris per aditionem quod et Notavit illa Vox per se heredes existant quum non negant per alios existere posse petita apatre tutore bonorum possessione Verum Imperatores absolute negent infantes per se patri Matri heredes existere in Constitutionibus actionis et Verum sit per se existere posse hereditate iure civile gerendo pro herede cum authoritate tutoris d. l. eius muto 65. § 1 pupillo ad SC Trebel. eorum solutio sustinere non potest. Quia 2.da Vox ius restringit generale eiusdem decisionem ad eum Casum Infantium ergo in d. l. ult. infans 18. C. de iure deliberandi Eius difficultatis opressus Vox per se Triboniano imputandus: Sed nihil aliud quo nobis in additis suis comparavere et ideo hunc crisim deferre solemus. Neque mihi comprehendit Novissime Jacobus Gotofred. in Magno suo opere ad C. Theodos. in l. 1. de Bonis vel bonorum possessione docuit quod existere vetere patre filius posthumus adgnovisse Maternam hereditatem etiam ab intestato deinde Minister ius Cerneret, sive adiret Constitutione aut vero patre quod eius vetus fuisse equo ius habuisse ignorare Nos Notavimus sup. cap. ad finem; Solum enim statim Eum

tur

tandi et sequentis Capitis substitutione in hoc casu cre-
necessitatis — tionis solemnitatis, et statuere Ut pater posset adquirere ma-
ternis hereditatis filio delatis Ut ceteris legitimas vel testamen-
tarias Successiones petendo bonorum possessionem filio liberandi
tio voluntatis cit. l. 1.a C. theod. de Cretione l. a. l. et l. 4.
Si patris 5.o eod. C. de Maternis bonis, et Materni generis
Substulit Constantinus Necessitatem cretionis quae ante eius temp.
Diocletiani et Maximiani inijuerat hac necessitas qui per
infantis filij nomine substitutionem privabat Materna here-
ditate Matri non posse nisi media persona filij cernendi
infans vero cernere non posset idem Tribonianus (qui ipse
quantumvis acumen est Ut se petaudo) subeante Veris
clausula Nobis eius Veris indicatis reliquet summas
circumspectione, quod authoris leges ducere Noto loqui
Non poterant eius Novis expressit ut disposito Coditio-
taret et Veteris leges convenirent et Novioris, ni-
tis indicant, disposuit a stranio sensu Colligi infantis
filius Non posse Matri succedere quod ipse cernere he-
reditatem debebat qui in ea etate facere Non poterat eius
Novis expressit quod extat in d. l. si infanti 18. ex eo
quod dixit filius ipse Non posse Matri existere heredi
quod expresse denotat patre autore Ve Nomine filij et
24 ex eius persona adire posse Matris hereditatem & bonor.
possessionem petere

ex. l. si infante 18 C. de iure delib.

Sed de puys ut de iure nouo dicamus ad
ex. l. si infanti 18 C. de iure deliberandi quam gla-
tissime exposuerunt Baldus Salicetus et Zasiusque,
ac nos Urbibus erimus. in principio Imperator Arcadius
patri suo sive tutore facultatem dat petendi bonorum possessionem adeun-
dae hereditatis delatae filio infanti ex testo. vel ab intestato Cuiuscumque

ille

Hereditas sit sive matris sive cuiusvis sive extranei certo
tempus patri licuerit ex filio infante petere bonor. poss. ubi vero
ano et testamentis ascendentibus liceret certo asseverare non possumus
hoc dubium in primis substulit Arcadius deinde pater non potuit
adquirere filius infante maternam hereditatem ex testamento nec ab intestato
neque extraneos potuit adquirere petendo bonorum poss. hanc differentiam
substulit 2º 3º pater non potuit per se adire hereditatem filio
delatam licet posset petere bonor. poss. quia aditio actus legitimus est
huic scrupulo derogavit Arcadius ut quia potuit bonorum poss.
petere posset etiam adire, nam inter haec remedia quo ad effec
tus nulla est differentia — — Sequitur § 1. in quo, § 1.
Arcadius specialissimus favore patribus concessit ponamus enim
patrem intra tempora praestituta petendi a filio bonorum poss.
quae est annus l. 1. §. largius de successorio edicto non petiisse illam,
neque adiisse hereditatem cum filius vixit, quo postea infans decessit,
statuit omnes hereditates filio delatas tanquam vivente filio
adquisitas legitimo modo a patre iure peculii expectare
hoc est iure patrio non est credendum hunc maximum favorem
patribus dignos suos futurus quia quam ingratia alicuius decedit videtur
retorqueri in eius dedecus, ut habet iuris reg. a probatur ex l. 3.
§ dicitur de carboniano edicto quia ad post mortem infantis pa
ter velit acervus pueri illius hereditatis haec erit ipse, alioqui
citra culpam et extra voluntatem obstringeretur oneribus here
ditariis ut l. more §. ut. Notemus patrem adquirere has
hereditates iure patrio non iure hereditario quia nec creditoribus te
nebitur ultra vires hereditarias neque illis aut legatariis
tenebitur intra eas, nam post mortem filii quae iure peculii tenetur
l. pater 17. de castrensi peculio quod dilatius prosequuntur
Salicetus et Brifanius in d. l. 18. Gentilis d. cap. 21

de bonis Maternis dixique ex professo l. 63° opus. in l. ult. ad leg.
falcid. d. lib. 5. cap. q. plotus quamquam sensit hujusmodi repeterentur
l. 2. ad SC orf. obstat tamen in l. 2.ª C. ad S.C. orf. ubi filius decedens ante
adquisitionem Materne hereditatis transmittit illegitimate
ut à ceteris extraneis heredibus, docemur in lege unica
in novissimis C. de cad. tollendis. respondetur enim Magbe
Messius comprehendere tantum filios infantes quare si filii ma
iores decesserint in adita hereditate aut alternativam
sitam adquirit patri quae est casus d. l. 2. quod docuit Salicetus
n. 10 d. l. 18 sed et Arcadius in hac l. legitimus loquitur
de infante et proinde de filio moriente antequam pater
facere posset voluntatis sue de eam amplectenda et repu
dianda hereditate. Imperator Iustinianus postea in l. ult. § f. et §
semi 2. distribuit in omnibus hereditatibus, filius famil.
delatis (sive simul per essent et reputandae sunt in castrensi
peculio) ut filio repudiante sive minor esset
sive Maior, pater suo nomine et periculo adire posset he
reditatem, notavit Gentilis utriusque beneficii differentiam
d. cap. 21. de bon. mat. idem Imperator in leg. dn. antiquioribus
leg. C. de iure delib. generaliter omnibus heredibus tam filiis quam
extraneis tam ex testamento quam ab intestato indulsit quod si intra
deliberandi decederent transmitterent deliberandi ius in
quoscumque heredes seu intra annum a die mortis testatoris
ut in reliquo tempore heredes heredis deliberare possent
ut heres ipse et agnoscere et repudiare hereditatem
et indubie usus est anteaquam privilegio quod d. lege...
§ Arcadius patris. decreverat quod ad hereditates que eius necdi
ta iure et facultate adirent et quamvis heredes
transmitteret sed staret a pare et plenius esse bene
...

cuj Arcadii q.a patrej quq Iustin. erg. cęteros heredes l. q. transmittit hereditas ad patre tanquq iq adquisita iure patrio it tanquq adquirenda ex sua aditione q. concessit Iust. cęteris heredib. et sic quq ijs pater post filius decederet sine aditione posset illa ad heredes transmittere 2º q. beneficiu Iust. habet annuj prescriptione mo et seq. heredi beneficiu vero Arcadii n habet tempus limitatis que e similior expositio quq exco... data a Saliceto in d. l. 18. ex n. 15 usq. ad finem.

§ parente vero . 2.

In hoc § Arcad. loqr et infante q n habet tutela sive patre habeat tutore q filiu infante emancipaverat sive extraneu tutore habeat p mortuo patre decedit q cuiq e talis facultatis adeundi hereditate nomine pupilli et petendi bonor. poss. ... utroq modo potest adquirere hereditate infanti; ampliavit Arcadius in hoc casu ius veteris sed ... concessit tutori adire hereditate pupillo et infanti ... tantu petere bonoru poss. Nec e q.d ultra notemus in hoc §.

§ In V.o

In hoc § tractat et infante q n habet tutore q.a nec consanguinei postularunt neque aut dece... sunt si decessit infans intra etate n agnita hereditate quq re nullo modo agnoscere potuit statuit ut p.na habeat hereditas ac si infanti etlate n fuisset pertineat q ad substitutos sa deos q p.mi post infantes veniunt ide constituit si tutore habeat, tutor vero adire intus e neglexerit in quo aut re omni nihil recessit Arcad. repetunt vero sug exceptione d. maximo q ... nisi infans patre habeat in quo transmittit heredi

tas iure patrio quo quis nec a tutore agnita est et infans
tutorem non habeat sive filius infante in potestate habeat pa-
ter sive ab eo sit emancipatus et aliter in eius potes-
tate non deserta quae casus in quo infans tutorem potest ha-
bere in hoc casu multum aure communi receptum
cadius quam iure patrio, nam ius pater potest retinere bona
filii minor filius habet in potestate §. 2. et castrensi pe-
culio ut notavi, ex lib. s.p.q. Sed Imperator pars ipsum
derepfectus emancipationis quo auctore [illegible] responsio-
nib. patibo [illegible] Verdict in presenti querunt in-
terpretes an huic derogatus sit per l. commantiquo
vid. 19. in qua quilibet hereditas transmittit
ad quaerenda intra annum in quo heredis: quod hereditate
tate infantia [illegible] negare [illegible] casus [illegible] pa-
ter habeat Sane facinore par [illegible] deducta,
Magnus [illegible] fuit inter advocatos fori [illegible]
ascribant ad infantis heredes transmittendis [illegible]
deliberandi, super hereditate infantiae [illegible]
cedenti quod eadem [illegible] esset [illegible] et hominis adultae aeta-
tis alii contendebant in hoc casu cessare transmissionem
deliberandi quod infans [illegible] deliberare in-
fantis [illegible] potuit transmittere ad heredes eiusdem
deliberandi [illegible] non habet [illegible] Ioannes
advocatus fori [illegible] hanc defendebat [illegible]
plus Serenissimus ponente, quare [illegible] Imperator
Iust. in novella ut de liberandi [illegible] 158 declaravit
et [illegible] beneficium d. l. commantiquorib. respondere
non minus infantes quam homines adultae aetatis quia
[illegible] hoc [illegible] ut notavit [illegible]
2nd. l. [illegible] Veteres [illegible] interpretes in hac re

Varianu

Tacuerunt q. n̄ potuerunt ... ad. novellā quę
innovissimis editionib. habemus emund. bonę fidei
... Dionysii Gothofredi quę retinenda e quęquis eiusque
retentauerit Albericus Gentilis in disp. de libris iu
ris ciuilis cap. 6. § ult. huius l. ptinet ad pupilli seq...
in ... agere

DE PVPILLO

Qui sit pupil. et vsq. adquę ętate talis reputandus sit expo
nit etiā breviter tractatiā n̄ res ē ab eruditis n̄ disten
sa hipochrates in lib. de septē ętatib. a septeni in septenis
precipuū ... 23. ... pupillarē in 2. septenario
... Cives ... n. 20 ... certi
tudine sequti fuerunt pue. se ... Republice
... negotiis accommodabant tēpe plutarchus in l.
... cap. 24. huius opinionis fuisse etiā epi
chureos illud nimis ... q. ... certo intē pe
... et humani opinabantur ... tota schola ... ad
hus Lucretius ... doctrinę nobis representat lib. 5. ...
Versus ...

Quominus ē ... certo tēpore luna
gignit, et certo ... tempore Versus.
Quom. ... possint. tē certo tēpore multa.
Hęc clausula finis ē totius pcedentis doctrinę Paulo autē
superius de ... hominis certis ... adiumentis sec
... .

Nec minus incerto dentes cadere imperat ętas
Tēpore ... pube molli pubescere veste.

— — spanti mollis malis dimbere barbis — —

Notemus sic legi in emendatioribus codicibus, incertis temporibus ex aliis forsgliboris aliis authoris expositione cum deponunt incertis d[ict]o mantis poetis; q[uo]d in scholiis adnotavit Dionysius Lebe[?] Majores sentiebant Graecarum vitetis a[liis]e, sedetis anno Aetatis hominis certitudinis habuisse peritiores Platonis. II. dicas. nihil in hac recenti statuit seder habitu lor[?] puris in feminis, quae in manibus, et fimendo esse p[rin]cip[ium] sit. Omitto locum que aferunt Menochius de arbitrariis Casus 58 n. 3. Rebardus lib. 4. var. cap. 10. Cerdam Virg. lib. Eneid. Speculatio Alii utrumque regrebant Nepequa tuordezi annorum aetate in masculo in femina 12. et hoc amplius ut tali posset ex habitu corporis reputari ex hisfalsa primus fuit Euripides qui in tragedia Ifigeniae induxit Clitemnestram matrem sic de filia loquentem: Sed et lex ex aetate idem postulant. Ut elo- ceti quis locum imitatus fuerit Virg. et 10 7 en. circa p[rinci]p[iu]m loquens de Lavinia Latini Regis filia.

Sola domus et tantas servabat filia sedes.
Iam matura viro iam plenis nubilis annis.

Ubi notavit Servius Poeta sic dixisse ornans loque- bus fuisse quo ab utroque simul. discere nubatis pupilaris aetas ab habitu scilicet corporis et annis; quae deprehendere voluit Hieronimus Maxius, qui extat 2. t.° Criticorum ad finem lib. Miscellaneorum Cap. 2. Sed rectissime defendit Cerda huius doctrina ex infra dicendis firmabitur ex his tribus. Illis exponitur modicissima Ulp. locus in fracmentis tit. § 1. ubi refert etiam S. Massurius fuit Proculeianus qui ab aetate pubertatis aestimebant 2. casarem sive tabe

Ne

Romanorum qua solo habitu corporis vanie aliqui discerne bant aetates adendus a menchus lib. prior. obs. cap. 22. §°. Prisca quae utrique regressa hic priscas Sabole nuper fuit utroque superatur Benedict. Pinel. lib. selec. cap. 1. ex n. 22. quinquiens Multa a Lasio dedicavit uter L. 2. ff. de aeq. dur. Colegit Beltrandus orcius vita lib. 1 pag. 51 ... bi ... Sabinianorum ... tepescere aetate ... respuerent ... mul regerent habitus corporis.

Iustiniani

N. 26 Definitio ... ne

Lustinianus et l. ult. q. l. lata ... certo pubertatis aetatis in l. ult. C. quando tutores ... p° inst. quibus mod. tut. fin. ... ... pupilli 12. anor. expectaretur ... ... Rebard. ... d. lib. 4. cap. 10. quasi apud Romanos ... ... esse ... di Iustiniano ... pugnavit ... obs. cap. 5. ex n. 31. usque ad 45. ... amplector licet ante Rebardus ... ... prudentia ... ... plane ... ... ad Memorabilia ... lib. ... 43 ... ante Iustinianum nihil certi ... habere ... ... supsunt fragmenta ... ... variantes ICtorum opiniones indicat in primis ... 32. de minoribus et inst. ... alterius 3. C. ... ... dixerit ex facto ... ... apud ... Maioris aetatis ex habitu corporis ... ex l. ... 24. ... legati ... ...

gatis itantibus se pubescerent. invincer ex diem Velicis
videtur quod aliter quam allegarent contrariis ut utrisq tunt
Costa incep repater l. q. Ubi impuberes ex n. 1. Pin.
d. l. 62. cp. 4. ex n. 20 Amaya d. cp. 5 n. 39. ita que ex
mente Pauli et Vitelii habuit omnimodam incertitudi
nem quod nesciebatur utrum puer adultae aetatis esset per senten-
tiam quae est incertitudo eadem ipsa omnino et simul ni-
cessabat an foret utrusque quam pubesceret, sed hodie
ex mente Doctorum et tantis incertitudinibus ex
quod hoc fuit Sabinianorum lex sed ista Justi
sextus satis expressa in l. neglecta § 4 de
ordinatio. et sanctis quae à Sumit ex Saboletis lib. 2
ad canon ut docte illa explicaverit et ponens d. l.
21. animadvertit Pinel d. cp. 4. ex n. 22 qua
re ego supposito sententia retulisse postremo Ubi
tangi. probat prius ita die pubertatis habet
aliquid ex corporis demonstrationis. videlicet quod licet
Sabbelius non excluserit habitum corporis et capacem
tempus in pubertati confirmavit et pecularem quo
rum ista proculdubio a nobis recepta fuit ... hoc
humanitas litteris ut docemur in l. qua aetate § quod
testa facere possit. ibi. Venus est in masculis quod 14.
annum expectandus in foeminis vero 12. completus venit l.
2. de Vulg. licet nondum pudoris emeruerint vestigia
sive licet nondum probaverint signa pubertatis l. si fra
ter. 4. C. quod testa facere pos. addendus est Costa d.
Ubi impuberes ex n. 5. quia in hac parte potius in
tegritas mentis quaeritur quam habilitas corporis
ut l. senius 39 C. eodem tit.

27

De Matrimoniis vero contrahendis sive

lia de maritandis ordinib. designata fuit certa 27 De Matrimonio
etas stru a 14, femina a 12 ann. l. in sponsal.
b. 14 et spons. l. quaestio 13 § f. Quod ab. Cod. de
Vel. auth. rudit. pot. l. uxoris 13 § si minor 8.
ad l. Iul. de adult. Sed fuit designata talis etas
quantia femine nuberent et viri uxores ducerent
et ut q. ante 20 an. sponsalia contraherent primi
sponsi et mariti Non fuerent l. lege 17 de sp.
Notant Brunius de cura mulierum circa quam
Curae a 2 l. c. de sp. Amplatus Sermon. 162 ano
madiverniony Cob. Ligorius ad Tacitum 163 anal. amo
bat. 45 V. caput de spons. Iacob. Gothof. in 4 fontib.
iuris civilis pag. mihi 319. ad l. patri 4 C. Thio.
de spon. Malyny et ille preceptor meus B. Vattos
ad l. Iul. de leg. l. p. cap. n. 5 de. n. tract.
etas statuta esse ita qua ex certo iure suffi
ciens ad contrahenda Matrimonia cum pro perpetuo
sideratus fuit vigor seu habitus corporis ultra
etatis quare Iust. p. inst. de nupt. agens
de etate ad eas requisita ita ut in factis corporis
illa demonstrat ita Masculi quod pubertas fe
mina viri potentes q. licet etas 12. et 14 an.
omnium et ambas tam admissa sit tri simulla eta
~~de~~ inabiles sint ad contrahendum n. substinet
Matrimonium q. circa re sequentias atenta
fuit, n. eius praesumptio aut prescriptio videndum
e Menochius de arbitrariis casu 58. plotus hanc
ipsa doctrina rationi naturali consentanea se
quuta fuit praeditita et Santimonia iuris canonici

Secundus quod sufficit quod pro aetas ad trahendum contrari
sinabilitas arguatur cum sumuntur experimenta
etiam quae minus decentia videntur ad veritatem ex
plorandam cap. 1. de puberum et cap. de illis et 2. cap. ult. de
desponsat. impub. quae pars omnibus quae ex eorum
adstructores habet videndi sunt ultra mentio
atos supra citatos Cobarrubias in 4. 1.a p. cap. 2.
§ 1. pater Sanchez de matrim. lib. 1. q. 18 et lib.
7. q. 104. per totam Gutierrez eodem tract. cap. 2.
maxime ex n. 16. Basilius Pontius lib. 7. de matrim.
quae de impedimentis cap. 65. apud Pet. Greg. lib.
28 Syntagm. cap. 3 apud quos legendum debet de hac
re amplior disputatio

De restitutione

Ad restitutionem vero
concedendam et tutelae liberationem et tutelae veniae etiam
certa aetas definita fuit videlicet 25 annis ex
pletis de momento ad momentum l. 3 § minores de
minorib. antequam aetatem si praecedit concedebatur quod et
si malitia suppleat aetatem l. si alterius et l. si
minor senatores dix. quod necesse fuit utrinque ne
gotiis quae forensia sunt certum tempus praescriptum esse, ne
et operentur homines incerto iure cum antea in quo etiam
ante Iustinianum praevaluisse proculeianorum sententiam
eorum quae opinionum aliquam asserere licet verum sit
certa lege sancitum non fuisse hoc nullos turba
runt, quasi multo ante Iustinianum institutum esse
quod ipse dicit asse fuisse inductum tantum quod Iustini
an. asserit servantes utrumque opinionem adver
tens forma, norma quae videtur Macrobius Tertullia
nus in lib. de velandis virginibus et Macrobius

In somnii Scipionis lib. cp. 6. pro certo supponit ante Iustinianum masculos 14 anno pubescere feminas vero 12. q.ª Tertul. Stoicus fuit ut ex eius scriptis aperuit Magn. Lipsius lib. 1. manuductionis ad stoicam disciplinam dissertatione 17, eumque sequuntur quae vedas... quolibet elogio dignus in defensione doctrinae stoicae ... Machrobius autem totus erat in sequenda et illustranda doctrina Pithagorae atque Yprochatis de septenario n.º quare illi adherit in definiendis etatibus hominis a ... nos ab ipso fonte veritatis id est a D. Thoma in 4. sent. distinct. 27. q. 2 art. 2. et q. 35. art. Vn. ... Soto ubi de etate quae aliquibus infantiae et pubertatis ... denissime defineri quaeuntur pluribus a septeno exacto usque rationis gradatum et quasi integritate recipit ratiocinatio in 2.º 7.º 29

De Adictione

Hic praefatis q. ... reassumamus in primis ... sicut ... potest hereditatem potest adire q. ... aditionis potest ... l. pupil. g. h. t. iuncta l. 1. §. furiosis cum seq. de ... vel ... quae ... rationis est potest etiam ... hereditatem sibi delatam adquirere l. potest §. ... potest etiam petere bonorum possessionem ex quacumque parte edicti ... l. bonorum ... ... huius etatis hodie ... a 14 annis ... quod ... ignorent ... l. ... ... l. 1. C. de falsa moneta; ... que ... ut sic expediri possit ad gratio hereditatis ... Clarii ... potest §. Bon. lib. ... Pisano lib. 2. ... co. 12. pag. 171

Seq. cum l. in negotiis § 1 d R. I. ubi Iason Lothr. et alii Magni Doctores de acquir. her. civil. 164 quod M. Sirf. dixi de pupillo qui dixi fuerit ad 14 annos excessit tamen 7 quae est minor acceptio. Ubi pupillus Sed neque infans dicitur pupillus ut in l. servo invito 65 § si pupillus 3 ad SC. Trebell. § sed quod diximus 3 inst. de inutil. stipulat. alias etiam aliquis Minor 20 annorum et 25 appellatur pupillus l. in virginitate 4. l. nulla 6. C. Theodosiano dicente sed hae acceptiones infrequentes nec neque ad n. tract. pertinentes.

30 Cum authoritate tutoris

Itaque pupillus omnino supradictus potuit adire hereditatem si tutor presens epsi acedit qui autorferet, idem authoritatem prestaret acquisitioni ut ex peritalis ... dicitur ex l. si quis mihi bona 25. § iussu 4. h. t. cum quae vincenda et quae sancta est l. in multis 14. de author. tut. Notante Iacobo Gotofredo in d. l. in negotiis § d R. I. sine tutoris quae authoritate neque adire neque gerere pro herede neque petere bonorum poss. neque agnoscere fidei commissariam hereditatem potest obligaris § hereditatem 3. et seqq. de authoritate tutor. § 1 inst. eodem tit. l. restituta 37. § ult. ad SC. Treb. l. pupill. 189 d R. I. Itaque tutore opus fuit pupillo ad hereditatem adeundam quod si tutorem non habuisset quae datis excusationibus possessis ... eius appellaverat curator qui adlitem facit negotia in ... datur authoritatem praebere non potest huic negotio l. denuntia 17 § tutor 1 de appel. quae tutor persona ... curator rebus tutor supplet affectum ... sana cui datur, curator qui persone non datur illud ... praebere non potest Cuiac. tract. 4. ad african. in l.

Pu

Pupilly 49 h.t. Osuald. ad Don. lb.3. cp.1. lit.G. quatus
Ca receptu fuit in his que authorit. iuris desiderant sedinter
uenire debere authorit. tutoris l. Curatore 19. de auth. tut. ad
dend. e Donel. d. lb.3. cp.21. em hoc casu speciali adunque
gestu ide ad hereditate adeunda tutor datu sempubere q. l. si
ipuberi 13 de tutorib. et curat. dat. ab his &c. Nolan Osuald.
ubi pxime et fab. in iurisprud. tt.º 12. illat 13 pº 4. et pº
6. ill.e 30. et tt.º 91. pº 1. ill.e 12. itaq neo tutor pre potuit
pupilo suo adquirere hereditate adeundo aut p herede
gerendo d. l. potuit S. C. iure deliberandi nec pupillus
se sine authoritate tutoris q termini suplendi et se
gerendi sin l. 1. C. ad S C Tertil. in qua docemur pupi- l. 1. C. ad Sen cons. tertil.
los si fari possint posse pre Materna hereditate adq
re ut Ubi pre significent facty pp. gerendi et platio
Ne Ubory ad aditione n tamen excludant authoritate
tutoris que dlo; ut etiã in l. 3. § vl. & duab. l. sequ. ex
qb. causis in possu. eat. que doctrina aplanda e adque
libet tutore etiã honorariu qn gerit tutela ut dicitur
in d. l. pupilly 49. h.t. sic recte accepta Cuiacio lib.
tract. 4. ad Afr. Don. lb.1. Cp.9. Richar. in lecturis ad
hunc tty Cp.22 ex n. 14. q.ª licet honori et notitie ca
detur l. 9. q.ª si forte 14. § 1. de sol tn tutor e de ttalis auth
oritate pbet Cui obst. Vulgo tx in l. et si plurib. 4. de auth. exp l. 4 de aut. tut. -
tut. in quo tutor qn administrat. ide honorarius, Negoty
Pupilli n pbet authorit. omissione vanij solut. apud
Richardy ubi pxime mihi uidetr sequenda solutio Os
sualdi d. lb.1. cp.9. lit. G. distinguentis inter negotia
illa eni in qb. dimittit aliqd de patrimonio suo Pupil. ut
luti sciendu emit pmutat. Mutua ut pecunia dat n pot
pagere ptutore honorariu q.ª hec pre ad administratione pertinent

et ad fori rationem adeptam labi q. qui suerunt administrationi eius
requirens authoranda nec tutor administrante alleg. 3. b. t. 3. reatur ad
quit in pecunia debitis nupsit tex. qb. res suas auget authorant
tutore honorario i q. postquam hic tutor adquisierit pupillo acquisita
administranti per reliquos tutores.

Ratio

31 Sed nunc graviter obs. licet omni
per quem solvat sequi constitutio. ideo aliquis pot. adire hereditatem qu
quis ei interdicitur et administratione bonorum. q. hereditas adquisita
et principaliter continet lucrum sive cum lucratiua onera vero
sunt accidentia ideo consequentia, et e contra quia consequentia veniunt
considerantur vtrix. sup. n. 18. quare hereditas in 1. seu dicta
lucrosa est sed pupillus absque authoritate tutoris pot. adquirere ea ipsa
erota et omnis. et auth. tut. q. ad adeundam hereditatem non indi
get tutore hanc dubitandi rationem pluribus Sindo more 8. hic
venire solvendi. moris custodia Romanorum receptae sunt, vbi ope
rarius quilibet capax sit obligari sine tutore vel tutoribus
deducit hereditatem p̄sceadere non posse q. hereditas obligat ad ventis
obligatione hereditaris qua adsunt, quemadmodum l. 1. et post. C. de her.
actionib. quae testamentariis legatorum et fideicommissorum deberi quasi
contrahit adeundo inter alios quae exquaerit vtraque l. sup. libri mai s. 5.
§ heres 2 d. os etc. et honoris pontifical. ideo funeraria assumpt
iuxta per existentem adscriptione familiae funeris cuius rei
alibi certe mentio in l. in Ro. 28 § ol. et sup. Senatus:
quae onera a Pontificibus iniungebantur heredi reliquorum collegiis
expectans et clarius quanto familiae erat explicanda Cicero lib. 2.
de legib. Barro lib. 4. de lingua latina Festus in Voce auxernis
Videndi sunt ultra Gothofredum et castillo laudatus in d. § Vl. Iacob.
Gutierius de Veteri iure Pontificio lib. 2. cap. 36 et diuer
manus cap 14 et seqq. vsque ad 19. Joanes Quirman de fune
rib. Romanorum lib. 4. cap. 1. praeter alios quos citat in adver

sariis

Sanct. Cp. 4 n. 3. qd. ex aditione gerendi que obligetur Pupil. consequens e. ut authoritas tutoris intervenire debeat, nec obst. hereditatis aditionem p.o et principaliter lucrum affere, et frequentia sit etfere ex inseparabilia ab hereditate ut Mendo dilly pa bere debuerint illos. Sic ut Ittaria sit hereditas, sive legitima est et enim dictat pupil. a prodigo tantum interdicti sunt actus qs patrimonium suum pot dilapidare pervertendo donando vendendo &c. in reliquis vero reputatur plene perfectus quidem. et revera e. acti b. vero dilapidandi patrimonium n. pot accenseri hereditatis aditio que ex propria na. omnes affert quequis consequentis obtine at obligationis, at pupilo interdicta e. res ex qua pot resultare obo. n. accedente tutoris authoritate q. in quo cumque negotio ex quo resultet obo. sive p.o et principaliter sive per consequentias et effectum in dictis habet, quare interveniente tutoris neque et supleri debet. Sed ponamus prorsus lucrosum ee. hereditas et itaq. eg potent adire per se sine tutore adhuc in hoc casu dicendum e. n. posse q. disserte probat Wult. Seqendo lectione florentinam in d. l. obligari § hereditate 3. et auth. tutis ibi hereditate pupilus sine tutoris authoritate adire n. pot quamvis lucrosa sit. Ne ullum dann. habeat: in aliis libris legitur Ne. etiam que in institutionibus, ut sit adverbium cautelae e. ne forte 1.o aspectu videatur lucrosa, et postea resultet dann. Sed florentina lectio verior mihi videtur et habet v. § q.o in hoc negotio certa regula constitui debuit independens ab hac fil. ha facti circunstantia que statim aparere n. posset veraenim ita constituenda fuit, ut n. singulis personis aut casib adaptentur sed generaliter valeant Lg. iura 8. d. leg. notant Bono. ubi Osvald. lit. Y. Ant. Fab. in iurisprud. tto. 2 p.o ill. 4. et alii ap. Amaya lib. 1. obs. cp. 1 n. 44. et q.o evidenter e. n. possit hereditatis integrum lucrosum ee. ut n. sit minatalique

contra ex his quae sup. retulimus dicentaneq ratione fuit statu ta aditione hereditatis pupillo generibereti certa forma a qua recedere non poset quo fundamento manet reiecta opinio ... Veterij quos sequitur Caldas Pereira in l. si cu ratore haben Ubo hunc contractu n. 6

De pupillo suo parente adit.

Singularius oponi pot proxime doctrine sequens consideratio pupillus a patre here institutus sub conditione potestativa pot implere aditionem in stitutionem qui parq. reddere quamvis ea impleta et remoto impedimento heres patri exstiturus ... conditionib. et ... nib. et demonstrationib. ecce ubi pupillus pot sine tutore removere impedimentum effici heres et obligari omnib. here dis onerib. sed quod ad effectum idem videtur removere impedimen tum si eo remoto statim heres exstiturus e. q. poterit sine tutore adire et se immiscere paterne hereditati quae diffi cultas magni momenti non esset si ageremus de pupillo extra neo q. hic implendo aditionem non se obligat hereditati l. ... pupil. 26 de adit. inst. sed in pupillo suo magna atque fere inexplicabilis e. quia suus sub tali adit. potesta tiva institutus implendo illa ita censetur se immiscuisse vo luntarie hereditati ut deinceps non habeat abstentionis bene ficium l. eum qui dubitare 86 § 1 inf. de heredib. instit. necnon ... opposita filior. a bonorib. sponte susceptis abstinere l. si filius 12 de Vulg. q.o pupil. suus per remotionem impedi menti idem complementum aditionis voluntarie se immis cet paterne hereditati et amittat abstentionis beneficium Verum ... barges ... sect. 3. cap. ... vi fatear ad hanc dificultatem non animadvertimus. Nunc vero dicendum existimo constituendam esse differentiam inter suum qui pupillus e. et suum qui e. maior annis maior simpliciter

Potestatisque additione, eo fact. Voluntarie irrevoca
biliter se immiscet paterne hereditati quae deferret seu ferre
deberet remoto impedimento dominii ipsius esse continuan
dus consequens est itaque vult antecedens, velut necessa
rium consequens l. 2. de iurisdict. Pupillus vero non habet ple
nam voluntatem neque animi iudicium perfectum l. pupil. g. tit.
Quare licet adimpleat additionem attamen non potest voluntarie se
immiscere quia ubi non est voluntas non est voluntarius ut
probatur per eg. Mariagatum de quo dixi lib. 1. opus. cap. 11. quod
pupillus licebit tutore auctore obtinere a paterna hereditate
beneficium postquam impleverit additionem erit quod neque etiam ex
d. l. 86 gl. sic. Suus qui mole potestatis additione volun
tarie se immiscet paterne hereditati exceptio vero tra
denda erit ex d. l. s. h. modo. Nisi sit pupillus qui hic plenam
voluntatem non habet quod mihi videtur vult. indicare illis
verbis nec hoc iure potestatis fieri non additionis explete quia
si apertius diceret existere heredem pupillum non ex volun
tate manifestata per implementum additionis sed solo iure
patrie potestatis quod non tollit beneficium abstentionis et hec etiam
l. sua stede placuit subtilissimo nostro Coste lib. 2. select. cap. 2.
n. 2 et post eum Gotofredo in notis ad d. l. s. Liclam
lib. 1. membranarum egloga 26. 33

Prosequamur tractatum institutam — *De concursu utriusque persone*
itaque prima concurrere debet ad adeundam hereditatem pupilli
ex obligatione facti gerendi aut proferendi verba additionis
et tutoris authoritatis quod si idem est de hereditatis additione
dicitur de bon. poss. requirendas et de hereditate repudianda
dicendum est quia neque solus pupillus repudiare potest nec tutor
solus sed pupillus repudiat et tutor author fit. l. servum
1 gl. l. tutor ff. de bonorum possessionibus l. 1. g. tutor ff.

+

de successione edicto l. fin. ad Pupily 11. et auth. tut. l. pupillorum § C. de neg. hered. in quo notanda e differentia inter petitionem bonor. poss. et repudiationem tutor qui per se sua proprio nomine Pupili potuit bon. poss. petere l. bonorum). C. qui admitti et extraneus quorum bonor. poss. peti potuit l. 3. § adquirenda vel. ob os rationibus seu quod non potuit repudiare non quod ei illatam e sed Pupillo ut volunt interpretes qui si hec r.o valeret nec tutor potuisset bonorum poss. § sed videtur sed dicitur in duplo error fuit prior circa petentis quam circa repudiantis et ex repudiatione magis fraudeti hic cui delata e bonor. poss. in circo deg. Pupil. hereditatis restitucre negatus ut restituit illam sine tutore legis restitutam ff Pupil. ad SC Trebelli neque extraneo nec ipsi tutori l. 4. § pater et que ista 18. l. sed neque 40 eode tit.o quo restitutione solut fideicommissum debitum solvere autem non pot sine tutoris auth.e quia in quo alienare licet fu ut monuit Ant. fab. in iuris. q. tit.o 21. p.o p.o ill.e 11. Melius quam Caldas Pereira in leg. si curatorem habens verbo hunc contractum. n. 16.

34 Ex. l. sinfanti 18. § ul.° C. de iure delib.

Successit huic iuri novum beneficium Arcadii in leg. si infanti 18. § ul. C. de iure deliber. et quidem circa Pupilum tutorem habentem nihil de novo sanxit. Sed totum retinuit ius vetus ut interveniret tutoris authoritas in adeunda hered.e et petenda bon. poss.e circa impuberem vero quam potestate patris constitutum e multum immutavit. olim quod per hereditatem adire non poterat nisi accedente iussu patris quod illi adquisitum erat hereditatis ut diximus infra § 2. ex iure autem novo si reperiunt hereditatem advenientiam filius quoad usque etatem adoni pot filius adire renuente patre ut diximus n. 24. quare Arcadius de iussu patris locutus non fuit sed de renuentia et hic e casus in quo filius impubes adiens adventitiam hereditatem obligat consentiente patre et repudiantes patre

Tutorem n'sit sufficiens ad obligandum filium impuberem lg. Ul.
§ pupil. 7. de V. ob. ubi notat Don. Dexio Oswald. d. lib.
1 cap. Utrisque lb 12. cpra. Cuiac. lb 14 obs. cap. 8 et Alois.
qqm. Papi in lg. 1. de bon. pos. inf. furioso vel Petr. Fab. in l. inne
gotiis s. d R. I. C. d. minor patre nec tutore impuber habeat
quando illi tutor postulare ex decreto et hic Ub. ad ibi adire ptor
decreto hoc ius deg. que Uba Bald. Salicetus Donel.
et Cifan. accipiunt de requirenda hereditate a pupillo habere
ty ptoris et hanc opinionem confirmauit nra l. 18. tit. 5. p. 6.
Berbi notat Gregorius gla 12. haberet deg integra
requirendo tutoris adeficacy huiusmodi adquisitionis ipsius cau
bito qn hic intellectus prout secundus sit, qui Pretor q pot de
re tutore ad adeundum cum periculo hereditatis adeat, no
let se se eidem periculo submittere et autor fieri rei maximam
expeditum d. nil nota dignum q. ex additione hereditatis pupillo
resultauerit ad tutore pertinere l. Tiard Pupilli 11. de authorit.
§ si Pupilo 11. et bono poss. docent Cabalcan. de tutore et cu
rat. m. 65. Gutierrez de tut. 2. p. cp. 1. n. 110. gerant an
tiquiores.

DE MINORE 25 ANS.

Cap. Pcept. 34

Videam. an minor 25 annor. possit adire hereditatem et bon. poss.
petere, et quod Utrumque fuere posse supponitur in lg. puberem 12. C. d. tur.
d. lib. l. necessarii 57. § sed m. sit. Sed hec arg. negatiua in multis
adstringunt, q. n'sit et legislatores in aliud intenti sint possunt ad
mittere terminos habiles. Supponi q pot ita adire posse Minorem si
accedat Curatoris Consensus eodem modo euitare posse t. in l. 1.
C. si minor ab hereditate abstinuerit lg. un. § 1. C. de reputationib.

Ubi etiam quod a Curat.e omissis sed Curatoris consensu deberet interuenire. Mihi probat text. in l. 2. C. si tutor vel curator interuenerit in quo pubes intra legitimam etatem pot. petere restitutionem aduersus aditionem, qua elapsa regressum habet in Curatorem igitur ad curatoris officium et periculum expectauit consensum prebere pubem adeunti eodem etiam modo expenditur text. in l. 3. quaedam 26. ff. de administrat. tutorum ubi deceditur Curatori facultas prestandi consensum Minori adeunti et postea impugnandi. Utrum si de post... invenerit hereditatem non in periculum incidat. Valet denique iuris reg.a qua docemur Minorem curatorem habentem non magis sine curatore posse obligari quam pupillum sine tutore. l. si curatorem 3. C. de in integrum rest. ex quo illi hanc amplectuntur que est multorum Veterum quos sequitur Caldas in d. l. si curatorem. Ubi hunc tractatum n.o 1. et 2. que apud nos certissima est iudicari ex l. 13. tit. 6 p.a 6. in qua sancitur Minorem tunc posse adire hereditatem quando curatorem non habet quod si habeat indiget eius consensu qualiter l. regia intendit Pichard. n. 7. contrarium docuit in lectur. ad tit. C. cap. 23. sequitur ant. fab. in diversis p.a lit. 12. p.o 6 ill. 30.

Devoluuntur difi-cultates.

Sed duplex scrupulus obstare stando in communi sententia hanc scilicet l. et Minor curatorem habens comparatur pupillo ut dicimus sub curam et d. l. si curatorem 3. sed pupillus absque curatoris assensu pot. adire hereditatem ut dixi sup. n. 18. quod et minor poterit adire sine authoritate curatoris. Neque quod ipsa fuit subiectum l. Grinuna 17 §t. de apell. ut notaui sup. n. 20 quod persona curatoris inepta est adeundae heredit.e huiusmodi scrupulum precauerunt antiquiores apud Caldam ubi proxime n. 2. vers. quod procedere in Curatore extraordinario sicut extraordine pupilo dato non vero in Curatore ordinario a

dul

adulto; sed huius differentie nullis praestant rationes; quare exixtimo potius distinguendum esse inter pupillum et minorem. Pupillum idem praecedere hereditatem gerere vel pro herede non pot. secundum nam quod plenum animi iudicium non habet, quare quod illud dee aliena auth. suplendum est ff. pupil. g. h. t. itaque propter duplicem effectum tutoris authoritas desideratur quod adeunda est a pupillo hereditate, sive ut possit obligari et ut eius imperfectus animus impleatur in Minore vero aliena authoritas totum desideratur ut obligetur Creditoribus et Legatariis non ut eius animus supleatur quod propter etatem perfectus est. quod ad suplendum animum quod dee persone pupilli opere tutore quod pronedatur ut dixi sup. n. 30. sed ut possit obligari Minor quibusque Creditoribus suficit Curatoris assensus sed propter rationem obligationis ex additione contrahende indiget aliena auth. non propter defectum iudicii, quod in Minore perfectum est licet deceptioni sit obnoxius. quod Minori adeunti suficit Curator. non obs.

2. scrupulus... quod Minor Curatorem habens separatur pupillo in eo. quod illi non licet bona sua administrare, et separatur pupillo in eo quod sine Curatoris assensu obligari non pot. ut ex d. ff si curatorem 3. recte fundat. A. Fab. d. lib. 12. q. 6. n. 30 per hac q. 2a parte separationis solus adire hereditatem non pot. ne obligetur creditoribus et Legatariis sine curatore. quo ad 2. p. ut possit minor curatorem non habens adire solus hereditatem (quod iurge est) expendet [illegible] sub [illegible] in l. q. repupillus. 96. ht. que dicit notandum [illegible] expressum sed minus recte quod pot admittere terminos habiles [illegible] interveniente curatoris, [illegible] [illegible] [illegible]. Unde alia quod agit videlicet [illegible] quod [illegible] certus non est sed ab eius explicatione abstineo et de illo ad [illegible] [illegible] [illegible].

DE MULIERE Uxorata.

Tandem in hoc tract. notandum est ex iure regio quod extat in l. 54. tauri, quae est l. 11. tit. 3. lib. 5. compilat. Mulieri uxoratae non licere repudiare hereditatem ex qua cumque causa sibi delatam sine licentia viri, illam tamen adire posse sine ulla licentia dummodo conficiat inventarium, et aliter quia ex repudiatione non posset resultare damnum viro suo in augmentum dotis cessura sint bona hereditaria ex aditione vero Beneficio inventarii damnum vir sentire non potest quia ultra vires hereditarias non tenentur l. ul. C. de iure delib. et haec est ratio predictae constitutionis quam exornant, Matienzus, gl. 1. et Azebedus in d. l. 54. taurinarum legum interpretes in d. l. 54. novissime et multis Dominus Salgad. in Labyrintho Creditorum 2a p. cap. 14 ex n. 62.

N. 38.

§ 2

DE STATU HEREDITATIS AD DELATIONEM.

Ergo in hac parte videndum est quomodo deferatur hereditas quando delata intelligatur et qua animi destinatione aut certitudine adeunda sit, ut effectum sortiatur aditio et ante de l.o l. dicamus [illegible] totaliter domini esse [illegible] [illegible] ideo itaque ipsis instrumentum [illegible] est ad dominum referre et fundit utensilia Marci Crassi dixit Plutarch. inemit uita quare servus ut instrumentum est [illegible] principalis agens [illegible] Vocare docuit Divus Thomas 3o. C. gentes [illegible] ratione [illegible] quod dominus nec [illegible] [illegible] principaliter [illegible]

Dominus est propter servum, utrum Bos et cetera animalia quae sibi arant sed a domino ita servus ut inquit Aristot. ubi proxime totus hanc rem habet separatio CS. in l. 2. ad leg. aquil. ut vindicavit Cujacius in om. ad d. cp. 3 cum Aristotelis quaestionibus Magis specialiter omnibus alte penetraverit Suarez de Mendoza ad leg. aquil. lib. 1. cp. 1. sed propter mutuas necessitudines quas Dom. de servo curat, et quae ex dominica potestate commodis resultat, vicissim et alimentis, et ita utrique bene est, domino imperanti et servo exequenti, ut viderant Aulus Gislenius Busbequius epist. 3. ex 4. et Hugo Grotius de iure belli et pacis lib. 2. cp. 5. § 27 et de eo. Paulus Lessius de iust. et iure lib. 5. cp. 5. dub. 8. quae propter Iul. q. Sabinian. fuit l. 2. § ult. de aqu. pluv. arc. et pervenius ... ausus fuit dicere servum et dominum unam personam reputari. Sequitur in l. si Pamphilo 10 de leg. 3. scriptis relegat. Manumissione servi duas personas ... quae ante manumissionem una considerabatur, quae notant Accurs. et Gothof. in glossis Cujac. tract. 5. ad Afric. in l. filio 17 de divers. habitat. et Barg. q. in l. frater a fratre 38 de cond. ind. et in repetitionibus ad leg. 1. de iust. et iure licet hoc modo disputarent hoc dixi decem abhinc annis aliquanto latius in academica tract. de aqu. servitut. sed hic repetere addicenda necessaria reputavi censeo

Censeamus quod de servo ... dici instrumento domino animato quo ad omnes actiones ... procederent sine ... ut ... instrumenta sunt ut inquit Lipsius lib. politicorum cp. 7. ita a domino sine hoc instrum. nulla procedit agnitio servus immediate agendo quasi ... ut in ipso servo consistat et 39

Be servo

ore agat adq^{ri} ptione quam facta Nequidq momento tempo
ris perpetuo veruq ter adqu^{ta} verdere po^{t} sed
statis adde tium transit propterea et 19. tit. significan
tr. lib. 54. dicendo. ver. dom. § ite. Vobis inst. ad qua
pronem q. ad principale agentis q. en domo dominum
habet L. procuratorem § 95 famulis dicti. re
ferenda adquisitio a tit. ad instrumentorum q. ubi
operatur Ut patet Vero multoties accedat ut ad
q. pro ponenda sit Modo et iure Civili Videtur
tit. de stipulatione c. servi proma nullo in re cog
nota sit Nec eade L. q. a tenet 32 de R. I. Nec
tamq si iure deliberandi Neq extraordinario
nullo ad L. Cornel. et fals. Magnis est ut servus s.
tipulare n possit Neq ex tit. adquirere Nisi ex prona
domini capacitate summe Civilis Caractere dixit Theophil. ind.
§ ite Vobis qua capacitate accepta stipulati, Legatis accipit
et heres scribitur quorum nihil perdit si dominus Civiliter
in capax sit Lq si in ultis § reg.^a de R. I. L. 51. § Minori.
de heredib. et t. de V. O. capacitas Vero premisse ex
parte tui que e capacitas Naturalis ex ipsius servi pro
na desumit Lq et si maxime 5. et Servitute legata, ideo q.
opter in capacitate nata n posset eius ipsi servo libero fac
to, rogati quis domino ipsius prelisq pont. dict. 5. ex po
tulamus recedit ex pona domini existere hereditatis et lega
ta ipsi relicta cuius sic Paulus sequitur in L. dominus 82
§ servus alieno de leg. 2. q.^a dicit semel capacitatis e
a domino civiliter, naturaliter eius pona inquit ut
durat et defluat relictis Neq in precium cuius quali
tatis servus sit, an bone fidei, an potius est revoca
bilis servitutis, q. in dubio res sed ulle nulla est defer.^a

§ Ul. inst. de ingenuis quapropter ad discutiendum legati se-
quintiemur propositum servi licetia legatum sit lego servo quantum
servavit, quamvis in servitute pervenerit. Ad huius rei di-
cendum est dominum praestare liberè servo capacitatem civilem
et naturalem desumendam esse ab ipso servo quare contrarium
annotationem Marcelo ad lgnem seq reputavit Paul. vid.
§ servus 2. Ut omnino optime notavit Iacob. Gothofred.
lib singularium animadversionum cap. 9. addendi sic ultra la-
sicos Mr Vala lib 3. illust. tract. c. alleg. cap 2. n. 22
Mr etiam carreaeque lib 8. select. cap 11. n. 12. Marcus sy
clama lib 1 membranarum ecloga 2. Benedict. Pinel. lib.
select. cap 4.

Servus adire debet

Una desevenit ut adita hereditate servo relictam
meni ipsius heredis id est meda existentia heredis penes ipsum servum
resideat verum vero id est hereditas ipsa et emolumento et oneribus ad
dominum transeat l. qui liberis 8. § hic Uba. de Vulgari et
filio ff. de leg. 1. Ut clini in academicis ad Vulg. cap 3. n 8. (3
igitur servo ipsi et domino differt hereditas et per consequens ab
ipso adeunda est q. p. 3. diserte probari ex l. ex propria 3. Cod.
heredib. inst. in qua imperator loquens de casu quo servus
Ut alienus institutus supposuit posse servum nolle adire here-
ditatem quamquam domino mini iusserit quapropter ad Praetorem re-
curvat Ut servus compellat 20. l. 2. § qui 3. sig remissa la
lite hunc remedium generaliter accipit et incitto Murillus
in l. pen. C. de iure delib. a 50 decisiones Iustiniani
qui dominus non pot adire hereditatem servo suo dela
tam. fit etiam exinde multo facilius se valeat servus, pro
ipsoque adeat hereditatem dispici domino spes hereditatis
capessendae. Ut supponit in lg. in generatim 28.
§ 1. ad leg. aquil. l. qui subditur 8. § Mortuo 3. dividit.

institution. L. ptia versu 63. V.^{to} Sed neq heredes aut Agna falcidiae de quarum intelectu adeundi ii Don. et Osual. lib. 8 cp 34 nr Amaya lib. 2. obs. cp 12. ex n° 14 Suarez

41. de Mendoza ad Agm aqlij lib 1. cp 4. sectione 1ª.

Ad dominum ptinet hereditas.

Quod dicimus de aditione hereditatis quodmodo de bonor poss.e intelligendum est. Utrum dominus pervo adire non pot ita nec petere bonorum poss.m nisi consentiente servo L. servo invito 65 in p.° ad S.C. S. Trebel. Servus vero ipse iubente domino recte pot petere bonorum poss.; ad qd. L. in se tr habere legitimam pronam L. servus 1. de bon. poss. At elegans dif.a inter bonorum poss. delatam servo hereditarium pto et delatam filio familias quippe delatam servo tamen ex persona domini ipsi quae tempus petendi potius ... ipsi delata fuisset quare sola scientia et ignorantia domini attenditur L. 1. § n solus 14. de Successorio edicto Lib.° in fq. ordo in bonor. poss. simulr in filio vero aliter manet notatum sup. §1. V.° dicit. Vi e qd. servus tantum reputatur instrumentum domini quare effectus bonor. poss. totaliter refunditur in dominum eius qd. requirit inspicit scientia et ignorantia non servi, quae dominus ... suo proprium domine facere debet itaque dominus velit servi sui d... su ... ad petendum bonor. poss.ed sed tempus petendi non distribuit servo sed domino ex quo tenemur servus non debere in iure interrogari an heres sit sed dominus cui adquisita fuit hereditas L. si sine. 9. § sed si servus 2. de inter rogationibus in iure faciendis quamvis alioqui alius interrogari non soleat qui scriptus fuit, sit quoque ex inde dominum non posse repudiare hereditatem quae servo delata est qui is pot repudiare qui pot adire L. in 13 hit. L. delata

151 de V.S. q.ª utraq. occurrere debet in repudiando ser
uus dominus quae imo si seruus e dotalis uxoris uoluntas
exploranda e ut de mala gestione Mariti a uxore
soluto Matrimonio ueniat l. Seruus. 58. soluto Matrim.º
quae quidem exposuit P. Barbosa in l. dotalis 62 eodem tit.º
n. 12. et 13.

Hic tn notanda e nobilis nec ignota differentia 42. Differentia inter legata fideicommissa q. et inter hereditates
inter fideicommissa legata q. seruo alieno relicta et inter
directas hereditates. directas hereditates dominus repudiare
n. pot sine seruo: legata uero et fideicommissa etiam uni
uersalia seruo data pot dominus per se repudiare, de
fideicommissis uniuersalibus expressus e tx. in l. seruo
inuito .65. in p.º ad S. Trebell.º ubi dominus agnoscet
fideicommissum uniuersale seruo relictum q.º poterit repudia
re, de legatis uero expressus adhuc extat tx. in l. q. legatis .7.
de legatis. 1.º hanc differentiam agnoscunt Bartol. in l. si uoi
18. ex n.º 12. Cumanus et Castrensis in d. l. 65. et multos re
lati a Barbosa in postumis ad d. l. 7. n. 12 Arias de Me
ssa lib 2. Var. cp 21. n. 16. qui effecti ueniunt licet sa
pientissimus aliogn uir Dominus Chumazero numquam sine
praefacione laudis mihi nominandus cp. 3 selectar. n. 52 dife
rentiam attribuerit inter legata et fideicommissa. 1.º ratio differen
tiae e, q.ª hereditas seruo delata ex ui delationis an
te aditionem nullum ius in Dominum refundit quia potest seruus
alienari, et manumitti post delationem et proximo do
mino adquiri l. si solus .80. §. 1. ff. tit. § alienus quoque
seruus inst. de heredibus inst. legatum uero et fideicommissum etiam uni
uersale simul accessit in persona serui a morte testato
ris et a die explete ratione status transfert hec iura a ser
uo in Dominum, q. status a cum seruo cessit Domino adquisitum

m

sit satis revocabiliter ut nec manumissus sequatur nec novo domino adquirat, si alienetur post cessionem et ante agnitionem l. si post diem § ut. leg. quod dies legati cedat l. quod si le gata 18. de R. I. et l. summus et sic etiam domino revocabile tenuis recte dominus potest repudiare ut decet legatus et fideicommissum, illud vero quod ad se non spectat sed heretum persona servi qualis est hereditas servo delata repudiare non potest ex quo sicut legatus servo dicto non potest adimi domino et testatore l. legatus, de adimendis leg. quia vivo testatore legatus haeret in persona servi ex quo dicitur l. debitur 82. § servo alieno de legat. 2. et consequenter sibi radicatus sit in persona domini et frustra redimeretur, transit cum servo si alienetur et manumittatur ante dies legati cedentis ut nuper dixi et notant peritati authores

43 Ex p. l. q. aut. 6 § si servus 3 ff. quae in fraudem Creditorum.

Adversus quae aliqua iuris testimonia opponuntur l. opponitur ex in l. et quamvis 6 § si servus ff. quae in fraudem creditorum in quo docet Cuiutius dominus quod volendo non est posse servus sua a testatore heredem institutus vendere post delatus ei hereditatem et per hoc fac[iens] creditores non fraudare ratio praecipua quod non fraudantur creditores quod a debitore non adquirunt sed quod de bonis eius diminuunt l. 134. de R. I. de quo dixi nuper in lib. de donat. inter Cp. 4. ex n. 10 Aliam rationem apposuit. Cs. magis quod ut potuit sibi debitor l. si 26. l. quod 26 de iure fisci itaque tunc repudiare delatum servo hereditatem sic servus vendere inquirat. Videtur supponi dominus posse per se repudiare hereditatem servo suo delatam Respondet non erecte Cuiutius aliud decidisse aliud supposuisse Decidit de quo principaliter tractabat scilicet quod ad facti non fraudare creditores supposuisset tamen per transitus dominus posse repudi

are

esse hereditate servo delatae ... ad hanc suppositionem adducendo ... terminos habiles quibus ... docent quod dicendum est tunc posse dominum repudiare quando ipso ... servus repudiat. Opponunt etiam textum in lit. ... servum ... de successorio edicto ... bonorum possessionem dominum potest repudiare ... Egregius Cuiac. lib. ... existimavit posse dominum repudiare bonorum possessionem servo delatam. Sed hac opinione omissa ... expositione Bartolomei ... cap. 16. dicendum est ... quos laudat Barbosa ... ubi ... servum non esse referendum ad delatam sed ad repudiare ... dominum potest per servum repudiare bonorum possessionem sibi delatam ut de extraneo ... in § antecedenti. In servo autem maior erat ratio dubitandi quod coram Praetore ... l. ... lib. 53. ... vero in iudicio petenda sit bonorum possessio l. ... admitti videbatur ... dicendum ... repudiatione ... procuratoris nomine ... bonorum possessionis, ratio ... quod bonorum possessio repudiari potest extra iudicium l. 1. § quib. de succ. edicto ... extra iudicialiter repudiandam poterit dominus ... ministerio servi ... alii ... hanc solutionem amplectuntur Dominus ... d. cap. 3. n. 4. Pichard. in ... cap. 18 n. 16 Marcus Ant. Belonus de iure accrescendi cap. 7 quest. 43. n. 61. et seq.

exp. l. 1. § per servum de succ. edicto

44

Circa repudiationem legatorum opponunt etiam textum in l. Titia 34 § Lucia Titia 2. de leg. 2. species est Mater ab intestato decedens filios quos sibi legitimos heredes forte

Explicatur l. Titia 34 § Lucia Titia 2° de leg. 2.

solebat fideicommisso grauauit ut dominus suus seruo
alieno restituerent Matre defuncta filii Matris
ne hereditate inter se partiti fuerunt et similiter
ipsi fideicommissum relictum diuiserunt cui diuisioni ipsi quoque
adfuit Dominus serui inde quesitum fuit an do
minus ob hoc factum censeretur repudiasse fideicommissum
cum dies cesserat post mortem Lucie Titie? Modestinus
Respondit nec ipso iure nec ope exceptionis fideicom
missum hoc amitti nisi euidenter probetur dominum id illud
factum noluisse ac remisisse fideicommissum ratio est facilis
quia fideicommissum adquisitum ut testibus ignorans sibi fideicommissi
sui competere, non potuit per ignorantiam illud amittere L. tres
fratres. 33. de pactis L. Mater 19 § ceterum de inoff. test.
Docet Arias de Mesa lib. Variarum cap 39 n. 12.
Seuero sciuit non censetur probare assistentia ratum habe
re actum quem impedire non potuit. Dominus predicti fideicommissi
seruo suo relicti non posset dominum impedire filios here
des a diuisione omnium bonorum quem admodum ut sibi non praeiudicarent
ut ex h. tr. o lege et ex L. Gaius seius 3 ... pig
noratitia act. docent post Classicos Petrus franci
scus Ambrosius ad 50 decisiones Iustini. decisione 47
quest. 1. Lucae. lib 8. resp. Papini. in L. pater. 77. §
libertis de leg. 2 Menochius de praesumptionibus lib 3 praesumptio
ne 66. n. 16. et. 20 Enriquez Rosental. de feudis
cap. 9. Concl. 77. n. 8. lit. f. Annaeus Robertus lib 4
rerum iudicatarum cap 14. Pet. Barbosa in L. quesito
n. 34. soluto Matrimonio n. 167. Iacobus Cancerius
1. tomo. Var. cap. 22. n. 2. itaque decisio ... partis
Texea nihil aliud probetur quam fideicommissum repudiasse
non fuisse ex assistentia Domini ut testis ...

Su

Summe difficilia [illegible] cf. nec repudiari quae potest arguit enim Modestinus de potentia ad factum et sic excludit fideicommissum amissum non fuit quia in illo statu repudiari non potuit atque eius dies cesserat quia Dominus repudiare non potest fideicommissum servo suo relictum etiam postquam eius dies cesserit 45

Sed hic textus difficilis mihi visus est nunc vero notissime tentabo verum eius sensum eruere sub eruditorum censura. in primis noto non dixisse Modestinum a Domino fideicommissum repudiari non posse, sed absolute repudiari non posse. quare si textus generaliter probat multum probat videlicet fideicommissum servo datum nullo modo posse repudiari quod est absurdum ergo sua [illegible] accipienda stricte et specialiter ad casum de quo agit ut sensus sit fideicommissum hoc in eo statu est ut repudiari non possit ullo modo. quod nec convenit repudiatum ex quo Dominus ut testis adsistit divisioni quaeramus modo rationem propterquam non possit hoc fideicommissum repudiari. ratio est, quia nec certum erat deberi hoc mutuum habet quod filii diviserunt inter se domum fideicommisso relictam animo videlicet illud non portandi aliquo domus extra disputato non esse nec reliqua haereditate dividere [illegible] C. securum [illegible] causa vero non debendi fideicommissum multiplex esse potuit fuit si ex aliquo defectu aut facti non valuerunt codicilli ab intestato facti L. divi § codicillos de iure codicil. et sicut sectio de bonis quae in patrimonio taliter salva legitima filiorum totum fideicommissum stare non potuit L. Pap. 8. § quoniam et § quarta de inoff. testo. L. 1. § si his ad SC Trebell. quaedam quod ex his causis sabant aut ostendebant haeredes et quae fideicommissum non [illegible] diviserunt domum in hoc dubio resp. Modestinus repudiationem

Nullius esse momenti, licet agnoscat repudiationem eius valere quod repudiaretantum potuimus ea quae ante iam ex praesenti nobis debentur renunciatio vero valet etiam quoad futura et quo ad incerta l. 4. C. de pact. ex qua ita notant curacius in tract. a substituto ff. § 1. de leg. 2. et similes dominus ... de ... actionibus ... 8. q. 10 n. 12. Videbitur forte breve solutio dumtaxat ... nullo ... ubi ... de ... modo controversia ex qua de ... dicendi, ... ego illis ... eo quod fratres ... fuerunt ... minore quam magis ... advocarunt illis ipsis quae ... possent ... cura et diligentia ... eo ... esset ... propter ... alieni ... cogitati ... legatariorum aut creditorum ... inter ipsos coheredes divisio fit ut in d. l. fratres 35. de pact. l. 30 ... part. ... 5. ubi Gregor. ... Balasseus de partitionib. cap. 8. n. 36. ... solutionem ... ponit ... ex ... deducunt ... Superiori ... relati ... renunciare iuri suo, quando ... actum, quem impedire ... quod supponunt, ideo vocatum fuisse in testis dominum ... ut assisteret computationi bonorum et eo ... eo constaret an fidei commissum deberetur, vel non deberetur vel pro qua parte deberetur.=

N. 46. Nunc ... more instituto ... curabo ... solutiones quae solent huic ... assignari in primis ... quae ... hinc ... lectionem ... quod non repudiatum ... quae ... cerne ... nullius esse ... adiudicat ... alias ... illustrissimi ... antecessoris distinguentes inter

B. F.º chumazero.

deicomissa et legata quae nullo iuris fundamento subsi
neti Solutiones Glossae et Legalium relinquo refutandas Bar
bosae ind. l. legatum n. 9. cum uero soluta sit legatum a domi
no repudiatum ipso iure non debetur fideicomissum uero debetur ipso
iure sed tolli ope exceptionis. Glossa Vbaq. quod nec repudiari quod de
pot, accipit ut ipso iure repudiatio non ualeat ratio differen
tiae probet. quod pro legatis poterat quaeque competere certo competit actio in
rem et hypothecaria l. consilium 36. § quaniam de legat. 2. pro fidei
comissis tantum competit actio personalis, debuit decere executio
extraordinaria (Vlp. in frag. tit. 25. § fideicomissa 12.) actio
vero realis potest tolli ipso iure per repudiationem non personalis, quae
tantum tollitur ope exceptionis l. quod sedarum 27. § pactum nuptiae et
de pactis unde excludit n. 11. inf. Huic textui igitur designatum esse pro
ius Iustin. constitutionem in l. 1. c. communia de leg. § sed nra
inst. de leg. quae pro omnibus legatis et fideicomissis aequo iure ac
tiones dedit personales et reales iure tamen resoluto succurrit pri
ma quae generaliter de omnibus legatis loquitur in d. l. a leg. in
lege 1. atque pro omnibus legatis olim petebat actio realis imo
competebat tantum personalis pro legatis legatis nationis [illegible]
inst. tit. de leg. Vlp. in fragm. tit. 24. quod licet Virtute ius
non tantum translata fuisset actio personalis in dominum
[illegible] ipso iure per repudiationem quae modus legitimus
tolendi legata fuerat, quorum dicit cessit [illegible]
effectu repudiationis [illegible] Modestinus [illegible]
[illegible] repudiari non posse [illegible]
quod secerit repudiatio ipso iure ac ope exceptionis
[illegible] 66 de reg. iur. quod falso [illegible]
[illegible] repudiari [illegible]
vet repudiatio [illegible] quam instantia re
[illegible] tit. de [illegible] n. 14

et n. 15 q. predicta differentia approbavit tandem q. in fi-
deicommissi sive ope ... sive servo datis repudia-
tio ob. n. operabat ipso iure sed ope exceptionis vide
rationem querendam infra n. 50. q. n. poterat esse specialis
in fideicommisso per servum delato q. repudiatio n. valeret
ipso iure.

4) Sed ex diverticulo in lite reclamus contra
exp. L. I. salig. 21 C. de iure delib. dominum n. posse adquirere hereditatem servo de-
latam nisi servus ipse illam adeat. Videamus an
huic iuri deroget per legem salig. 21. C. de iure de-
lib. ubi ponitur testator scripsit heredem Stichum qui liber-
tate sua a domino contendebat. Mortuo testatore do-
minus iubebat ut adiret hereditatem. Stichus autem renue-
bat adire, ne sibi in statu et bonis praeiudicaret quasi
se agnosceret servitutem, et hereditatem domino ad-
quireret cum quo litigabat in quo casu ... contraria
exorta quam substrata ratione decidit Iustinian.
... commemoratione domini vel ubi institu-
tus Stichus servus hoc ... institutus quasi servus
... et sic iussu eius statim adire debet in hereditatem
... erit ... Pretore q. ... sibi ... ipso in-
... institutus ... ex l. filius 42 de adquirenda hered. de
ministrationib. ... tractatu ... adificamus et
... ... cap. 21. Benedictus ... ...
cap. 12. n. 15. et hic casus in quo servus litigans
de statu domino adquirit irrevocabiliter quam ...
ordinata liberali causa item loco liberi habeatur
ordinatur ... de liberali causa ut docent Bartol. Bald.
Salicetus Alexander Jason in d. l. salig.
q. ... servus institutus fuit pendente

berali [illegible] auditio non cogitur adire, sed post pactum adire debet ut domino adquirat et sibi libero pronunciato ex qua distributione Capicio Semplic. p. 2. de bonis maternis pag. 117. existimat in hoc solo casu servum [illegible] cogendum esse adire, integre vero censuit in reliquis casib. sufficere dominicum imperium citra opportunum litigium de statu recurrat ad Pretorem. et sane in l. 1. § 7. 3. si quis omissa causa tt. de Pretore nihil dicitur sed quo compulsio hec in omni casu debeat fieri per incarceratio- nem usque ad tormenta et excoriationem, ut dixit Castrensis in d. l. g. 21. n. 5. qui refertur per Sibardos in Lectura ad Trebelli. cap. 13. n. 17. et 18. Mihi magis certamen [illegible] videtur ut in omnib. casib. generaliter fiat compulsio procedit ut post Merilla dixi supra n. 40. q. g. [illegible] [illegible] Iustin. [illegible] l. 21. § illud videlicet ut si servus de statu litigavit simpliciter intuerit nulla domini [illegible] facta [illegible] compellere poterit [illegible] [illegible] Servus est qd. mihi videtur procedere Merillus in [illegible] [illegible] cum tractari eadem ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] manumittens sub [illegible] l. 1. de statu lib. si eum institutus sub commemoratione domini et [illegible] decedit [illegible] implementum conditionis status libertatis poterit compelli adire et domino adquirere qd. simpliciter [illegible] [illegible] cogendus [illegible] pendet aditio ut [illegible] [illegible] servus maneat cogatur si vero exi- stenti liber fiat posset sibi adquirere. Ut sic in terminis amplissimis decisionis [illegible] in l. q. [illegible] [illegible] § [illegible] 3. h. t. qd. melius relinquimus censura.

De filio familias

Deserno ad filium familias descendamus et videramus in filio eadem rationem adquirendi patri ac in servo videramus. Servus est instrumentum, filius non est instrumentum, sed equalem cum patre gerit personam civilem l. nam civium 4. de his qui sui et alieni iuris l. illeaquo 13. § 1 personam et similib. ad SC Trebel. Dominica potestas l. et principaliter respicit domini utilitatem, propter quem servus comparatus fuit, Aristoteles lib. 1. politicorum cap. 3. Patria vero potestas respicit commodum utriusque. Pater enim filium educat, instruit, et ditat, ea que natura et natu- rali voto filio comparat l. nihil interest. 50. § sed et si quis Pretor. 2. de bon. libert., in cuius recompensatione filius pa- tri operatur, et adquirit ut viderant Petrus Fr[illegible] in lib. de patria iure ad filium pag. 976 et seq. Dominus Solorzanus de Parricidio lib. 2. cap. 10. Scitissimus et Cultissimus Domi- nus Ramos filius in eodem tractatu lib. 8. per totum pag. 469 Dominus Valentia lib. 3. illustrium de adq. hereditate trac. 2. n. 5. qui multa et preclara adducunt. Sed omitendus non est locus Se- necae lib. 3. de beneficiis cap. 31. ubi rationes has a primo expo- suit. Quod vinculum patrie potestatis ex patre et filio unam per- sonam faciat l. imperator. 50. ad SC Treb. l. nec filio 10 de fideicomm. l. ult. C. de impuberum et aliis substitutionibus docuerunt Faber, Iurisprud. tit. 8. p. 1. illatione 4. Dominus Sarmiento lib. 1. selectarum cap. 6. et omnium latissime Domi- nus Valentia d. tract. 2 a p. usque ad n. 7

49 Comparatio et differentia inter servum et filium. 63

Nunquam debemus di- cere filium a patre capacitatem recipere, cum ambo ex conditione eque capaces sint, sed dicere debemus delata filio in ipsius persona consistere quia si hoc in servo verum est qui civilem personam non habet multo magis in filio procedet, qui illam habet. Quia filius institutus

Ubi cui legitima hereditas delata est, adire debet non pater, quia Pater per filium venit, ut per servum l. 1. §. non solum 14. de successorio edic. l. quibus liberis 8. § ult. de Vulg. docent Scipio Gentilis de bonis Mater. cap. 21. pag. 116. deducitur etiam alia reg.ª a patre repudiare non posse hereditatem filio delatam quia is potest repudiare qui et adquirere potest l. is potest 18. h. t. Pater solus non potest adire, ergo nec repudiare l. 2. C. de repudian. bon. poss. quare patris repudiatio neque quicquam filio obstulit additionis spem si forte sui iuris factus post se in tempore sibi hereditatem adquirere l. retinente 11. C. de iure delib. Vero si filius in potestate constitutus per se et sine iussu patris adire hereditatem non potuerit, utrumque fadicum Merito receptum fuit ut nec solus posset hereditatem repudiare concurrere quippe debet utriusque factum, patris repudiationi consentientis et filii repudiantis l. is qui heres 13 § ult. et seq. h. t. et valet hic repetita iterum reg.ª is potest repudiare qui potest adquirere d. l. 18. l. delata 151. de R. Jur. docent post classicos Donel. et Osuald. lib. 7. cap. 6. Ant. Fab. lib. 7. conectur. cap. 11. Pichar. in lect. ad hunc tit. cap. 14. n. 8. Valer. de eisdem d. trac. 1. n. 42. Dominus Chumazerius d. cap. 3. apud Amaya lib. obs. cap. 5. n. 10 in quo pari passu ambulat filius et servus ambulat quo que in eo quod pater legatum et fideicommissum filio iam delatum vel eiusdem lex iacerit potest per se solus repudiare tempore eo iam sit patri adquisita actio et executio ut per servum Nos Nobis adquiritur l. quis legata 18. de R. I. quae est ratio formalis qua in servis militat docta sen ciunt omnes in d. l. legatum 7. et in superioribus laudatis ane[illegible] Sed pr[illegible] adire [illegible] hereditatem in qua posset a patre iure potestatis [illegible] quia institutus est et [illegible] patri adquirat quod ob[illegible] in iure de eius non extat varie ab interpretibus controversum Bartol. in l. ad. 13 ult. vide de filio ac de servo censuit propter clementiam rationis Scipio Gentilis d. cap. 21. pag. 118. dicendum et consequenter sui doctrine quod secundum ius vetus nec respectu servi [illegible] doctrine quod [illegible] sit Bartoli ita ex iure veteri Mihi verior videtur quia iniquum est filius [illegible] frustrari posset spe patris nec obst. l. in l. quinale ma 6. § ult. h. t. ubi docemur illum qui metu iusto adierit heredi tate si liber est non fieri heredem si servus est Dominus heredem facere quem non de metu illato a patre ut filius adiret accipi unt Gentilis ubi proxime et Pichardus in lectur. ad tit. cap. 14. n. 22. et 23. Sed mihi ex eius [illegible] cuius [illegible] illum accepio de metu iniusto ab extraneo illato

Expl. Lexre pudiatione 26 C. de fideicommissis

Ut postea dum concianimi deliberatione requisitamque
quoque authores adversus superdicta textum in l. ex repudiatio opponunt,
ne 26 C. de fideicommissis, ex quo videtur probari patrem non posse re-
pudiare fideicommissum filio suo relictum, sed e converso, cuidam relictum fuit
fideicommissum repudiavit illud, postea petit, quaeritur an sit audien-
dus. resp. exceptione repudiationis, sive doli mali esse repellen-
dum si de legitima repudiatione constiterit. hinc colligunt, Doctores,
authores apud Barbosam relatum sup. n. 26 fideicommissum repu-
diatum olim ipso iure non amitti sed tali ope exceptionis, rationem dif-
ferentiae inter legata et fideicommissa in hoc artic.° de per me
hic difficilis visa est quam nec Barbosa nec antiquiores expiore
lati potuerunt quare dum alius meliorem afferat tentabo illam
assignare sub eruditorum censura. et ut mihi videtur est quia
fideicommissa olim non petebantur per actionem solemnem aut legitimam
per textum obe civilem nascerentur sed per extraordinariam persecu-
tionem Ulp. in fragm. tit. 25. § fideicommissa 12. quia ex fide testa-
torum ploratam obligabant ex ipso iure gentium ut dixi lib.
de interd. et releg. ex cur. iu. 5. haec extraordinaria persecutio
per officium iudicis erat exequenda l. plane 38 de petitione here-
ditatis l. ulta. § ult.° de procurato dixi in academicis de obl.e na-
turali sectione 3 officium vero iudicis totum in facto et iudicii
motu consistit l. quatenus 24 de R. I. de vero quae facti sunt,
per remedia iuris tolli non possunt ipso iure ut nec ea quae iuris
sis per ea quae sunt facti l. si unus 27. § pactus ne peteret, de pactis
sequitur ut repudiatio quae iuris est non possit olim mero iu-
re tolere officium iudicis sive extraordinariam persecutionem
quae pro fideicommissis competebat hodie vero ea tollit mero iu-
re postquam fideicommissa actionem legitimam producunt
ex Iustiniani constitutione quae extat in l. 1. C. communia
de legatis hac animadversione praemissa repetamus supra pro-
posita reg.a generali accedunt questiones ad specialem sive
ad hypothesim, Fortunato relictum fuit fideicommissum pater
eius hoc fideicommissum repudiavit quaeritur utrum repellen-
dus sit fortunatus ex paterna repudiatione? respond. ni-
hil nocere fortunato quod fideicommissum non repudiavit hunc

Ex q. ita expendunt Fortunatus erat constitutus in patria potestate, Dies que fideicommissi non cesserat quando pater illud repudiavit et nihilominus repudiatio paterna non nocet filio, quoniam Pater repudiare non potest fideicommissum filio filio uero delatum. 48

Omnia haec supponunt Acurs. et Cuiac. in d. l. legatum 3 de leg. 1. Arias Pinel. in l. 1. 3. p. n. 104. C. de bon. Mat. Sarmiento lib. 2. selec. cap. 8. an. 6 quos sequitur Arias et Mesa lib. 2. Var. cap. 41. n. 16. ut probent ex h. text. patri non licere repudiare legatum fideicommissum ve filio delatum domino uero licere. Sed miror sagacissimos viros tantum ingenii acumen impendisse in intricando textum qui se admodum facilis et pius. Diuinarent enim ut eum dificilem redderent et ex nullo Ubo colligi cessisse diem fideicommissi dum filius in potestate patris manebat, quae casus in quo fideicommissum a patre, domino non potest repudiari,. Diuinatio quae est quam excogitauit Pinel. non uero intellectus glossae, ut ipse existimabat. ponendum enim est ut ex Ubi textus sit, repudiatum fuisse fideicommissum ab illo patre, quod filio nocere non potuit,. quod supponi potest contra glosa non dum diem fideicommissi cessisse, quod erat conditionale et ante aduentum conditionis decessisse patrem et emancipatum esse filium, quod in casibus fideicommissum sequitur filium, l. si post diem §. ul. et seqq. quando dies legati cedat l. quod legata 18. de V. I. et fideicommissum relictum fuisse post mortem patris et quod aliter personam filii cohaerebat iuxta text. in l. 3. § eius qui minori, ff. de minorib. ut recte supponit Barbosa in d. l. legatum n. 7. et 8. Sed tunc insurgunt, nimis facile et non ita textum necessario venire necessarium decisionem, si ita supponatur cui opositioni eruditio reposuit Petr. Barbosa in manuscript. Conimbricensib. in dum publicatis ad l. cum 13. § ul. n. Ul. hic, tunc C. decidere casus tam faciles quam dificiles put esse offerebant Imperatorib. qui de illis consulebant. De iussu patris et domini

Ante quam de iure nouo dicamus notandum est tam aditione filii, quam serui iussum patris et domini debere praecedere nec tantum consequentiae cetera eorum voluntate obligentur, et eos quos in potestate habent. Haec pars exacte ab antecessorib. nostris tractata est ad l. qui in alienam h. t. ideo breuiter faciam. atque quod est huius iuris, quae certa est et ab Ulp.o prodita in d. l. qui in alienam in p.o. Ne filius seruus ue patrem et dominum obligent inuitos et in alieno, quia melior conditio nostra per illos fieri potest, deterior fieri non potest l. Melior 133. de V. I. quare iussus praecedere debet et seqq. Mihi bona 25. § iussum 4. h. t. in cuius §§ seqq. Variae quaestiones agitantur de interpretatione verborum quae porta

te usus qui facilis sit neque accurata indigeant expositione pot. enig. dari. Vbi. Signis. pronuntiis et epistolis, quae ut supe-
rius dixi de furioso et infante disputavimus non ad
legitimus ut caditio, ideo qualicumque expressione voluntatis osten-
sus e quomodo recte accipi poterunt hae in l. qui in aliena 6. fere
(+) tot. l. si quis filius 7. l. more. 8. § 1. l. si ego 26 l. si quis 30.
l. si heres 35. v. inde dico. l. si ex sua 36. l. si ei 91. § 1. l. si solus
80. § item si servus. 2. et seq. l. pater 94. § 1. h. t. l. si servus 25 § 1.
Sic quoniam ea ratione dixi etiam in quaest. de furioso debere ius
patris perseverare donec hereditas adita sit a filio vel a servo d.
l. si quis mihi bona 25 § si post quam 14. ubi docemur expirare ius
neque hereditatem patri domino ve adquiri si antequam filius adeat
pater vel dominus decedat idem si in furorem inciderit vel ius remo-
verit § 2. l. eiusdem legis l. 9. si per epistolam 50. h. t. quare in ser-
vo aditio precedere non pot. ius domini non si praecedat et facta
virtute ius praecedentis nullius momenti e. l. qui servus 47 h. t. in fi-
lio vero furioso aliter procedit ex l. si heres 52. h. t. quae ibi sumo
duxi exposui, quae in tractu academico de adquisitione servili n. 14
quod si post quam iussit pater et antequam filius adierit, pater sese in ad-
rogationem dederit filius etiam iussu eius adrogatoris iussus neces-
sarius e in cuius ius manet potestate heres d. l. 25. § ult. d. l. fi-
lius 92. h. t. plane unus casus in quo nepos heres institu-
tus necessarium facit heredem patrem suum sine eius aditione sed
iure existentiae aut suitatis videlicet si avus filio exheredato
nepotem in potestate retentum heredem instituerit decedente que avo
nepos iure sui succedat quo casu heredem etiam efficit patrem suum
sine eius iussu vel scientia ipso iure suitatis l. qui in aliena 6
§ interdum 5. h. t. quae ratione satis illustrat Costa in § et quid si tantum
2. p. ex n. 142 Duarenus ad h. t. cap. 4. Richard. in sect. una de
de ? cap. 17. et in § ita demum inst. de heredit. qui admit. def. n.º
42 hec in hereditate directa adquirenda recte dicunt non
in agnoscenda fideicommissaria hereditate vel bonorum poss.
quae remedia mitiora et civilis initii aggrationis naturae
ali quare sufficit si patris domini ve ratihabitio sequa-
tur d. l. qui in aliena 6. § 1. h. t. l. servus invito 65. ad Trebel.
bel. extirmant etiam trame ratione Richardus ang. restitutae
Inst. de scholiis hereditatib. ex n. 21 Balenta tom. 3. illustr. tract. 2.
de adq. hered. ex n. 55. usque ad finem. et nos late saepe egimus

in §

huius capitis videndi sunt et multas alii passim relati ubi
iuris regestis adlaudatum Duarenus ad tit. cap. 4. Donell.
Ossualt. lib. 7. cap. 6. antecessores ibi Vinnius ad tit. cap. 2. §2
et seqq. Valentia ad eiusdem tract. 1. cap. 5. De iure novo

Sed quia quis ad hanc
inspectionem operae ... pertineat opportune hic inserenda est no-
bilis differentia inter gestionem pro herede et differentia aditionem a-
dito enim per filium faciendam. Videlicet quia est actus legitimus
l. actus 77 de reg. iur. quem nec per tutorem nec per patrem, nec per dominum
nec per alium quemquam potest explicari l. nemo alieno nomine 123 de
reg. iur. gestio vero pro herede licet sit actus civilis ad quaerendam he-
reditatem non est actus legitimus ut magis expresso dicemus cap.
seq. Quare hic actus gestionis per patrem dominum ve potest ge-
reri ratio, ut mihi videtur, est, quia gestio pro herede licet animum
desideret fit per actum externum quo quis se gerit ut talem venden-
do locando et administrando res hereditarias l. pro herede
20 tit. l. gerit de eodem. Sive ut Clavius dicit fit actu quodam na-
turali, ea vero quae naturaliter geruntur pertinent etiam per alios
possunt fieri ut sic nobis acquisitio et utilitas resultet l. quod
Saxu. 6. de donat. l. eaque civiliter 53. de adqu. rer. dom.
Multoque magis expediri poterunt per dominum patremque cum
a se filio herede instituto consentiente pater et dominus res he-
reditarias administret et per quod heres adgnoscit hereditatem per-
tem suo facto l. filio 4. l. cum ... de liberis ... Fiduciarius
in possessione rerum hereditariarum sit a. l. quaratiena 6. § sed et si
tit. quia diutina possessio gestio pro herede censetur, docent Rebuff.
lib. 102. semestrium cap. 22. pag. 328. Ossualt. ad Don. lib. 7. cap. 6.
lit. B. Pichard. ad tit. cap. 16 ex n. 5. §3

Nunc de iure novo circa
aditionem filii videamus extat apud Justinianum in l. ult. in princ.
C. de bonis mat. videlicet renitente filio adire hereditatem sibi dela-
tam posse patrem illam adire iure suo et sibi plenissime acquirere,
et contrario si pater renuat pro bene iussum filius adire potest quae ei plene

proprietatis adquirere quia restitutio legis Lex expressa venit contra eius voluntatem inde quirunt interpretes an idem dicendum sit si pater sit absens et intentus possit filius adire? Vesp. Cumanus, Angel. et Duaren. apud Gentilem de bon. maternis cap. 21. pag. 120 et seqq. Diversum esse casum absentis de quo filius certiorem faciat patrem quia multum expedit tam filio quam patri maturo consilio et utriusque deliberatione hereditatem adire quod hoc casu manet in dispositione iuris veteris ut filius teneatur expectare eius patris donec expresse contradicat et secundum hanc doctrinam hodie accipio regiam legem 13. tit. 6 p. 6. quia sancitur posse filium sine patre et patrem sine filio repudiare hereditatem adventitiam filio delatam. Hoc enim in repudiatione procedit ubi est quia fit prenitentia ex expressa voluntate a denegatione manifestanda alter alterius assensum non indiget non tamen procedit in aditione quia nemo pro se potest adire nisi ubi alter expresse recla maverit quicquid alii in contrarium inclinaverint sequentes Donel. lib. cap. 6 et Pichardus in lectur. ad h. t. cap. 15. n. 49. Dubitantes tamen an Iustiniani restitutio procedat in hereditate profecticia filio delata, hereditatem profecticiam apelant doctrinam eam, quod filius instituitur contemplatione patris et illi hereditatem adquirat non sibi docent quare in hoc casu cessare restitutionem quia patre repudiante et nolentem hereditatem habere, filius adire non poterit, vel de certis iudiciis modo sufficienter constet de tali animo testatoris, et sic accipio veterem doctrinam quam magis indistincte secutus fuit Scipio Gentilis d. cap. 21. pag. 125. =

DE RELIGIOSSO

Superest ad praxis complementum quem tractatus quarere de religioso herede instituto quis adire possit hereditatem quae relicta et tali intestato delata est religiosso professo in religione capaci et renuntiatio legitime non processisset, in hac quaestione sequenda est praxis quia totum negotium adeundi et repudiandi defert supiori immediato, in sup habentia persona religiossi, itaque superior est qui adit et repudiat quae praxis habet rationem, quia religiosus post emissam professionem voluntatem nolun tatemque non habet propter votum obedientiae quo omne arbitrium proprium submisit superiori cap. non dicatis 12. quaest. 1. cap. Nunnturo

Cp. Abbates 18 quest. 2. cp. Ul. de [illegible] in 6° cp. Ul. de sepultur. eodē tt. Diuus Tomas 2ª 2ᵉ q. 186 ptotȝ q° secundȝ ius eius Voluntas explorandā nē ē sit nulla, ita Bald. et antiqores apud Iasone in l. Seruus Vetante 62 n. fin. de Vbrȝ Oblȝ. Pater Sanchez latissime secundo tomo in pcepa Decalogi lb. 7. cp. 6. apº et de matrimonio lib. 6, disputat. 4 ex n. 11. Ieronimus Ceballos d. muneȝ d. ª d. muneȝ lb. 2. cp. 446 maxime nº 17. Richard. in lect. ad lit. cp. 15. n. 50. Multa apud Augustinū Barbosȝ in dilectam. ad autenticȝ ingressi C. de Sacrosanctȝ Eclesiis Ioanes Stephan. Durantuȝ lb. quæstionȝ iuris quæstione 7. et ꝙ ptotas et videtr sic quoque sentire Osuald. ad Donell. lb. 7. cp. 6. lit. G, quare bac in re frustra opponatr Seruo Religiosus q. in Seruo manet Voluntas que seruituti subiecta nō ē d. g. d. proponas 3 C. de heredib. inst. iuncta l. g. Sed gd Seruus 64 de adictione indebiti. At in Veligioso Voluntas nō datr quȝ sponte a se suotȝ ab dicauit Vt docet Diuus Thomas Ubi pxime, licet o parationȝ Utriusq facere tentauerit gla incp. fin. 16 quest. 6. et alii apud Nicolaȝ Euerardȝ in locis legalib. loco 58. de Seruo ad Monacȝ. dicitat otȝ Religiosus a Seruo in psona. q. Seruȝ psona nulla ē lȝ gª annet. 32 d. VI. § Seruȝ inst. de Capit. diminut. Religiosuȝ vero statȝ integrȝ habet: q. loco filii Monasterio ē cp. in psentia 8. de pbationib. ideo ex psona sua nō de Instituto Veligionis nō resistat capax e institutionis et legati, et legitima hereditas ex genere nō minus ei defert quȝ seculari licet hec ea Monasterio adquirat cui loco filii ē ppter Votȝ paupertatis quē emisit, ex quo ipse p sonaliter incapax ē ppietatis ut nuȝ dicebȝ in lb. de donat. cp. 12. pbatr quē diserte ex l. Deo nobis ꝑ locauit C. de sucap. et Clericis authentica ingressi C. de sacrosant. Eclesiis. cp. quª ingrati enib. 19 quest. 3. ex qb. astat adquisitionȝ Veligiosi nō ē [illegible] ppter Seruȝ nec filiorȝ familias licet in rat.ᵉ adquirendi ppius ad hos quȝ ad illos accedat. 55.

DE DELATIONE

Postquȝ absolumus tractatȝ de Personis qe omniȝ Lacinissimus (?) sequtr Vt expedirȝ agamus q. conteat hereditas delata in qua re hec regª Obseruanda ē: illa hereditas delata dicitr ex cuius parte nllū impedimento ē, quo minus legitime adquiri possit. Dixi ex cuius parte. Nȝ impedimentȝ q. puenit ex parte heredis vt adiuva defecto, ñ possit nihil officit Delationi Velua, si sit amens furiosus absens infans qb. nō minus quȝ sapientib. et prsentib. defferri hereditate antiqorȝ pbant ex l. si infanti 18. C. de iure delib. ubi infanti defertr hereditas, et ego pbo ex fi. g. si sit ex liberis. l. 11. cp. legib. ad SC. Tertul. iunctis his quȝ d. amente, et infante supra disputauimus, quare hanc sȝ amplector quȝ sequuntr Alciatus et alber. Cuy gentilis in l. delata est. de Vbrȝ. Betonus lb. 2. subputationȝ cp. 26

et multis Petrus Barbosa in l. Legatum 7. q. de leg. 1. itaq. in primis an
te mortem testatoris non defertur hereditas quia non est hereditas viventis ...
nune 27. l. quae vestitutis ... l. 1. et similib. de hereditate uendita vendita
dita item post mortem testatoris antequam conditionis non censetur delata
quo non est in ca ut statim possit adiri l. 17. ... heres 13. h. t. facit a similibus
in Cod. Legatorum in l. Seita Scriptum 45. § 1. de leg. 2. necnon ... est quamvis
conditio sit casualis, seu potestativa, mixtave, quaecumque enim conditio suspendit
delationem hereditatis ... l. 13. quae exposui ... 2 opusc. sect. 3. cap. 1. n. 5. ...
de la Costa ... lib. 1. Selectarum cap. 10 n. 1, Bonel. lib. 7. cap. 4. ub. Osualdus
scholiis Pichard. ... ad hunc tit. cap. 8. quod ante delationem heredi
tas adiri non potest, quia non est adquisibilis, sic nec potest repudiari ... l. y
qui heres 13. l. si quis extraneus 21. § ita demum 2. ... h. t., l. sicut 4. C. de
repudianda hered. ... licet 8. l. si curatoris 9. l. pubes 12. ... Ulp.
C. de iure deliberandi facit ... in l. 1. § decretalis ... de successorio edicto sed
videtur predictae communi opinioni obstare ... in l. delata 151. de V. S. ubi
sunt: delata hereditas intelligitur quam quis possit adeundo consequi. quod tamen ex
parte hereditatis, quae ex parte heredis scripti habilitas et capacitas con
siderati respondent ... authores sup. laudati accipienda esse haec verba
de passiva habilitate respectu hereditatis ipsius, quae communis intellectus
verissimus ... conformis ... mentis ... ICti ... est
Locus ille a Terentio Clemente libro quinto ad leges Iuliam et Papiam
... ex quo ... extrahuntur ... in l. hoc modo 64. de condit. et demonst.
l. quaesitum 31. ... manumissis ... Clemens versatur quaestione de indicta viduita
te et lege Iulia Miscella quando remittatur conditio si non nupserit quando non remittatur de ceas...
que in prefatis locis non remitti conditionem a directa institutione et legato quando ...
nupti ... et absoluta viduitas sed particularis, veluti si non nupserit Titio
... in loco potentis alibi et alii nubere. Tunc ... Similiter instituta
sit sub conditione si Titio non nupserit debet ... implere conditionem. quod hereditas antea
delatam quae impleta sit conditio ... patet loquendo de ... de
... quod pervenit ex parte eorum, sive ex parte hereditatis ...
principia potius suppono, quae expono, ne in alienis ...
talis modo erimus Cuiacius in eadem l. fecit locum quaestioni secundum le
56 Descientia Delationis Hereditatis gem Pap. de qua ... dubito potius quae dispueto.

Nec tantum requiritur quod hereditas delata sit sed etiam scientia et certitudo
circa eius delationem haec pars valde perplexa mihi visa est, quare ...
eam exponere conabor in primis Notto ... Nam Regulam

Quae docemur etiam ipsam animi destinationem agendam esse non minus certa esse ipsi posse l. in toto 16 de R. I. inter alia vero quae pagunt animi destinatione, sive expressione, est aditio hereditatis l. quia 6 C. d. iure deliber. l. hic a. sic 10, tit. § ult. inst. de hered. qual. et dif. Ut praeterea notavit Jacob. Gothof. in d. l. 9, 16, quod ad adeundam hereditatem vera et certa est desiderati; dixi generaliter ad adeundam hereditatem, quae in hoc articulo editio non dictat agestione pro herede. in multis vero desiderat haec vera et certa esse, quae sub his regulis expono. In primis heres scriptus certus debet esse de morte eius, cuius hereditas defertur. = quod dubitans an vivat, vel decesserit testator adire, vel repudiare eius hereditatem non potest l. is qui heres, 13, § 1. l. qui hereditatem 19 l. heres 32. tit. l. nec nos, 4, C. de post liminio, cum proxima est alia reg.a videlicet nihil agere eum, qui adiit, vel repudiat, si incertus fuit, vel ignorat an ex qua causa ipsi deferatur hereditas an ex testamento, vel ab intestato l. suis et dequa 22. l. in repudianda, 23, l. pater 93 tit. l. 1. § 1 et seqq. de iuris et facti ignorantia l. 1. § sicuti 4. de bonor. poss. secundum tabulas Gull. in tit. de hered. qual. et dif. ibi dummodo sciat. &c. Noto aliter in d. l. 22. illa verba legis quod diceremus ut Pompon. ait si quasi libertini sui et ingenui esset, bona occupavit. Secus communem expositionem quae est et antiquorum, quos ni moror ego ex seculo Paulo et Pomponii libertinis recipio de latino Juniano, cuius bona occupabat Patronus in morte iure peculii, tamquam si servus decessisset § ult. institut. de successione libertorum dixi 16.5. Opusculorum c. p. 9 n. 2. et 3. quae intellectum mihi suadent, et proprietas verbi occupandi, quo Paul. utitur; et separatio casus praecedentis et de servo est. Videndi sunt de hac reg.a Paul. Castrensis in l. 2. C. de successorio Edicto Cuiac. tract. 1. ad Africanum in l. et falsus, 46, tit. Donel. et Oin ald. lib. x c. p. 5. apud Ant. fab. de erroribus decade 2. err. 2 in patrimonio

Reg.a 1.a
De certitudine mortis.

Reg.a 2.a
De causa

usu alter distinguendus est, Namque si pater existimans filio suo delatam esse hereditatem, illam adire mandaverit, utiliter adeat tamquam ex testamento, si ab intestato fuisset delata, et virtute iussus huius filius adierit testamento.

Sed contrario vero casu non valet l. seque mihi bona 25. § sed si mandavit ff. de acquir. hered. quia in usu tantum inspicimus ne deterior fiat conditio Patris, qui potest magis gravari ex testamento propter legata, quam ex successione ab intestato et hanc rationem probat ff. quam explicant Accursius et Glossographi.

Reg.ª 3.ª
De statu testatoris

3.ª reg.ª connexa est superiori videlicet non valere aditionem si heres dubitet de statu, sive de conditione testatoris. Veluti si dubitet, an servus decesserit vel liber; deportatus, vel civis Romanus. Filius fam. vel Pater l. qui heres 32. § sed si 2. l. sed et si de sua 34. l. filius 60 ff. t.. Notant Richard. in tertutius adeundo cap. 11. ap. Bonel. l. 16. cap. 5. et cap. 6. V.lo pen. vol.º Cuiac. tract. 8. in l. cuius quinta dereh. Credidis circa finem nisi dubitatio de statu testatoris versetur circa utrumque extremum habile, fuit si dubitet an apud hostes decesserit testator vel in civitate vel si veteranus qui castrense peculium habet decesserit filius fam. vel Pater quia utroque in utroque statu, sibi heredem, et testamento decedere potuit l. qui si dubitet 33. ff. t. l. 1. § exigit & de bonor. poss. secundum tabulas, de qua exceptione plenius dixi l. lib. 5. opusc. cap. 5. nec repeto. Sequitur opportune 4.ª reg.ª

4.ª
De valore testamenti

idem dicendum esse Si heres dubitet de valore testamenti, puta si dubitet an post tenorem sit ruptum vel nativitate postumi, vel sit falsum l. qui testamento in p.º et § 1. l. si falsum 46. l. qui et § 1. l. Clodius 97. ff. t. qua occasione oriepta disputant consulti, an ventre vacuo deferatur hereditas. Existimetis plenius tamen in herede extraneo quam in suo l. si quis 30. § 1. de acq. l. ventre 84. ff. t. Deque demum agemus quando de mixtione sui heredis. Haec reg.ª tantum habet illam limitationem si de valore testamenti heres sit certus, licet alii de eo dubitent d. l. qui 30 § ult. quia tunc nec obstat vera et certa illa, verus sit adire. Pro complemento regularum noto si filius vel servus institutus eius scientiam suspendit que certam esse expectandam, in quo here-

ditas

Ditas dicitur nuero Patri d. l. 30 § scientia 7.

1a Que nō officiant

Alię dubitatio-
nes versantur circa res minus substantiales, et que nō pertinent ad
totum eius tractatus de solutionibus hereditatis que minime officiunt adquisitio-
ni. hae etiam sub certis regulis explendemus. Sit 1a reg.a Si heres dubitet
an suus vivus faliem sit et vere sit suivinus aditio valet q.a de tract.
Certus est quo defertur hereditas que possit adqui si patri nullum in
Comodum aferat exquo ipsi nō adquirit. q.d sincere filius fam. sit

2a Dubium de potentia heredis aditione

Aditio nō valebit l. sed et si de sua 34. § si pupillus 96 hic l. Multum 21.
Bedit. et demonst. huius reg.ę exceptio extat in § seq. putat 15 reg. hic.
Uba sic. lsq putat se necessarium qui sit voluntarius nō poterit repudiare, neq
plus ē in opinione quam in veritate. Non valet itaque repudiatio q.a dubiguer
satis circa illud extremum q.d si verum eet nō pe se eē necessarium nō potiat
Certa scientia et sententia velle repudiare q.d Aurs. agnovit. Seq.tr et
ē contrario qui putat necessarium voluntarius existere nō pot. quantumvis adeat
q.a etiam intelligit se sequacio adire qui putet existerum heredem et si nolit q.a nō
Negatur existere heredem; tantum enim negatur voluntarium existere eh hoc nō
amittere ius abstinendi si suus sit, quę etiam indicavit gl.a Occasione predictę
controversię disputant clasici, q.do opinio veritati prevalcat. Contra, Nos
in questionibus incidentibus nō moramur adeni poss Covarrub. de Matrim.o
2 par.e cp 3. § n. 20 Sanchez lib. 2. disput.e 33. Guillormus Maiac.
lib 2. qq.m academicarum quest. 75. Genoa legum ralicatarum pag. Mihi
369. Ant. fab. lib 2. sect. cp. 15. inter ptes institutionum in § seq. 15 seq. de
legatis. Seq.tr 2. reg.a Ignorantia partis exqua quis heres venit non

3a De quota parte

Nocet adquisitioni hereditatis huius ex prus in l. siq extraneum 21
§ ul. hic ibi. Si quis partem exqua institutus ē ignoraverit Julianus
Scribit nihil ei nocere quominus pro herede gereret, ecce ubi abso-
lute de parte scribit q.o ita Juliani procedit sive minor sive maior sit
pars quam in veritate sit exqua scriptus heres invenitur. Eadem itaque
tesi ine probatur ex l 1. § ul. et l. seq.e l. g illud s. ff. si pars her. petatur.

Ubi dubium versatur circa minorem partem ex maiori propter par-
tem quam speratur. Nihilominus tenet aditio ut obiter tenet l. ex semisse
75. ff. in quo institutus ex semisse si per errorem petierit quadrantis
bonorum possessionem secundum tabulas faciendi. Non per ditam adquisitio. Res-
pondetur enim distare errorem a dubietate... quia dubietas non tollit sensum
sed illum vacillantem reddit et ad utramque partem inclinantem, quare non
officit quando non versatur circa totam successionem... Sub enim quod certum est
alterius dubius de parte vult adire accedit ad propagandam defectum
ditionem admittere vult quamtamlibet partem et pro hoc aditio tenet, error
vero tollit sensum quia fertur absolute in obiectum existimatum, et ab alio
avertit agentem omnino. Si per errorem ss. diminutione quam propter
errorem in p. sive maior sive minor non tenet aditio quam scriptus est quem solutio declarat
in d. l. 75. et Antonius Faber in notis ad Accurs. Cuiacius tract. 1. ad Afri-
canum in l. eos fabius 46 ff. Pichardus in lecturis adeundus cap. 11
ex n. 8. licet non ita expositive in patre vero mandante alia
nobis distinctio adhibenda est quoniam enim certus regulariter esse de-
beat an filius ex asse vel ex parte instituatur sit l. pater 93. ff.
Non si mandavit ut ex parte adeat et filius ex asse scriptus sit pro-
cedit aditio quia licet dubitet ferret minori eius aditio sit in
solidum adquisita hereditate quia non potuit hereditatem scindere
et sic in totali dotis mandasse l. si ex asse 10. cum s. l. l. et
l. 2. ff. Ceterum si mandavit ut ex asse adiret et ex parte fuit
eius scriptus inveniatur non tenet aditio... quia in eam non versa-
tur tanta utilitas quantam sibi promisit pater, que erga quem
moderatur eius iussum l. si quis mihi bona 25. § quod si mandavit ff.
ff. notavit Concius in additionibus ad Accursium in d. l. pater
93 ff.

§ 8. De aditione institutionis.

3. Verum est dubietas circa aditionem institutionis non perdit
aditionem hereditatis defectu quando non versatur circa aditionem ipsam
sed circa eius existentiam et vere [illegible] extitit aditio l. si quis 11.

§ ul. V.^lo q^d Cajus bt. hęc reg^a generaliter tradita in hoc textu
& generaliter debet retineri in nostro casu ut Ulp. Julian.
& Cajus supponunt, videlicet q^do conditio tacite inest institu
tioni veluti si adhęreat statui hęredis scripti, si institutus fu
erit filius ut sibi et non patri adquirat hęreditatem ex q. adeat
pater familias factus ignorans tamen extitisse eam conditionem. L.
si substitutus sit novissimo ex liberis decedenti, ignoret
que uter ex liberis novissimus decesserit, valet aditio.
Lex. d. 86, 34. de vulg. l. 9 duos 9 de reb. dub. q^d hęc incer
titudo licet verseter circa existentiam conditionis non versatur circa
delationem hęreditatis.. In utroque casu certo sciat hęres dela
tam esse hęreditatem utrum casu quo de parte non vero de instituto
ne incertus est.. quos casus separant et iungunt Iulian.
d. l. 21. § ul. quę sic accipit Costa lib. 2. selectarum cap. 26
n. 1. et in § in bello inp.^o n. 9. et 10. et in cap. si pater 2. part
vbo deficiente n.º 10. q modus explicandi ...
Mihi videtur quę excogitatus a... quę illum accepit de
instituto pure ex parte, substituto alii sub conditione du
bitante de conditione substitutionis quęquis ... sequen
tur Jacob. Gothofred. lib. singularium animadversionum
cap. 17 Meril. lib. 3 variantium ex Cuiacio cap. 30. si
vero conditio facti sit quę consistat in faciendo vel non fa
ciendo tuti si navis ex Asia venerit, si Titius consul
factus sit; hęres dubitans vel ignorans extitisse conditionem,
quęquis extiterit adire hęreditatem non pot. ut id est Salia
nus se explicans docet in l. Multum 21. de condition.
et demonstrat. q^a dubitat de tota delatione quare
circa aditionem certum animum ... habere non
pot. ut docent ... et Donel. lib. 8, cap. 30,
ponit Iulianus duo exempla conditionum ... l. de filio

fam q.d sup. exponimus exponit Pinel. 16. n. de lict. q. 2. de herede ex parte scripti quem a lege papia non poterat portionem suam adire ante apertas tabulas Unde heres ex parte asscriptus (si certo indicio aliunde sibi constaret de institutione) posset adire clausis tabulis l. g. 3. C. de iure delib. l. Un. § i. C. de caducis tollendis l. 1. § Ul. ff de iur. et facti ignorantia Cu iac. 16 obs. c. 31. Ondasq. Un. § in novi... imo ubi Iustinianus Unierrsa et C. p. 11. inf. finge q. ex parte heredem scriptum incertum esse an etiam apertae tabulae tunc apertae sint? Docet q. aditionem tenere q. apertura tabularum est solitio iuris de qua dubitare non officit aditioni q. q. non suspendit delationem hereditatis ut ego existimo (Magis quam docco. contrarium ponens Cuiacius in sa de data 151. de R.I. Multo magis hereditatis non potens si existimet se pure heredem scriptum et sub conditione fuerit institutus q. incertus est de tota constitutionis l. ii q. heres 32. § i. tit. Circa aditionem vero potestatum alia dicitur ut acquirenda est.. Voluti si institutus sit sub conditione dandi et existimans decem dare iussus decem dedit impleta conditione q. maiori summa minor inest et qui vult maius onus subire minus non recusat Secus contrario contra eveniet propter contrariam rationem (q. putat) 4. in p.o et § l. hoc tit.

59 De dolo Proxime est huic tractatui questio de dolo etiam ut an videlicet valeat aditio et repudiatio hereditatis dolo metuve facta? de dolo et dicamus: finge me persuasisse tibi dolo malo ut aegrotus hereditatem adires, tempus suasione mea motus adiisse, quam aliter non adires quaeritur an aditio teneat resp. est tenere licet enim forte, ut aliter non velle tamen certum est te voluisse et certa animi destinatione accessisse ad agendam aditionem quo circa et valeat

A

Aditio succurrit ubi aduersus me act. de dolo utamen
consequaris q. q. d. d. agnu passus fuisti propter dolum meum et si cre
ditorem repellor a te doli exceptione L. si legatarius 23. ff. de
de dolo consequens ualebit repudiatio iis de quere medii repudianti su
curritur L. si maior ff. pen. C. de dolo L. apud Celsum et imp. et in § 18
ff. legitima 28 de doli mali except. quae sequuntur ut communiter recepta
tradunt Bald. Salicetus, et alexander in d. L. si maior Cel
sus Bargalius de dolo lib. 3. cap. 7. q. 20. et 21. deinde dicendum est de De Metu
metu .. Si metu graui coactus adiisti hereditatem, mero iure
aditio valet, itaque si repudiasti ff. si mulier, 21, § si metu 5. et seq.
dico quod metus cum ubi extat nobilis ratio quod voluisti, licet
coactus veles id est quod metus non facit involuntarium sim pli
citer sed mixtum siue secundum quod explicat eleganter Co
barrubias de sponsalib. 1a p. cap. 4. § 1. n. 18. et post alios ex
posui in academicis de interdicti ex extraordinariis act.
3. p. ap. Sed quia per quod quod metu gestum est ratum non habet Lex
et ideo haec aditio repudiatio vel rescindi ff. si metus 85.
h. tit. docent Cuiac. in tract. lib. 30 quam. Pap. Gentilis de
bonis maternis cap. 21 pag. 118 et alii laudati elegans et
tersus C. S. D. Antonius Cabreros de auendano de metu
lib. 2. cap. 20 ex n. 51. usque ad 64. oponunt tamen textum in L. quin
aliena 6. § ult. h. t. ubi quis graui metu adactus fallens et si
mulans voluntatem adiuit hereditatem si seruus est ipso iure here
dem dominum non facit licet dominus eodem metu adactus
quod supponendum est extra tabulas terminus dixerit et si liber
est ipso etiam iure heres non efficitur quod mero iure interuta aditio
Sed ad tres pondet ex praeferro communi et apportionem, quae sequuntur A.
faber in d. ff. 21. § si metu 5. Cuiac. ubi proxime et lib. 16
obseruat. cap. ult. Duarenus ad h. t. cap. 6. Vinnius cap. 18
n. 11. Osualdus ad Donellum lib. 7. cap. 8. lit. B. Amicus meus

Doctissimus Joanes hieronimus de Franzo de ptestationib.
in decrat. 4, n. 28. Videlicet deriue ualere aditionem in
l. § Ul. in opptermedz Sed propter simulationem adeuntis ita ut
ut euaderet periculum imminens finxit uoluntatem. hanc doctrinam
na ptam acomodatur quo de simulatione et uoluntatis figmento vitat pro
testationem factam secreto coram testib. quam iustificat procedere Mutius ut
late fundat et illustrat Franzo. d. decrat. pertotum.

DE EFECTV ADI-
ONIS

Postrema pars nostri tractatus adeo lata est ut tractari non posset nisi pin
dicere. Efectus aditionis proponitur in l. heredes 23 de acqu. poss. Videlicet omnia
iura defuncti in heredem adeuntem transire veluti dominium verum etiam cum l.
dotia 16 § Ul. de astrab. emt. actiones quales apud defunctum fuerunt
item quoque obligationes, que ex persona heredis non immutantur l. 2. § ex his
de V. O, ac multos quae heredes descendunt divisae pro hereditariis
portionib. l. 1. et 2. C. de hereditariis actionib. Nisi individue sint, quae
solide in singulos descendunt l. stipulatione, 72, l. in executione 85.
de V, O, que pars pertinet ad tractatum de dividuis et individuis,
quae academie dedimus repetito iam et iterata prelectione, item quaecum-
que tractus quae ex aditione hereditatis resultat respectu onergttis (?) sob
Sentus. 5. § heres quoque de ob. et act. Verum ille efectus est Magis
Specialis Ut heres institutus ex parte Si eg adierit uerna (?)

Aut adire totq hereditate si reliqui coheredes portiones spr deferantur
pbat textus notandus in lg Scabinus 17. ff. de legatoz seu fideicomm. nom
etin eleganti spe textus in lg Lucius 78 § tres fratres 2. ad SC Trebelq
e stante statuta casu non poterit dari recursus ad legitimq l. 1. si tabul
non extabunt sequens e enim talius extto alius abintestato heres ee hos
sit et ex hoc et voluntas adeundi partem porrigatur ad adquisitione
totius hereditatis ex hoc pquenit ut legis scriptus sit ex asse seu plu
bus separatis partib. non posset partem adire partem repudiare lg 1. et hit.
de qua materia antecessores utilitate agunt infectur ad hunc
... Vinnius cp. 18. Val. tract. 1. cp. 4. et 5. ptoty quenit etiger
eode p.o ut mihi videtur ius adcrescendi in hereditatib. que
tractatus plene pstitit Amplissimus preceptor meus D. Ramos in
Priuatar. ad hunc Carta ... hoc ipso tto de iure acrescendi deniq
precipuus effectus aditionis et magis universalis e repsentatio
quae heres adiens oia refert defuncti in his que transitoria
sunt ad heredes perinde ac si viueret is cui sucessit lg hereditas
61. de adq rer. dom. lg heres 22. de vsucap. lg nouatio 24.
de nouat. verum nos qui de modis adquirende hereditatis
disputamus eius ergo aditione effectus supponimus non exponimus
quare que ad sparsa mag ornanda non proprie expectant
ob aliis petenda erunt et ad 3um modum
Ig accedamus.

De Pro Hæredis gestione

Repetes

Año 1665

Salamanca

Pro herede gestio e diversus specialis quo modus acquirende hereditatis distans in forma ab aditione sed de ea conveniens instanti in effectu sed etiam in pdicatis comunib, seu genericis. quare plerasque quoad hunc tractatum expectant necessario dicenda fuerunt in cp superiori veluti de delatione hereditatis, que pcedere debet gestionem ac aditionem, de Capacitate ex parte heredis scripti in animo existentis, e quo iure dicendeveramus ad utrumque modum. Ut vidimus p totum tractatum de psonis in quo obiter Notavimus differentiam hac in re que considerati circa mentem et circa infantem de herede instituto servitione. Si gerit p herede et adit hereditatem notavimus ergo differentias sup. cp. 1. ut fere exinaniatur tractatus nr videatis e notata in superiorib. itaque in hoc cp. super totum agere de forma gestionis p herede in qua specifice distat ab aditione quod ut agrediamur p more ab etimologia incipiemus; Pro herede gerere nihil aliud significat quam p domino gerere Veteres enim p dominum heredes dicebat ut Iustin. alt in § ita heredes. inst. de heredit. qual. et dif. que notione a Festo mutuatus fuit q et a Plauto accipere potuit ut notavi lib. 5. opusc. cp. 6. n. 11. adendi sunt Duaren. ad hunc tit. cp. 3. Donel. lib. 7. cp. 8. Iranzo de ptestationib. consideratione 31. n° 3°: que licet inaudita vocis acceptione usus fuit nr Trifonin. in l. ij de hereditate 29 § n tamen et de cautione periculo e pro Domino herede dixit ut post alios animadvertit d. n. 11.

Definiamus nunc gestionem p herede insistentes Papiniani et Ulpiani descriptione traditis in l. p herede 20 § Papin. ff. tit. ibi p herede enim gerere q si dicitr qui aliquid facit q citra nomen aut ius heredis accipere n poterat. ex qua descriptione saltem illud constat tale factum desiderari ad inducendam gestionem q agerente fieri n possit citra ius et nomen heredis ideo gestio ad ditione illud comune habeat ut debeat a voluntate pcedere et versari circa delatam ipse hereditatem q n delatam n e adquisitio consequens e ut sic definiatr gestio p herede paululum inversa aditionis definitione; Est voluntas facto pdita agnoscende hereditatis delate, in qua definitione illa vba voluntas

Etimologia

Difinitio

Agnoscendæ hereditatis delatæ, si generica, . Utpote conveniens

Utrique modo adquirendæ hereditatis illa autem, facto posita, SS specifica

per quam gestio specifice distat ab aditione opere quo prius erit secundum

eius verba definitionem exponere Ut cognitionem totius tractatus assequamur

Explicatur

N.o 3.o

Per

verbum voluntas denotatur non aliud factum intercedere gestionem pro herede quam quod fuerit a voluntate sua ab animo gerendi pro herede ex quo lege regulariter traditur

Gestionem pro herede magis animi esse quam facti. non quod aliquod factum non desideret

Sed quia factum regulatur dirigitur et roboratur ab animo parum enim prodesset facere

Nisi esset animus qui faceret ut hereditatem consequeretur l. § ult. inst. de hered. qualit. et differentia ubi probatur s. C. de iure delib. l. 1 pro herede

20 in princ. ibi. Cuius verba olim hac in re subobscura visa fuerunt

in l. Ulp. gestionem non esse facti quam animi. Sed Anton. Augustin.

lib. 4 emendat. cap. 4 quem sequitur in notis Gothofred. et Iranzo

de tract. de protestationibus considerat. 82 n. 2. Merito docuit elenimi figuram in praedictis verbis contineri quam vertatur ad separationem suppletur

Ut sensus sit gestionem non tam facti esse quam animi separative

Scilicet ut exponit Vinnessa in d. § ul. n.o 15. alius hic elenis

mus ab eodem Ant.o Augustino de cap. 8 agnitus extat in d. l.

20 § ul.o illis verbis. hæc enim actio penam et vindictam quam rei persecutionem continet; id est potius quam: Nec fuit necesse adducere

peritiores verbum potius in vulgaribus libris, pro trahunt contraria elegan

tia et sine vitio pleonasmi ICSo. nusquam usurpatum

G. vbi eius pagit gestio p herede et sic in hoc n dicitur aba
ditione hereditatis postulat huius arg. Vt Vt exponamus qua
act. teneatur qui in iudicio respondet se heredem ee et sane si verus
fateatur tenetur iisdem directis actionib. hereditariis, qb. ceteri he
reder teneri. item qa confessio tunc n e cat modus inducende
obligationis sed probandi precedens factum adquisite hereditatis ad
q remedium interrogationis inuentum fuit l. 1. § ul. et legib. seqb.
de interrogationib. in iure faciendis sepaut quidem confessio veritate
quoties de alius heredis existentia et demendatio liquido constare
n possit; iuxta quos terminos accipiendi sunt tunc in l. ge
qa 6. § l. si sine q. inpo et § celsus 4. et seqb. eodem tito q. li
falsus responderit videlicet se heredem ee cum n sit si se ex asse
heredem ee ex parte tantum fuisset scriptus n tenetur directis
hereditariis actionib., qb. nec verus heres liberatur; qa alterius fal
sa confessio n potuit parare preiudicium veritati l. q verum 20 eodem tito.
Tenetur igitur q de se mentitus e actionib. interrogatoriis propter
mendatium quarum effectus et efficatia e Vt habeat pro omnia
ac si verum confessus fuisset respectu interrogatis. dixi respectu
interrogantis; qa si multi sint creditores ceteris n tenetur l. g vt eode
tito Vt enim neque pacto neque stipulatione quisque alteri cauere pot l.
qui tutela 73 § vltimo de V. I. sic nec interrogando in iure potalii
hanc interrogatoriam actionem quaerere; notat Petrus fab. in l. g pri
tor 11) inf. eodem tit. ad quam speciem expectat textus in l. g de eta
te 11. § 1. et seqb. l. g ex parte 16. de interrogationib. in iure faciendis
l. g si mulier 23 ad SCS Velleianum. Medius casus, et adremo
qui notatidus qdo interrogatur an heres sit qs cui uere hereditas delata e
et nec dum aditum nec dum repudiauit; sed petit tempus ad deli
berandum non tantum ad aditionem, sed etiam ad respondendum ne obli
lentur tamquam contumax condemnetur l. de tate 11. § q tacuit 4. et seqb.
de interrogationib. in iure faciendis ne ue per si stent in responsione

l. qui interrogatus ... l. ... quod successio ... in hoc ... illa quod prius non manifestaverat voluntatem suam ... responsione ... manifestat respondens se heredem esse ex illa ipsa parte ex qua institutus fuit existimo hanc esse aditionem ... heres ... ratio est quod ... per se non significant hereditatis aditionem ... aditionem ... quod ... actum ... responsionis ... quaestionem ... respondendo ... hereditas ... pro herede gestio quod recte ... posuit quamquam non explicuerint Ant. Fab. de erroribus decade 2. err. 30 tunc quod ... quod ... pro herede ... hereditatem ... ab omnibus creditoribus ... interrogatoriis actionibus ... directis

Ad hanc ... refero ... l. ... filius 12. de interrogationibus in iure fac. ... abstinuisse filium postea respondisse se heredem esse ratio est quod filius ... abstinendi ... potest secundum ... se immiscere paternae hereditati ... 8 ... de iure deliber. ... quas adduxi lib. 3 opusc. in l. ... 79 ad SCS trebell. ... posset filius abstinens petere tempus ad deliberandum ... paternae hereditatis ... ut si interrogatus respondeat se heredem esse videatur se gerere pro domino et agnoscere paternam hereditatem ... et hoc ... in quo defecit ... obseruat. cap. 27. ... in l. ... de interrogationibus in iure facien. ... heres ... hereditatem ... Ant. Faber ... heres esse ... de suo ... emancipato repudiante ... sub hac ... responderet Scaevola ibi ... ab

Ab his quinimo si interrogassent ex responso secundum quod esse

de iure tunc ab aliis invenitur responso quod interrogatoriis accumb. et

Respondeo quod heres non nuncupatur nuncupatus quod nuncupatus directive proprius

tanquam heres quod distribuere superstitum Filius respondisse se

heredem esse quod heres exitur Mandante Rot et permendatus

Fenonz emisset= Adit quod huius tractatus

(margin: Iclusio. 6) hec iclusio facultatis quam facere Non poterit citra iure

nomen heredis pro herede gerendo a Cque hereditate probatur

ex l. ymutz § 1. cunctas l. patres 93. gul. l. qui Inaliena 6. § sed et si in

adierit 3. l. seq. extraneus 2. procz lg. Sine mibibona 25. § sec

sig. Mandavit § l. 21 l. queritz 40 Cy lg seq. l. quanctum 69

inf. l. q sepulty 96. l. qui mepti 98. l. 14, A ting 8. de religiosis et

sumtib. funer. l. liber homo 59 §§ 5. de hered. instituend. l. Arao…

65 § sepulo ad SC. S. treb. l. q sepativs 6 ad l. Cornelia de falsis

l. miles 5. de castrensi Peculio l. filio familias 49 de lucb. legib.

l. Imantigenb. 19 C. de iure deliber Andi l. ri casu 4. C. ad SC. Streb. …

ula 1. de heredib. Heliadia paVlus lib. 4 sent. tit. 8. Ulp. in fragmen.

tit. 22. git heres, m. deliger. quaLitate et diferentia l. 11 part. 6 tit. 6.

Illustrant que pter Clausos Adpredictos tres Dedemus ad hunc

… cp. 3. Ant. fab. Serr. de Cadiz. et in aliis multis locis …

lib. 7. cp. 8 ubi ostual. litera D, Et G. Pet. fab. lib. 2. semestri …

22. id. Rebard et Jacobus Gotofedrus in consult …

Pichar. an § 2 de heres. ColAnul lib. a. paralipomenon. cap. 6

… ex pramat. g iub adit. 50 Lent degesti agere late illustrant

… Menoquy. cas. 493. et Lib. 4. de presumtionibus presumt. …

100 Cardinalis Manti COniectur. tit. 9 usque ad tit. 14.

Mascardus de probationibuS. iclusione. 40 usque ad 52. Tusc.

lit. A iclus. 1. 86. latisime in iclus. 190 Dominus Salgado

in laberinto creditory). p. cp. 18. Valer. de transactionib.

tit. 5. q. 3. qui plurimos referunt qb. abstinendy …

(right margin: T)

in omnes amico meo Franzo uti cer. 81.

C 3 q° factus gerendi regulentur ab animo

requens est ut facta illa quae pro animo inferunt. Nec enim durant quaestio

ne spes extantem l. filius 86 ff. eius boni 87. ibi. in primo pro ponitur filius

emancipatus heres scriptus et et tabutur substitutus servus sub liber

tate qui supponens abintestato patre decessisse quasi clemente inferiori

sic petit abintestato bonorum possessionem unde liberi quaesitum eius perinde

heredis hereditatem quae ex testamento adquisisset repudiavit.

Antistius labeo existimabat ex illa petitione bonorum possessionis adquisita

fuisse hereditatem eius ex testamento si apparuisset testatoris sanae mentis fui

sse Iabolenus tamen falsum esse labeonis existimat quia qui appetit here

ditatem abintestato in statum petit ex testamento Nec etiam censendus est

repudiasse testamentum et locum fecisse substituto pro postulat bonorum possessionem

abintestato quo omnia in interitum praemanent quia propter errorem facti

petitio bonorum possessionis non fuit facta certe uti ditio quae abintestato

dare hereditatem non potuit nec Gerhonem pro here potuit inducere

ex testamento et ex eam eam nec inducere potest Vt recusationem hereditati cuius

respectu petitio bonorum possessionis intrar Ius factum est et brebiter praedicit

Accursius lib. 14 quaestion. Papinia N l. patronus 3 sequentiae fraudis fa

ctoni hanc notam adiecit Iobolenout Eius sic stabiliret. et Procul.

labeonis sic probat et in Iabolenisent. A e. Noto Proculum potuisse pro

bare labeonis sic quia posillum vixit, non tamen esse potuisse in ista Iabolenum

antequam obit l. 2. § 47. ff. de origine iuris

a pertius quae fundat Ioanes Vertramelus de iurisprudentia lib. 1. pag. 52.

quare expungo propositionem in, quae in lib. florentino cum ignavia aste

risco et lineolis notatur et postrema Vbi sic lego et Iabolenus ita

est. Suppleo veras pro figurae dubias. aliud dicendum esset si heres ex

testamento omisisset hereditatem et abintestato adiret valeret qui pereque

dratio non tam actio quia abintestato cuiusque fuerat delata hereditas

quaedam testamentum potuit valere qui est literalis sensus textus in l. heres 3.

C. de impuberum et aliis substitutionibus ubi hereditatem ex testamento omisisse

id est repudiasse. aliqua tacita et incerta omissio quae potest praesumi

ex acceptione legitimam hereditatis non sufficeret ad includendum

repudiatione testamentarii d. l. filius 6. ut docuit Marinus in eadem l. 60. ubi transit, licet non satis expresse quod aliter Pichard. in lectur. ad tit. cap. 12 n.° 8. in alio vero exemplo deducto ex l. cybonis 87. nos docet Papin. universale et magistrum regulam de immixtione suorum cum censeri se immiscere hereditati paternae, quia extraneus esset in ipso facto immixtionis censeretur gessisse pro herede illa ubi a remoto familiae vinculo significant, si extraneus esset, prout Acurs. ubi venit Cuiac. lib. 10 resp. Papi. in eadem §. Costa lib. 2. selectar. cap. 3. n.° 3. Pichar. ad h. t. cap. 10 n. 12. e quo infert filium qui possedit agrum re vera paternum ex paterna hereditate, et non existimaret per errorem esse maternum, non se immiscuisse paternae hereditatis, nec amisisse abstensionis beneficium, quo quidem filii sui heredes qui non se immiscent voluntarii sed necessarii sunt h. tit. quod si extraneus esset illo facto videretur pro herede gessisse, cum non potuit haberi certum animi destinat. l. si per errorem 15 de iurisdictione, quod ex facto erroneo minime potest cognosci, gestio pro herede ut eleganter exposuit Cuiac. post glossam et classicos veteres adendus est Pichard. d. d. cap. 10 n. 12.

factum tenendi Ex quo elucet alia reg.a tradita in § Nec hoc 4 C. Unde legitimi videlicet non esse inspiciendum an quis teneat res hereditarias, sed an agnoverit hereditatem et bonor. poss. petentiam, ut heres censeatur, quia factum tenendi res non sufficit nisi animus gerendi pro herede in illo facto perspici possit, neque extraneum quod supponitur in l. g. non solum 33. § 1. ff. hoc amplius de usucap. ubi qui habet iustam causam existimandi se heredem esse domini rei, quam mala fide possidebat, mutat sibi causam possidendi, quia non a se met ipso causam mutat, sed ab extraneo cuius se heredem esse existimat, hic enim locum intelligendus est de mutata causa possessionis quoad bonam fidem et cetera adminicula iuxta possessionis, non vero ut heres effectus fuisset, siquidem ipsi hereditas delata non esset, quia sola falsa opinione ductus non potuit fieri heres, quamquam maxime vellet retinere res hereditarias animo gerendi pro herede, quae omnia in eo textu supponuntur.

De cuius materia alibi ex Professo egimus quod si ex
Fattenendi re colligi potest Animus habendi et contemptus he
Recte gestione veluti si clauti Vs res hereditarias tenuerit ut
Addatur in l. si in aliena 6. tit. que Luti quod quod futurus si ttisp. pude
Nter prudentis iudicis arbitrium Arbitrio Mantica tit. 12 Mas n.º 8
Cardus declus. 46. sup. n. 6. Laudati Stefan. gratian. discept
Artiony forensium cp. 706. Michael Grassus de succe
ssionib. lib. 2. art. de adquit. hereditatis quest. 5 n.º 35.
et 36 f si argui posset fraus et malitia in retent. rerum que
frequenter evenit in eo qui verbo repudiat hereditatem et factore
tenet retinet res hereditatis hic enim in puritatem suam habetur
p[ro]immixto tex elegans in l. quis Naturalem 3. V.º et quod de sube
unda C. de naturalib. liberis. Vel si substitutus pferat habetur
pro repudiante propter dolum ut ibi notant Clarissi et in l. g. C. N 9
de repud. hered. Iranzo siderat. 86. Divisio factorum

Sed quia quedam int facta que
directo tendunt ad adeundum hereditatem quedam que contrarium animum
denotent; quedam vero ambigua ex qb. nec ptisse colligi possit a
nimus adquirendi nec repudiandi.. postulat tractatus inte
gritas ut de his omnib. distincte dicamus, et secundum reg. a[l]
iuris, Nam in seq. doctrina pracmaticorum parum tutum incer
tum que valde hac in re esse existimo, contrarias primo dica contraria
mus, facta que contrarium animum denotant inprimis sunt
ea. que contrarium habent intentionem et que non spatium
tr[ansiti] heredis existentia veluti si quis amouent, celauerit
subripuerit res hereditarias l. si quis extraneus. 2e. l. si seruus
71. § pter ait 3. cum seqb. tit. in quo agitur de herede suo
amouente res hereditarias in quo non omnia idem dicen
dum e ac in extraneo ut amente eo dicemus cp. seq.
Ratio est quia qui rei furtum facit eam contrectat tam quam alienam

agnito

l. g. 1. de furt q. d. proriganum Prodit uidelicet non agnocendae hereditati del Atq interim uideri possit Bon. t. oll. 163. cp. 2 Corta libro sec Unde sel. cp. 3. n. 5. Ging bello ubi bonarum dicavet n. 11. Cur Clarissimae doctrinae l. polo ponitur in l. g. 1 q 19 h. t. ubi docemur pupillis heredib. patris sui nec necesse petere a praetore beneficium abstensionis hereditatis. Abitq patri delatae et acquisitae iure suo q. do pater secum inmunis overat idem quando astitueral secus heres nec neq. q. quq amouerat seu pro herede gesserat. quod adeo et res hereditarias amouere aut pro herede gerere. Resp. in suo adeo esse amouere rem hereditariam ac pro herede gerere ad hoc ut non gaudeat beneficio abstensionis q. ex posse praetor denegat suis amouentib. res paternas d. l. 13. § praetor ait 3. sponitur etiam hx in l. et puto 16. § sed et si l. familiae herciscundae ubi dicitur uenire in illud iudicium q. q. dolo aut culpa alterius ex heredib. factum est. Veluti si pecuniam hereditariam abstulit q. q. pro facto aue forendi heres fuit respondeo non antea quam si pone de illo iudicio quam constiterit heredes extitisse omnes inter quos iudicium est. l. eod. g. tit. qua propter necessarie supponendum est prius adiisse hereditatem postea abstulisse pecuniam et aliis de quibus dicetur q. in hoc iudicium possit uenire,

externa]

Ob. factis annumerare possunt quae per res externas uel uti si in domo hereditaria uiceat ut in q. limus nat. ante acte locationis l. g. 1. C. de repud. hered. et si tq quq patro in filius et ut quq heres liberti petat alimenta. l. sequ. 13 h. t. et si impleuerit seditionis potestatisque quo facto tantum certe Ob. uluisse actus purificare Ut postea maiorem de le liberatione amplectatur uel repudiat hereditatem l. si pupil. 26 de seditionib. institut. nec adeo sit si uolet quae impleuerit potest absque addicione atque amplexione hereditatis l. ante tiuy. B2

124

ht. vetetix. ep 2. ubi dicitur pupillo haeredis facti externus enumeras
te cedere haereditati in favorem substituti et legitimi proximi invitati
hoc fuit quaestionis 24. hoc 2. Pegb. sigsomisa ca ttti et q ptio. 8.
de mortis caa donationib. qui non vult heres esse qui ad alium vult
transferre haereditatem l. non vult 6. de r. I. dixi ut legitimus substi
tutus arceat et heres proprio iure existat nisi recusaverint eos Venn
diderint taliter transtulerit ante aditionem illo ipso facto pro herede
degerit et quasi per ambulatio momento acquirit haereditatem retrocte
probant clapici ex l. an. C. de iure deliberandi. et de omnium do cont
Pracmatici apud deq ttt. 2. de cessione iurium et actionum quest. et ex
n.o 38. de cessione haereditatis sexo dicendus est post infrag.
ttt. 19. haereditas ex. imprimis sciendus est hoc deessis fuisse cedere
haereditatem formae modoque solent Ut hoc declamus fabro decade verre
9e 10 Cuiacio lib. 18 obs. cp. 9. poterat vero cedi ante et post aditionem:
Ante, a legitimo cuius gradus proximus erat: quoniam quodam modo da
batur successio de gradu in gradum et aliquin ex hoc non soleret dari utilissimus
ex § placebat inst. de legitimas adnator. succes. hoc 1. § sciendus de suis
et legitim. hered. notatque fab. ubi proxime. testamentarius heres ante
aditionem non poterat haereditati cedere neque in substitutus etiam in substi
tutum aut legitimum proxime invitatum quoniam nihil habuit quod posset trans
ferre per cessionem antequam heres esset legitimus vero habuit quod trans
mitteret nempe ipsius delationem haereditatis quae in eo sperabatur
qui primus delata fuit nisi l. potestatem non duxisset cessionis post
habetur vero potuit cedi tamen attamen quae a legitimo ex ... doc
trina in § itantequam hanc deduxit eleganter Cuiacius nece
nis sequentis, hanc tradatur cessa sit haereditas heredes fieri eos quod
actiones ide eos cui cessa fuit quae cedens pacto cedendi non potuit heres
fieri d. l. 6. si vero post aditionem cessa sit quod cessit permanet heres
ut loquuntur Cuiac. fab. et ceteri ubi proxime m. 44. qui quis semel he
res fuit amplius desinere heres esse non potest l. heres semel. de 88.

de hered. inst. et similib. leg.^{ro} uero Vba plena sunt difficultate debita vero pereunt id est debitores defuncti liberantur. licet maneat hereditas obn. creditoribus. quare remanet ut possit venire debitores. Atque faber

rationem quo ad primam partem, sed non satis expressit quod obligationes herent personae hereditatis neque incorporales possunt transire ut particularis successor, nisi per obliquum virtute contractus emptionis et venditionis hereditatis l. 2. et tot. de hereditate vel act. vendita l. in illa 50 de V.O. et restitutae ibi tit. de fideicommissar. heredit. debito vero ideo dicantur perire, quod heres hereditati cedit nec sibi cavet retentione debiti et fundo retento in l. pen. de her. et act. vend.^{a} videtur quodammodo sibi illud renuntiasse existimo eum transire incorporalium et quae eius quasi aliae actiones venditae transeunt per cessionem l. 3. 4. et alibi eo de tit. quare illa verba id est debitores defuncti liberantur. videntur mihi esse glosema expungi quod deberes tamquam glosema addito loco aliquo adiecto nisi uelles ea restringere ad praecedentem sensum videlicet perire debita hereditate cedenti et ab ipso liberari debitores non uero liberari cessionario.

11 l. 14 eadem facta

Manumittere etiam servum nullo iure factum externum reputatur velut ab eo quod nolit heres est nec illo solo facto potius nihil agere quam pro herede gerere censetur nisi aliunde prius constiterit de eius animo l. 4. C. de iure deliber. exemplum elegans extat in l. mulier 20 § 1. de condicionib. inst. in qua illa verba heres erit, uel ut intelligantur de potentia poterit heres esse agnoscendo, postquam per factum etiam nullum impleverit conditionem qua uisus fuit instituens, ut unico facto purificaretur primo institutio. Mox pro herede gereret et adiret hereditatem postea deinde tenere Manumissio ab initio tamquam a domino facta arg.^{o} ex l. 1. C. de his qui a non domino manumissi sunt sub quo sensu videtur mihi hunc textum accepisse Cuiac. lib. 9. obser. cp. 2. et lib. 27. qq.m Cap.^{i} in l. si servum

54 Mandat Ant. fab. lib. 16. in diectunar. cap. 12. et Gotothfr. lib. 6. opus cap. 26

Ex his facile explicatur tx. in l. recusari 95 tit. [12 explicatur l. recusari 95 tit.]
Ubi non recusari hereditatem nisi tempore ubi sed etiam repudiatio quocumque indicio voluntatis. aliud esse recusare aliud repudiare ex l. recusari 6. ad SC trebell. notant Cuiac. ad l. dicti de hereditatis qual. et dif. Richard. in lectur. ad tit. cap. 7 n. 6. quia repudiatio est actus legitimus ubi celebratur ad repudiandam hereditatem strarum additionem ut acceptilatio stipulationem notante Petro fabr. lib. 2. semestr. cap. 22. recusatio est factum omittendae hereditatis strarum gestionem pro herede utique Cuiac. agnoscit, videamus quo quibus factis negatur recusatio existimo factum stranij veluti amoviendo res hereditarias ante additionem non factis externis quia externa facta quaquis non determinant voluntatis agnoscendae hereditatis suspendient tamen quamdiu opportunum tempus deliberationis ut ex dicta l. constat aliud factum adducunt Pragmatici apud Richardum ubi proxime et Gotofred. in d. l. 95. videat heres res hereditarias ab extraneis dissipari neque illis permittit arg. ex l. 2. C. de infantib. expositis quae recederet. tolerabilius putant id ex alternativa prudentia accipiatur libenter subsistendo inter alias explicationes quas potius ex cerebro quam ex iure adducunt

Agamus iam de factis ambiguis, quae accipi possunt tam pro gestione quam pro externis in quibus utilis est animi protestatio coram aliquibus facta coram aliquibus facta ne possit argui agnitam esse hereditatem ut nostra Lex Regia et notarunt plurimi interpretes, et ad

et animonent authores sup n. 6 laudati inprimis tale factum re
putatur sepelire testatorem l. scripsus 4. l. et siquis 12 §1. et plen
que de religiosis et sumptib. funer. [illegible] gerat 49 familie herciscunde ff
pro herede 20 inp. et §1. lit. [illegible] c. de iure delib. videamus cur hoc
factum sit ambiguum ratio est, q. heres sepelien. defunctum portad
hereditatem [illegible] ei omnino [illegible] piaculum contrahebat
cuius extat mentio in l. aut ptor. §. gincause 3. de iure
deliberand. Festus [illegible] exuerrias ibi euerratore
q accepta iure hereditate iusta facere defuncto debet. qui
fecerit aut q inea se turbaberit suo capitu, hee penam
mactatione anniversarii porci ante fruges que obid precidanea
apelabatur commutata fuit ut docent Turneb. lib. 17. aduersarior. cp 20
Ioanes Chirmanus de funerib. lib. 4. cp. 1. Iacob. Suterius de iure
manium lib. 1. cp. 16. Necnon facile credo antonio Claro Selueo
lib. singulari ad leges regiae cp 25. q capitalem [illegible] penam exactum
a Pontificib. docuit, quapropter ante novendiales ferias qb. plerique
q iusta proluebantur [illegible] ex heredib. unus qui intrepido
ausu hereditatem adiret [illegible] nouem dies familiae
funeri funesta erat Cicero lib. 2. de legib. l. si ex re 28 §ul.
et ibi Gothofred. de singulat. seruor. [illegible] suo periculo
adire hereditatem sed cautius factum esset si ante iusta persolu
ta non adiisset Merito igitur fuit factum ambiguum sepelire defunc
tum atque mouere iudicium de sepulchro uiolato, q[illegible] et extraneus et
ut heres mouere pot l. pro herede 20 §ul. lit l. quesitum eod.
sepulchro uiolato, item parcere pecudes aut seruos hereditarios
d. l. 20 §1. q[illegible] heres delatione non recipiunt l. sex que tu
tores 22. c. de adm. tutr. Notemus frasim consult. Seruos here
ditarios pauit iumenta aut pauit aut distraxit. parcere et
pabulum prebere dicitur debitum alere et alimenta de hominib.
Cuius et [illegible] de omnib. que e nota examin [illegible] aliud

aliud agentis in l. sug creandis q c. de iure prici in
tantu q° uxamle quadrupedib. seruos separaut l. 2. ac
l. agluz ut etiã innocepatcenci abillis n̄ seuenxerit. Cl.
Ut et in l. semir 31. § ul. de donat. inter faitz etiã 3 3 qb°
quis ē si filius mortz suũ inferat in sepulcrũ
Paternũ d.a l. 20 § sed et q 3. ratio ē
q.a sepulcra paterna liberis etiã exere
datis patent. modo n̄ sent pro
hibiti inea inferri l. et q.d
6 de religios. dixi lb 8 quest.
cp 14, =

Illa q° facta directa s̄t que n̄ aliũ animũ p̄se ferepo 14
sunt que agnoscendæ hæreditatis uelutu res hæredita Facta
rias uendere sumere. administrare accipereque sectiones directa
implendæ gratia danda ss hæredi d.a l. 20
§ Papinian. 4. petere ut illis annuletur bo
na que sebitq que abintestato adeunt
centr l. cũ q d q 14. de bon. poss.
l. q 3. c. de rep. hæred. uocend.
Valeron de transactionib.
tt° l. quest. 7. n. 15. et 16.
hec facta sprehendi
poss subcertareq°
sed n̄ posunt eli
numerari q. in
numerauilia
fere ss inque
omnes suũ opera
Colocarunt
Veteres et
Pracmati
ci sup. nõ
laudati
agbastinus
ut labo
re semy
tristin
imponis
ad lau
de gni
poten
tis
Dei

DE IMIXTIONE, ET
ABSTENSIONE SU-
ORURUM HÆ-
-REDUM.

N.o 17

Proemium

Licet hic locus inportuisset de iure suorum heredum disputare, nec de forma patribus et legis data illos instituendi et exheredandi, prosequens de differentia inter postumos et filios suppositos, Masculos et faeminas filios et nepotes que omnia expectant ad tractatum debebant et post. tit. Ut de immixtione et abstensione quam apte dicamus opere pretium censeo pleraque ex his libare, sive summis digitis, ut dicunt, attingere, necenim facile abstensionis ratio et beneficium intelligi poterit nisi prius cognoverimus necessariam existentiam suorum heredum, qui ex ope legis iuris et potestate sine ullo voluntatis indicio heredes aparent patribus suis. Verbi enim faciemus in pluribus quibus aliter quam per verbitatem ratio constare non potest; relinquimus ergo doctissimis antecessoribus nostris tractanda et discutienda que in materia suorum heredum difficiliora sunt. Tractemus que illa que pertinent ad functionem de adquirenda hereditate que suscepimus explicanda, illa in usu habemus, quibus expediendis labor noster necessarius est, hec aperimus, que adhuc satis exposita non videmus aut non cernimus. Que de philosophia pulchre et acute Seneca disseruit ep.a 103. Nos operem studio que nostro acomodamus; Sic inquit. Vitia tibi detrahat non aliis exprobet. Non abhorreat a publicis moribus. Nec hoc agat, ut quicquid non facit, damnare videatur. Licet sapere sine pompa, et sine invidia. Agredimur ergo articuli illius, quintione hac magis publicis moribus communi quam prave deservit, qui si vestra utilitati eruditioni que cesserit, Carissimi et Clarissimi Auditores, Videbor mihi votorum summam sequtum. Ut dixit Arbiter alio licet et sequiori sensu in suo Satyrico [illegible] ad rem.

DE NECESSARIA EXISTENTIA SUORUM HEREDUM

Ratio naturalis, quasi Lex quaedam tacita, liberis parentum here-
ditatem addicit, attribuit, adiudicat, Dicente Isidoro a Gratiano rela-
tus in cap. ius naturale 1. dist. l. nam et si parentib. 15. de inof.
testto. l. scripto 7. unde liberi l. cum ratio 7 de bon. damnatorum idcir-
co apellatur et reputatur parentum votum, idem naturale desiderium
heredes habere filios l. 7 de emancipatis 13 C de legitimis her.
Omniaque quae parare ditandis filiis l. nihil interest. 50 § sed hoc
q. etiam 2. de bonis libertorum ut notavi in relect. de donat. cap. 8.
n. 67. quare qui filio patrem eius substituit non censetur voluisse
substitutionem facere tacitam in casu mortis filii sed etiam in
casu voluntatis pot. itaque repudiante filia institutionem ipsae ex sub-
stitutione adire absque eo quod incidat in poenam edicti l. Iulian.
26 § 1. siquis omissa causa testamenti ratione ponit Iulianus Papinianus hic
ubi quia nemo filio patrem extraneum votum parentum substituere videre-
tur sed ut arbitrium eligendi relinquat. Idem non videtur testator
tantum cogitasse de substitutione facienda ad casum quo filia pri-
us quam pater decessisset sed potius ut arbitrium concederet ad eun-
dem ex hoc vel ex illo gradu adeundae quae hereditatem ex persona
filii et ex sua ut explicant gla et Glossographi ind. l. scrip-
to 7. unde liberi Cuiac. l. 6 qm. Pap. in dicto § 1. [illegible] lib.
Selectar. cap. 4. n. 13. latius universa [illegible] in lectura ad tit. de
vulgari cap. 6 ap. usque ad 19 et medius quoque ad propositum eo
de tto. ex n. 20 dicemus enim eo ordine non ut filius succedat
heres patri Ausonius eidillio 2.= Iustius non ordo patri succederet
perturbari ordine mortalitatis si pater filio heres succedat [illegible]
nam et si 15. de inof. testto. ubi Papinianus sic ait. nam etsi par-
entib. non debeatur filiorum hereditas propter votum parentum et
naturale erga liberos charitatem turbato tamen ordine mortali-
tatis non minus parentib. quam liberis pie relinqui debet. quem nisi
ne mysterio tetuli: obiit Papinianus crudeliter a Caracalla

Se

Decum porcupes Superstitib. parentib. teste Spartiano in uita Caracale et aliis Nouellib. Parentes eius a filio Sapientissimo edocti et abeius doctrina afectuque. Vba Mutuantes hoc epitaphium eius Sepulchro posuerunt.

Æmilio Paulo Papiniano
Prefecto Pretorio
I Consulto
Qui uixit annos XXX6 dies X
Supra menses III.
Papinianus hostilis
Eugenia Gracilia
Turbato ordine
In senio eum
Parentes
fecerunt

hanc inscriptionem restituit Ieronimus Magius 2.a p. Miscelanearum cp 4. pag.a mihi 10339 in 2.o tomo Criticorum aduersus in portum Socini in l. 9 abus 102. de adit. et demonstr. et a Ieronimo Magio Mutuati st. Joanes bertrandus de iuris peritis lib. 1. in Papiniano pag.a Mihi 10. Dominus Ramirez de Prado ad Marciale Lib. 1. epigramate 115. q.e eius de arg.t et Satis elegans Nec in memor fuit Cuiac. 1614. qqm Pap.l in d.o l. 15. Licet potestatum eq quemiminimum retulerit Serque ad propositum Maxime facit Ceteraque ad hoc Votum Parentum et Legum naturalem de sucesione liberorum prosequitur fluit Latius in tractatu Academico de ob.e naturali n. 12. et Seqq. N.o 3 Ius Ciuile de eadem re

hanc naturalem Legem exacuit, adauxit, atque ornauit Romanorum ius Suis peculiarib. institutis quem patriae potestatem quesitum

Naturalis est quam proprie et specialiter fecit civium Romanorum
Ut dixi in adversariis de cuius f° illa ... quae ex lege 3 de his qui
sunt sui vel alieni iuris § ius autem in instituta de patria potestate
vindicatis patriae potestatem esse inventionem iuris Romanorum quod
a iure civili Romanorum originem ducere... hoc enim plusquam absurdum
est. Dicite verum ius civile Romanorum expoliasse patriae potesta-
tem iure naturali concessa patribus in filios. Non iure naturali
quia sequior sexus et aetate superest non debuit neque re-
gere meliorem sexum hanc rationem sustinent fere omnes scribentes
Mihi adversus reprehensorem meum duxi advocare sufficit mag-
num et illustrissimum praeceptorem meum dominum Ramos in academiis
meis ad legem Galus in apparatu n° 6 et 7. Studiosum quem
[illegible] sectarum meum laltissimum eruditione et elegantia
dicendi ornatissimum D. D. Iohannem de Orrechazan in lectione
ad § Vlt. instit. de Capi pag. 49 et seqq. inter alios iuris
civilis effectus et potius dotes suae patriae potestati datas
fuit identitas personarum quam dos in eo sistit ut filius in
potestate constituti una eademque persona cum patre reputentur
Lege nec ex filio 16 de furt. § si quos alii C. ut. Veravit
de inutilibus. Unde recenter est utique dominium habet pater re-
rum suarum habeat et filius non qua naturaliter filius sed
qua civiliter pars censetur patris itaque pater familias e
quando domino dominium habet fructionem rerum et administrationem
lege pronuntiatio 195 § familiae de V. S. significat, et filius vero
idem dominium habet ergo quam portio patris sine administratio-
ne supposita per a legem fictione quare si emancipetur ab-
rogatur dominium, quia exturnatur filius si exheredetur abr-
rumpit quia utraque potestate lex patri indulsit. Nonne
obstat filius a patre exheredari potest quoniam iure patre non do-
minus in nostro quoniam dominus est subtili iure exheredari

Debuit,. Alioquin Sublato patre morte qui administrationem gerebat, Apareret filius dominus Manifestarent eius dominium noua, que Eres. exercere Nuno patre oculty esset et quasi Sopity. hic est Sensus Pauli in L in Suis 11. de liberis et postumis etiam L in Suis 14 de Suis et legitim. hered. que Satis expresserunt Justin. et eius Parafrastes Theofilus in § Sui autem ius de hered. qual. et diff.ª § ita demum inst. de hereditatib. que ab intestº defer. addendis pter Clarcos ad pra Loca Cuiac. in Secundo § Dtriplici C de caduc. tollend., Salbi Sepe, Ant. fab. in iurisp.ª (Ubi tractatum melius pcalait) tit. 2. pº 5 ill. 3ª Vltimus illationis et tit. 8 pº 1 ill. 4, et tit. 11. pº 1. ill. 1ª Donel, lib 7, cp 2, Ubi Ossuald. et Ossuald. lib 2. cp. 25 lit. B Costa in § et qd sit qtº 3ª p. ex nº 55, Valentia ad tunctus de adq. hered. lib. 3 illustrius tractatu 2 nº 5 et eodem lib 3 tractatu de lib. et post. cp 2. pº 3, diserte et eleganter Suo more pceptor Meus in pdicto aparatu

Gr. Sui heredes instituti Sint, Siue non Sint instituti, modo non Sint exheredati apparent, existunt que Patrib. Sui heredes id est domini qui in eorum uita habebant d. L in Suis 11. que dicit existimant Suorum heredum. Sed hic Restat duplex scrupulus bene uiter amouendus,. primus est de uxorib. que apud grecos Oikoi despoina apelantur id est familie domus domine apud Romanos Vero Matrone siue aperto ... a Maritis filius Seruus q domine dicebantur et exceduerunt Signanter notat Eximius Zerda ad Virgilius 6º eneide Versu 39) accendit Sebinus Torrentius in Suetoni Claudius cp 39. Adrianus Turnebus aduersianorum lib 11. cp 9 et lib 21. cp 6. Lipsius

De Uxore con farreata siue co emptione ducta

Adtatibus lib. 2 anal. anotat.e 19. quondam eum A
micus Meus Strenuissimus Pater pintus Ramirez
lib. 1. in Canticum n.º 400. Carolus de Neapoli ad fas
tos Ouidii lib. 2 pag. Mihi 289 et alii cum apelatio
nis extat Mentio in lege Uxorem 41. de legat. 3. lege ultima
19 § Marco de annuis legat. lege ul. § 1. de Auro et ar
gento legato Nouella quibus modis Naturales efficiuntur
tur sui et legitimi 74 cap. 2. Et e conuerso Matrona ma
ritum suum apellat Dominum in lege Lucius 88 § que ma
rito 2 de leg. 2. Ratio propria est, quia quemadmodum Romani cognouerunt tamquam potestatem iuris Naturalis licet exortes essent ue
ritatis, iuris que diuini, Uxores Manente Matrimonio Socias
esse Mariti diuini que et humani iuris inter se participes utri
cumtrem lege 1. de ritu nuptiarum lege aduersus 4 C. de crimi
ne expilate hereditatis quod inter instituta Romuli ponit
Dionisius Alicarnasio lib. 2. antiquit. Sed hec Societas
et rerum comunicatio que Manente Matrimonio Manebat
nec habebat Uxorem suam heredem Marito; imo extranea erat tamquam
scelus [illegible] si ab intestato Venire ex postrema Clausulae
Edicti post cognatos Vocabatur I. in.a Unde Vir et Uxor. Ergo
Neque in filio potuit dari propria existentia Ratione dominii al
ienorum quod habebat in uita patris Ut hunc Scrupulum remoueamus
Mus notandum est Ex eodem alicarnaseo Nunquam que Uxorem factam
fuisse participem humani diuini que iuris cum Marito sed eas
tantum que per confarreatione in Manum Viri uenisset. Ubala
bona sunt ex partitione Sinurgii cap. 12. Mulierem que iuxta
Sacras leges uenisset cum Viro participem esse omnium bonorum
et Sacrorum Nominabant autem prisci Romani Sacras Nup
tias Vocabulo Suo farracia. et Paulo inferius. Uxor
enim pudica cum Marito in omnibus obsequens eque ac ille

80

Domus erat domina et ideo eius defuncti bona succedebat
heres sicut filia in parentis ex asse quidem sed si sine
liberis ac intestatus decederet quod si plures haberet ex equo cum
liberis, ex quibus verbis inter Romuli leges hoc refertur, sed farrea
tione vero iuncta in sacra et bona venito, haec etiam erat que
dicebatur Mater familias et Matrona apud Gellium lib. 18 Noctium
Atticarum cap. 6. cuius locum expresse exponit Macrobius lib. 1 Satur
naliorum cap. 15 postea desuetudine farreationis et farreatione
idem ius idem que nomen atributum fuit uxoribus, quo in sensu sed
inter ducis que et Matronae et Matres familias dicebantur et
Mariti sui loco filiarum familias erant quo ad successionem
quadere multos multa que atuli lib. 2 opusc. cap. 4 nº 10. Nec
repeto quod societas connubialis apud Romanos tantum in matrimo
nio per farreationem aut per coemptionem celebratis locum haberet neque
est ut dicamus eas uxores appellatas fuisse domus dominas, que
in familiam nomen que mariti transiebant et loco suorum essent
ant ut docent Fridericus Sylvius et ius in nostro ad Alciarnas eius lib.
pag. mihi 16 Ferdinand de Mendoza pro firmando sectio i libri
Stanol lib. 3. cap. 14. Uti expendet Ennarius Fornerius lib. 1 Selectiorum
cap. 11. Franciscus Balduinus ad leges Romuli in l. 13 et licet pau
lo obscurius elegantius tamen Cuiac. lib. 2 obs. cap. 14. ex qua nota sunt
Le eluci ratio pro torquet in l. sucius 14. l. talis 41. § Stichus
de fideicommis. libertatibus uxor et filius omnibus heres instituta
dicatur abstinere ab hereditate Mariti videlicet que per coemptionem
ducta loco suorum heredum illi erat, quam observationem didici
a magno preceptore meo ex Sebastiano de Doubiny qui
fruens in Italia mihi reliquit, eidem que bona fide acceptam
fert eius quoque discipulus cultus et elegans D. Joannis Sua
rez de Mendoza lib. 2 ad legem aquiliam cap. 3. Sectione 3. nº
18. et tamen prima nobis veritatis videntibus quod de Arias de Mesa

Secundus

N.o 5. filia et nepotes

2.a d.o

Scrupulus, nec mihi levis, e circa filias et nepotes occupantes pri
mum gradum in familia sublato patre de medio qui moriens in potes
tate SS patris aut avi quia filii masculi primi gradus Lege
Civium 4 Lege nepotes ff de his qui SS sui vel alieni iuris § qui ita 3.o
inst de patria potestate eo quod dicendum videbatur nihilominus extituros
ipso iure heredes si exheredati non fuissent quia filios vel procul du
bio existebant ergo antiquo iure si scripti heredes fuissent
vel si ab intestato decederet pater familias in § sui autem heredes
2.o inst. de her. qual. L. 1. § suos 2. et § 4. de suis et legitimis
et § q.o sui heredes sint videamus cur testamentum valuisset si essent
preteriti concesso illis iure adcrescendi ad certam partem ut Ius
tinianus nos docet in p.o inst. vers. sed non ita de filiab. de exe
redatione liberorum qua difficultas augetur quia postuma preterita

3.a

non minus rumpebat testamentum quam filius postumus si exheredatus
non est Lege bellum 8 in p.o de iniusto rupto Lege postuma 24 de li
beris et postumis in qua heres inst.a sub conditione pendente condi
tione nascatur rumpit testamentum patris sive eo vivo sive post mortem patris
nata sit. cur ergo de filia et nepotib. superstitib. non idem dicatur?
maxime cum nepotes a patre praecedenti, qui ex tempore sui non SS rumpant
ab testamentum sublato patre de medio vivo avo si preteritos se inve
niant L. postumorum 13 de iniusto rupto § postumorum inst. de exe
redatione liberorum

N. 6. Debilior patria potestas circa filias et nepotes —

Ut respondeamus inprimis agnoscimus
cum omnium interpretum placito debiliores esse effectus patriae po
testatis in filiab. et in nepotib. masculis quam in filiis imo
debiliorem esse ipsam patriam potestatem, sicque filii in altera
patria potestate existant quam si a patre naturali tenerentur
darenter filias de et nepotes in ea conditione emancipa

liberi exibant apotestate Ulp. in fragm. tit. 10 § 1. Sai[illegible] l. 1.
inst. tit. 6. § item per mancipationem et usque ad finem quod hoc cum multo
facilius rumpebatur quam illud quare filia et nepotes licet ema
ncipare ntur non rumpebant testamentum patris et avi in quo preteriti
erant quia semel venditi non recidebant in eius potestatem
neque requeri quasi agnascebantur d. l. vero 8. § filia et · con
verso rupto patrimonii filius preteritus a patre si manumiterentur
emanciparentur que quia semel et iterum venditi recidebant
in potestatem adnascebantur et rumpebant patris testamentum Ulp. in
frag. tit. 23. § adnascitur 3. V. manumissione notant Referen
tes Corta in § et quod si sit 3.a p.e n.o 45. et 49. Cuiac.
ad Ulp. d. tit. 10. et lib. 8 quest. Pap. in l. actus 77 de reg.
iuris et alibi sepe Benedictus Pinel. lib. 2. select. cap. 29
n.o 15 Ant. faber lib. 3 conietur. cap. 13. Preceptor meus in
l. Salus § quod vero recte et lib. et post. Verum hic articulus
in disceptationem venit sepe video querere quo casu possit dari
in quo filius adnascendo per venditionem testamentum patris rumpe
re possit? Nam que si preteritus est, hadeo abinitio testamentum est nullum
l. inter cetera 30 de liberis et post. Ut rumpi non possit l. 7 et
l. 5. § 1. post d. effectum d. inutiliter rupto si vero exheredatus
dicitur in patris et potestate licet postea emanciparetur
et quod magis est adoptaretur iterum testamentum patris non rumpit,
Nec veritas nature per imaginem per commentum adoptionis ad
[illegible] ut eleganter Papinianus dixit et decidit in l.
filio quem pater 23 de lib. et post. quid ergo dicendum. ego
sub eruditiorum censura soleo hunc casum adaptare filium
a primo gradu preteritus est a secundo et ulterioribus ex
heredatus est primus gradus nullus est, sed a secundo
incipit testamentum l. 3 § ult. de lib. et post. ex diverso si postu
mus preteritus sit a 1.o gradu et a 2.o et ulterioribus ex

exheredatus sit rumpendo gradus totius testamenti § 3 Iulio cum eiusd. legib. sequentib. de inius[t]o rupto. Modus enim rumpendi efficatior est quam modus dicendi nullius testamenti idque ex ratione naturali et coactaiuris disciplina quia modus dicendi nullius testamenti operatur per iuris exinanitionem quare utabe[?] rite nunciatur et gradus inutilis nunciat[ur] gradus utile. Modus vero rumpendi operatur per viam efracture ruptureque tabularum, que si naturaliter efracte fuissent ad omnia efringerentur ex qua cum ca rupere[n]tur, ut cum Cura fun[d]auit nuper in aduersariis cap. 10. et 15. n. 5. nec repeto. his premissis ponamus filium in potestate institutum pretentum fuisse a primo gradu a secundo uero et ulterioribus fuisse exheredatum et a patre suo emancipatum fuisse quero

Sed ex tali remouerentur per exheredationem factam a 2° gradu, cum uero emancipabatur in tractus emancipationis mutabat receptum filii suprestis et incipiebat considerari tamquam postumus tamquam agnascens aut tamquam ab extraneo adoptatus. quo concepta mutato mutabatur etiam qualitas gradus ille quippe gradus qui nullus erat respectu filii suprestis preteriti constituebatur in causa rupture respectu filii denuo agnascentis quia semel exitorum conditus tabule ueluti in potestate recidebat instar postumi et quiquis per singula per [con]ditiones. Magis, magis que extenuarentur vinculum paterne potestatis sequebatur quia adnatio indebiliore potestate ad rumpendum testamentum ut cernimus in filia postuma quem rumpet testamentum quamuis nasceretur in potestatem debiliore quam filius dicta lege uero 8 de inius[t]o rupto etiam in nepotib. a patre preexis[tenti] qui ocupantes 2.um gradum uno abo etiam testamentum rumpunt d. l. postumorum et de inius[t]o rupto. Comparatur ergo hic casus a nobis propositus bonorum posesio in contra tabulas que datur filio suprestiti pretento a primo gradu et

a

A Secundo Attento nb. quae exeredato quo libet iudiciis cuorst exe q. operati p modis rescissiones hmodi nullitatis e ratus aut exinatarionis l. inputavit 8 g. a primo d. con. pos. 5. tab. Ut dixi d. cp. 10. cui loco adnectendus e hoc exemplum eccecarium quo potuit quem de quasi agnatione p emancipatione filii pateris, Sed et uis q. subtilius inuestigetis reemperio quo minime eius circa altercurrat ad palmam —.

Fuit etiam patria potestas e. filias et nepotes in efectibus. Sui debilior q. filius in statuti potuit nisi pure l. salte sub ditione potestatiua l. filius a patre 28 de lib. et postum. l. ss suus 4 de heredib. inst. l. filius 15. l. ul. de s ditionib. inst. l. pater 1. C. de inst. et subs. et aliis quas aducunt Costal lib. 1. Select. cp. 1. et ing et q. d. situs 3a p. n. 42. et seq. et ex n.o 60. Molina de primogeniis lib. 2. cp. 1. a n.o 32. et ex p fessore n. Val.a lib. 3 illustrium tract. 1. de lib. et post. C. 5 a p.o usque ad n.o 18. Nepos uero et filia impotestate sitituti et primus gradus heredis occupantes institui potuerunt sub quacumque ditione etiam casuali licet in cuius defectus nomine ex heredarent l. sed si ditioni. 6. § 1 de heredib. inst. l. 1.o § sciendus de suis et legit. hered. l. si quis heredes 1. C. de inst. et subst. docent putati. q. adendus e Bartolomeus quesius lib. 1. interpretationes 11. q. efectus ad debilitate patriae potestatis circa filias nepotes que quemit ratione huius diferentiae probabile satis prestiterunt Preceptores mei Academici sed filia tantum integraverent q. filia finis e famuliae patris l. pnuntiatio 195. § familiae de VS. quae familia tantum per masculos stirpem deribatque § ceteris a inst. de lege tima agnatorum sucesione l. 12 tabularum C. de legit. her. v. docet Multa et Multos aducens Dominus Val.a d.o trac. 1. de iure suorum heredum cp 3 n. 13. Verum circa nepotes mi hi non quoque satis facere potuit eis uideo p illos potius que per filios

M. may mas q may Orato

parentes redi immortales, ille eorum stinuari memoria Magis quam filios ut alibi dixi ex lege ratio . inst. de donis damnatorum quare si hæc ratio in filio valet multo magis debuit in nepotibus urgere.

N 8

10 Ita circo ingrauabor nobis redese quam multis ab hinc annis excogitaui rationem ut publicæ censuræ exposita facinus expleat, salte solicitet meliorem existimo quod Romanos minorem curam generatio filiorum nepotumque, quod magis quam filii familiam grabant, filie propter sensum nepotes uero propter numerum impares sumtib. impares unicabo. De filiabus extat pelara lex Romuli a Dionisio Alicarnasio relata lib. 2. antiquitatum cap. 15. ubi sic inquit. hi institutis Romulus ciuitatem quæ bello acpace redidit habilem. Magnitudinis vero eius ac frequentie ita consuluit primo necesitatem colonis imposuit educandi quod erat masculum et ex filiabus primogenitas. quod ceteras necare permisit; eandem rationem expresit vetus poeta Menander apud Stobeum in florilegio tit. 77. versus sunt iuxta vulgarem versionem latinam.

Filia molestiam commodi que peculii est.
Eugtumuni inopes filios tollunt omnes.
At filias exponunt etiam diuites.-

Hanc Romuli legem illustrant redentes eius consultum rationem quam pro ximus Pet. Gregorius lib. 15 de Republica cap. 15 ex n.º 10. Philipus Beroaldus ad Apuleium de asino aureo lib. 10. = late Carranza de partu, cap. 4. de partu exposito ex n.º 28. et alii lib. 2. opusc. cap. 1. de nepotib. uero talem legem reperire nec facile nec mihi contigit, sed tamen ceritas est fuisse propter numerum grauamen, seruinque grauius familiæ. Ab exeo mihi persuadetur quod in ciuitate licuit auo quem libet ex nepotib. in adoptionem dare patri uero non aliter licuit in adoptionem dare filium quam si tres liberos haberet ut hoc comminuty exoneraret familiam Seneca pater declamatione 9 lib. 2. in narratione festi Pii illius lib. Diues substitit unum filium non

fuit

8

fuit contentus, qui cum erat divitiis unus ex tres substulit poterat unum in adoptione dare &c.a et qd liberorum multitudo familiam oneret, mater quoque oneret quanto magis deducentis et propagantis graviter dixit Plutar. in Vita Catonis Minoris siue Uticensis ibi, non est id opinione quidem hominum fortasse abhorrens ceterum natura honestum atque civile ut mulier in etatis flore constituta neque procreatione filiorum vacaret nec plures cuique pareret, quam illi modum foret in enim nihil aliud est quam molestiam et pauperiem inducere si plures quam opes sint. (si vertoex greco) nequis sit, ut verbis interpretes.) Natosque tolet. cum quo propaganti nepotes ex singulis filiis tamquam a stirpe rami amoluntur ducentis successionem et a milia orto plus deducentis et diramantis magis graves sint avis et pavis propter numerum pene infinitum multo minus viris nepotibus attributum fuit in ratione sanitatis quam filiis tamquam minus familie erant. Neque urgebit quod argatur aliquando accidere ut tres per ceterum unius patris plures filii sint quam nepotes respectu alterius avi non hec instantia parum adversus nostram rationem concludit quia lege non ad ea quæ raro possunt accidere sed ad ea quæ frequenter accidunt adaptantur ff. ne ad ea 4 de legib. et secundum verum non semper verum respectu unius eiusdem que patris et avi plures nasci nepotes quam filios quae certitudo sufficit ad reddendam rationem huius peculiaris instituti Romanorum. +

+

Ex quo ex dd. apparet facilis immediate literalis expositio vulgaris tex in l. inter cetera 30 de lib. et posthumis eg subnectg. Celso maxime quam non spero tempus oportunius iterum eg explicandi inprimis author legis sanus quod titius dicitur floruit vixit quod sub Antonino imo eius imperium excessit quia Antoninus Pius Divus apellat tunc ff. c. de his qui sui sunt aliena iur. quo nomine mortuos imperatores apellabant C. Si et de Secu lo Sanus hic notant quod de vitis JC. Sultorum Joanes Rutilius Volfatidus Premonius et Joanes Bertrandus in Tito Sano

N.o 9
exp. l. inter cetera 30 de lib. et postum.

+

Per constitutionem autem Antonini Pii omnes subditi imperio Romano sui status cottidie sive principales effecti fuerunt cives Romani idem civitatis Romanae privilegiis decorati ut habe rent ius omnibus, iure factionis et similia l. in orbe D. de statu hominum iuncta l. roma 33 ad municipalem ut ex probatur lib. et ex testimoniis Rutili Numanciani Claudiani et aliorum clariorum et post plurimos neotericos notavit Praeceptor meus ad tit. cap. q pe principium et nos alphabetice ibique.

Hoc supposito sic loquitur consultus de iure principali loquens quo de iure urbano ius suo in seculo utriusque iuris unus idem quierat circa ordinationes testamentorum. inter ceteraque ad ordinandam testamentum necessario desideranti, principale esse de liberis heredibus instituendis sive exheredandis. indicat periculum praeterituris ne. Ne pretermitti nullius rumpatur testamentum haec particula cautela profert ad evitandum dignum quod imminet periculo SS plura testimonia apud Marium Nicolium in thesauro ciceroniano in quo ponitur quod ut non aponete Orig. egla 3. in p°

Infelix o semper oves pecus ipsi Meliboee

Dum fovet ac ne sibi se feratilla veretur &c.

quare videtur mihi nimis subtilis dominus Val.ª a cap 3. n.º 3. q. do cet hunc testamentum nihil prodesse ad postumos neque ad nepotes a patre proximos. quia hic preteritis testamentum ab initio valet, licet ex post facto subiaceat periculo rupturae quasi causa tota instituent sermonem de illo initio quod a p.º nullius redit testamentum velim et q pe sunt existimo legidem lib. quod preteriti evertere possunt testamentum, ut in hoc veniens certe in § et agit tota 3. parte N.º 35. que reprehendit Val.ª secundo ro toto dum e liberorum ~~sign~~ appellatione significari filios filias nepotes neptes postumos et superstites l. g liberorum 220 de V. Signif.e Ubi notatur et a Vrsinio ceterique lexicis sub eodem V.o quod nec compello nec expello est etiam notandum testamentum rumpi

pprie et impprie dicitr generaliter, dni speciali temperat. 9
In generali eni vocabulo rupta illa dicimus, que nulla sunt, 73
que irrita, unos docet Iust. di[illegible] in § hoc autem capu
§. o Instituta qb. mod. illa infirmentur neque etiam inauditum
est ut pp parte dicatr rupt illum . Sed de in casu licet diuer
so, Sic loqr Ulp. in l. 4. § Sr. de iniusto rupto hugorn
Sr ad Saium redeamus. Docuit generali reg. generale cau
tela pbitit circa institutiorm [illegible] exheredatione liberorum de omnium
descendentium masculorum feminarum filiorum nepotum ue qui possunt
rumpere ideo q pcessit Videlicet, ut non pterea inti rupte
[illegible] rumpat illum heredes. Sana Si Sano modo
intelligatr Nam postumi rumpunt agnascendo nepotes ocupan
do primum locum ante mortem aui etiam postumi in filial. Vero
et in nepotib. Suis q primum gradum ocupabant [illegible]
iure nouo neque vera e[illegible] Suis l. Maximum uitium
4. C. de lib. pteritis, principio inst. de hexeredat. liber.
Iure tn ueteri Substineri etiam potuit sub generali Significa
tione ubi rumpendi non filia neposue q partem facint Si pteriti
Sint auferunt illam ipsas heredib., et quasi rumpunt p parte et p
parte euertunt rescindunt q. iudicium patris in Sub. primum Super
per iidem fuit in illis portione a[illegible] fratibus ab hereditate re
mouere hec omnia [illegible] ue [illegible] Sane absolute de qb.
quelibet Dis[illegible] asserunt pterundos non ee Sed ut
ius speciale et maiorem Sanitatis eficatiam filii indicaret,
recolligit Se et Separatim loquens de filio masculo su
pbitte, Sic Se explicat et quasi pdm reg. generalem [illegible].
Nam qui filio quem in potestate e, preterito illum inutile fit. de
notans suo seculo inrelinquit liberis nihil e[illegible]
dum qd. f rumpunt t partem auferebant [illegible] redit e[illegible]
ratione pa. uerbis nam qui; ineptaeni eet ratio Sicq

a casu speciali filii peteret ad regulam generalem de liberis sed explicat et ut pe[illegible] dicant dicuntur dividit generalem propositionem quem ymmiserat advortens Virgilius egla 1 [illegible]

O melibee Deus nobis hec otia fecit

Namque erit ille mihi semper deus.

Leger de Augusto quem deus apellauit et divinus ad[illegible] erat [illegible] apellari ante mortem se [illegible] semper reputandum deus [illegible] ut [illegible] exposuit [illegible].

Hic erat agendum de differentia inter filium supertitem et postumum nepotes primum gradum illius occupantes post factum [illegible] quem petebamus supra in propositione [illegible]. Sed ab [illegible] eo [illegible] eqem petit Dominus [illegible] et dominus [illegible] apud antecessores nostros.

§ 1.

De suspensione efectus suitatis et statu idoneo ad immiscendum se.

Licet in pludici diximus filium vivo patre tanquam partem corporis eius reputari dominum rerum paternarum tale quem censeri iure divi propter identitatem personarum. Tamen dominium hoc potestate legis inductum ex eiusdem etiam legis potestate aliquando abrumpitur aliquando suspenditur et in [illegible] eventum [illegible] quod lex voluntate patris fit, cui lex talem potestatem

Docet Fexius in decontate et exincertitudine verys de quorum q.o e ut tunc defeciat Suitas t Suspendatur eius effectus doctrinam hanc exponere in toto hoc § Suscepimus in Majori parte tantum quis ad suspensionem expectat Modesprom Satisfudicio dicere Suitatem abrupi illuque ponitur per exercitationem vel facto et affirmatur Mt.o aditione hereditatis scripti … de liberis et postumis … 20 de vet… tabulas l. si patronus 12. q. ex … Leboni … ut alibi dixit … Ordeamus … q.o do suspendatur effectus Suitatis ex voluntate patris … eaque videtur … q.do suspendatur ex … decontate … tudine verys

De suspensione Suitatis ob conditionem potestativam.

Suspenditur effectus Suitatis ex voluntate testatoris q.do filius institutus e sub conditione potestativa … in potestate Sub quacumque conditione et … casuali … dixi supra n.o … et ad … expressius … Docet Santolaria interpretatione 14. ex n.o 6. q … filius (ut de hoc quamvis) si paret conditioni … patri … eaque defecta ab hereditate removetur ex … Juliani … piamus in l. … quoque … de heredibus inst. iuxta … quis … admittunt post accursium et … Costa … selectarum c. 1. n.o 4. Cuiac. 163. q.m Pap. in l. … de conditionibus inst. … q.d dixi in suspensio ee Suitatem … conditione potestativa … generaliter retinendum e quis q.d dixi removeri filium … impleta conditione Semper … Suspendi … heredis licet ex … exclusus ab intestato succedere possit filius … in l. 1. § q. si in potestate … et § q. sub conditione 8. … Sed … e moveri ab hereditate paterna … removetur filius a … per conditionem …

intestato admitti que pars a nobis cum cura explicanda
q.a Merito a iuris interpretib. reputatur crux ingeniorum

12. Differentia inter potestativas

Institutus filius sub conditione potestativa quam de facto non implevit tale quando redit patre intestatus, eique ex illo ordine heres contigit aliquando jure removetur et locus fit sequenti vocato sive ex testamento, sive legitimo, in primis distinguendus est casus quo solus heres institutus sit et quo coheredem vel substitutum habeat a patre datum. Si habeat coheredem substitutumve, sed filius removetur ab hereditate paterna q.a ipse non implens voluntatem testatoris heres existere non potuit.. institutus enim sub potestativa, q.a recte institutus censetur et secundum formam iuris, tacite, virtualiter, et sufficienter censetur exheredatus. q.a tunc locus erit de iure adcrescendi, et filio datus coheres statim adire poterit portionem suam defectaque portio filii ad coheredem recurret d. l. Suus 4 in p.o. Idemque est si substitutum filius habeat.. Excluso enim filio per defectum conditionis admittitur substitutus. Quamvis a substituto exheredatus non sit q.a sufficit exheredatio virtualis, que resultat ex positione conditionis ad hoc ut omnino removeri censeatur id est a quocumque gradu et ab omni testamento d. l. Suus 4 . § sed si filio 2. tunc vero excluditur filius quando certum est conditionem defecisse, idem quando per certo scitur iam amplius a filio non posse impleri, et tunc etiam censebitur defecta, quo filius moriatur, vel in extremis agat. Nisi dies prefixus, et per finitus sit conditioni potestative filio datae veluti, Si Capitolium intra 30 dias ascenderit,. Tunc quo pe elapso termino removetur ab hereditate legitima Sed si conditione 61 in p.o de heredib. inst. q.a tempus certum adiectum conditioni illam coartat, ut post tempus impleta nullum effectum sue utilitatis videtur tempus transit secundum conditionem l. Tais 41. § intra 12 de fideicommiss. libertatib. retineamus itaque generaliter Reg.

Iuliani et Ulp. quae talis est filius sub potestativa institu-
tus non implens conditione prorsus excluditur tam ex testamento quam ab intesta-
to si habeat coheredem vel substitutum adeuntes quod substitutio
si sint cum testamento inquavere non est necessaria distinctio conditionis
tionis potestativae quod praetermiserat cum adeunte postea substituto
praecedens exheredatio confirmetur et si praemoriatur filius qui exhereda-
tus fuit siue expresse siue virtualiter, confirmatur quoque exhe-
redatio etiam post mortem filii modo adeat institutus vel sub-
stitutus a quo filius fuerat exheredatus l. si quis filio 6. de in-
iusto rupto. l. scripto, unde liberi et habane reg. 3 sine distin-
ctione conditionis potestativae concipiunt communiter dato coherede
vel substituto omnes classici usque ad Cuiacium in l. si filius a pa-
tre 28 de lib. et postumis Ant. faber lib. 3 coniectur. cap. 15.
Val. de liber. et postumis tract. l. cap. 5. n. 15. Santoslaua
interpretatione 14. n. 6 et seqq. 13

filio solo insti-
— tuto —

Caeterum si solus filius
institutus sit sub conditione potestativa tunc recurrimus
ad notam distinctionem quam Marcelli qui de hoc casu literaliter
loquitur in l. 5. de heredib. instit. vel pot impleri in ultimo vitae
filii instanti vel pot simpliciter potest se impendet ius sui he-
redis in persona filii dum vivit filius nec antea censetur defecta
conditio quam filius ultimus anhelitus efflaverit ex dereditione pen-
dente iure testamenti quare neque ex testamento potuerit esse re-
ceptus patri neque ab intestato nam est ut non sit heres ex
testamento quia dum vixit filius in eo statu fuit, ut posset imple-
re conditionem, et exitus habere testamentum, quod cum exitus non ha-
buisset, quia impleta conditio non fuit consequens est ut destitu-
atur post mortem filii eo videlicet tempore quo filius existere
heres non potuit l. nec nos § t. de postliminio

Inde neque ab intestato quia nunquam destitutus fuit testamentum ante mortem filii quare filio ipsi post destitutum testamentum nunquam hereditas deferri potuit cum statutum que ordo succedendi in ... inter se et alter ab altero dependeat quandiu enim pot valere testamentum, tam diu legitimus heres non admittitur l. quamdiu 89 ff. de adquir. l. quandiu 89 de R. I. l. 1 ... tabulae testamenti extabunt et haec de primo casu. Secundus casus in ... illarum conditionum quae in ult. instanti vitae filii possunt impleri, in quo verum est tunc etiam in ult. instanti vitae de ... necesse conditione quia ... impleri non potest quam in illo instanti vitae filii destitui testamentum evacuata eius institutione et consequenter in illo instanti lex heredem facit filium patris intestati uno eodemque instanti pro duplici instanti, scilicet tam priori et posteriori, nam in primo ... destituit testamentum in 2º defert filio hereditatem ab intestato, lex enim ... ad operandum non requirit plura instantia, ut mox dicemus ex l. ventre praeterito 84 ... ex plus conditionum haec si Scalex ...
Xandrig filius ... vixerit heres esto. haec ... non potest ... impleri in ult. instanti vitae filii quia ... ... facto ...
Quare eius defectus patrem facit intestatum haec vero ... Si decesserit ... pot impleri in ultimo vitae instanti ... alius impleri potest et idcirco eius defectus intestatum patrem non facit vivente filio docent et explicant ... Costa in Scholiis ad legem filius heres 16 de liberis et postumis et ibi Cuiacius tractatu 4 ad Africanum et 16 3 qq. ... Pap. in l. ult. ... institut. et in aliis locis ... et Faber ... ... et in hoc posteriori casu verum est dicere ... conditionem potestativam suspendi ... Sed non omnino removeri filius ...

licet removeatur a test.o non removetur ab intestato quia 17

virtualis exheredatio quae resultat ex positione 76

conditionis potestativae evanescit destituto test.o

Vel evanesceret expressa exheredatio si destitueretur

testum, ne testi omnia iurity solo ma... exheredatio

[illegible] officere l. filius 20 § exheredatio l. de b.a tab. l. patronus 12 § ex

test.o ff. de bon. libert. ut alibi dixi

+ No explicatur l. filius a patre 28 de lib. et postumis

Ex quo obiter et quasi in transitu explicandus est novus et Vulgonovus sed difficilis tex. Triphonini in l. filius a patre 28 in pr. de lib. et postumis proponitur filius a patre in cuius erat potestate institutus sub condit.e casuali et sub co.a exheredatus, hoc modo. Titius filius meus heres esto, si navis ex Asia venerit, si non venerit, exheres esto. Decessit filius hic pendente conditione eo scilicet tempore quo nondum venerat navis ex Asia nec tamen naufragium fecerat, sed venire poterat utraque quoque cond.o pendebat tam institutionis quam exheredationis. Ut supponit Triphoninus cond.o institutionis pendebat quia nondum navis venerat, cond.o exheredationis pendebat, quia nondum naufragium navis fecerat, nec tamen quoque conditionis exheredationis non aliter posset impleri, quam si constaret non posse navem ex Asia venire, est enim opposita non non si venerit ... quoque fecit contradictorium et ex diametro oppositus casus [illegible] ipso facta sit si venire non potuerit notemus et quod pater [illegible] secundum iuris solemnitatem testari si filium instituat vel exheredet l. inter cetera 30 de lib. et post. Sed pater quod sub cond. vel [illegible] filium et sub contraria illum exheredat necessario illum instituit vel exheredat quia positis contrariis conditionibus heres quia necessarius est non venit casus institutionis quod venit casus exheredationis [illegible] necessarium sit eventum quod [illegible] sub contrariis conditionibus [illegible] l. [illegible] 18 l. Julian. 60 de cond. et ind. [illegible] filius sub

conditione casuali primus institutus et sub contraria exheredatus; necessario institutus et exheredatus est prout dum nunc utraque posita contraria conditione filius praeteritus non est; et consequenter deducitur satisfactum esse solemnitati iuris instituendi et exheredandi filium et mero iure subsistere testamentum quamquam quis est praeteritus at semper institutus et exheredatus, licet alterutrius rei eventus pendeat, ut ius expressum in lege si pater § 1 de institutionibus et substitutionibus. propterea quod dicimus hunc casum exheredationis esse exceptionem regulae deductae ex lege 3.a § pure de lib. et post. quatenus docemur filium pure et non sub conditione exheredandum esse quia admiscetur exheredationis conditio conditioni institutionis a qua pendet atque refertur, et ex utraque coniuncta fit unus casus non praeteritionis. Docent Costa in d. cap. si pater 3.a p.e n.o 13. Cyre quentib. Conan. libro 8 mem. cap. 2.o n.o 13. quia dum vivit filius praeteritus non est quia ita institutus est et exheredatus ut necessario institutus et exheredatus sit. quemadmodum institutus sub conditione potestativa in tempus dum pendet conditio praeteritus non est, quia institutus est et virtualiter exheredatus. Unde non placet ss. a Fabro d. lib. 3.o coniecturarum cap. 5 Valentia d. cap. 5 n.o 1 et 15 existimantibus filium filii heredem institutum exheredatum quae sub contrariis conditionibus praeteritum esse et accipientibus textum Tryphonini in proposito casu de filio qui cohaeredes et substitutos habuit, a quo subtineretur exheredatio.. quod est expresse contra mentem et acumen Tryphonini et dicti alterius textus.

N.º pretr ex- plicatio Quaeritur quid si uterque filius decedens pendente conditione intestatum faciat patrem. respondetque patrem intestatum facere ipsique heredes ab intestato succedere cum nullo iure constanti et destituatur testamentum et potestate legis heres nunquam existat filius. ratio dubitandi ingesserat quia quae pendebat institutionis conditio ac conditio exheredationis. Sed ubi haec est data facti incertitudo neque ex testamento neque ab intestato defertur hereditas ut infra hic ex d. l. filius heres 26 de lib. et post. quia ex neutro ordine filius succedere potuit

Ratio vero decidendi debemus his Vbi. q. dixerit neque extitit heres neque exheredatus fuit quae Verba difficile habent sensum. eruemus tamen illum annuente Deo si calente scrutaverimus oportet conditionis necessarium eventus e ad alterutrum casum d. Iulianus de conditione indebiti. Sed adhunc Vel ad illum determinatum incerta esse et suspensionem habet, Nesciamus quippe utrum heres Vel exheres futurus esset filius l. alegatum to de conditione indebiti legatis l. aliquando 10 de condit. et demonst. l. cum illud aut illud 25 q. do dies legati cedat. quoniam institutio et exheredatio subcontrariis facte conditionibus nil ponunt in esse ut dicunt philosophi. Si ut nos loquimur, quod pendent non censentur esse l. vidgnuy dat 169 q. l. de R. I. itaque pendente conditione praeteritus non erat quia pendente conditione erat heres institutus et exheredatus quia institutio conditionalis et conditionalis exheredatio; quae quia non sunt existentes, sed tantum tales. Ut emtio sub conditione contracta quamquam non dum existat emtio tamen a qua neutri parti altera invita recedere licet l. si rabemt. e 58 de pactis l. necessario 8 de periculo et commodo rei venditae ut in tractatu de stipulatione conditionali expresso fundavi nec repeto quia ut filius non praeteritus sufficiat ut sit institutus vel exheredatus taliter qualiter id est sub contrariis conditionibus. Licet utrumque casus conditio pendeat ut non existat heres necesse est ut deferatur hereditas quae pendente condit. deferri non potuit quia destitutum fuit illud ex defectu existentis heredis et propter hoc nec exheredatio ipsa consistere potuit nec illud pro omnia inutile ad notum solum exheredationis proficeret d. l. q. filium 20 q. exheredatio de l. q. tabulas ubi in hoc recte censuit Accursius, alioquin existens heres filius inutilis instanti proprio exheredationem confirmaret et se ipsum excluderet; quod implicat manifestam contradictionem ut eodem facto et momento unus idemque filius heres et exheres fiat, ut acute monuit Gofredus hoc e. q. docet Tryphoninus neque de facto non potuisse filium existere heredem propter suspensionem institutionis; et consequenter neque censeri exheredatum: quia ut evanesceret exheredatio sufficiebat ut institutio ipsa caderet, et hoc amplius, quia suspensa institutione suspensa etiam maneret exheredatio, quae ab opposito casu pendebat.

Restat vero q[uaere]re q[uo]d potuit existere heres filius si q[uan]do dum vixit suspensa fuit suitas. neque enim post mortem existere potuit. Respondeo multa secundum naturam certa esse quae apud nos incerta l. 3 de reb. cred. & consecundo l. 6 de inius. rupto. ut latius dicam infra in ult. quo instanti quo apud verum naturam certum est pendere conditionem, id est impletam non esse evanescit institutio ergo pillo instanti heres existit filius abintestato quod expressit Tryphonin. dicens dum vivet filius extitit herede non extiture. Unde in tulit abintestato heredem fore itaque nihil amplius docet Tryphon. de filio solo sub casuali conditione herede instituto et substitutione exheredato quam Iulianus, ibi quae docuerant de filio solo herede instituto sub potestativa quam in ultimo spiritu impleri non potuit nihil fit separatio a conditione potestativa quae pallium impleri potuit velut si decem dederis, et perinde quemque impleri potest in ult[imo] vitae instanti in qua neque apud verum naturam certum est in ult. vitae instanti defecisse. Tertio differentiam inter istas conditiones ut ego censeo pendet a peculiari earum natura.. quia conditio potestativa quae pallium expleri post factum filii heredis externo non requirit, ideo certa verum est sola voluntate filii quod conditioni parituri est; conditio vero cum de alexandrina, vel quaecumque alia conditio quae casualis sit requirit factum externum naturale quod adimpleatur. Conditio ergo quae pendet a sola voluntate hominis, saepe apud verum naturam incerta est quia voluntas hominis non pertinet ad verum naturam quia intrinseca quae soli deo reservata est, quare nec subest legi, quae secundum naturam certitudinem operatur. Suentro plenitudo 84 de adq. hered. illae vero conditiones quae facto naturali indigent, notae certae quaestiones secundum verum naturam quamvis apud nos incerte sunt, quare ista nocarum dispositioni legis subiiciuntur.

\+ externum

N[o]

exp. v[ulgari]ter herede l. aut

Sequitur secundus heredeaute in quo Tryphoninus brevissimo verborum compendio diversum casum decidit diversa hypothesi sed sub eodem temate aut tesi vbi ait herede aute ex post scripto filio coheres post mortem filii mihi institutus. Hic vlterius manifestat in primo casu fuisse filium ex asse scriptum, si quaeque sit casu di[...]

[...]

Hec secundo p ponitur scriptus p parte utriusque coheredis stante filius datus fuisset vel post mortem dareturus ad totam hereditatem magnae ... [illegible] controversia est apud interpretes. glos. ubi ... heredem post mortem filii in reliqua ... scriptum fuisse ... supositione ... Gofredus n.o 10. ex ... preceptoris ... Jacobi de Balduini ... scriptas refert n.o 13. ... nobis ... mention ... ca ... Cuiacius Minimas ... faber et Val.a ... ingesserunt. Quare cum ... filius ... institutus fuit. ... heres ... p parte scriptus fuit. Testator ... dixit si mihi filius ... quo subsi... 14 78

[illegible]

Rati... dubitandi

Cum ipse coheredes hunc institutum admittit Tryphoninus respondisse ... mendum ex persona instituti legendum sit Substitutum. quod Antonio Fabro placuit lib. dicturi ipsis et aliis postea. Principaliter discutiatur Rep. coheredes instituti in parte eius, ut qui alioquin successurus erat volunta voluntate ius accrescendi institutus succedat ex expressa voluntate testatoris. +

24 Solebant frequenter coheredes invicem substitui, ut si qualibet substitutus utique accrescendi substitutionem roborent l. si extraneus 21. § fin. infra de qui ex duabus 53 l. 9 patri §. substitutionis multiplex atque effectus sunt, quos recentiores in academiis ad l. de vulgari 9. 3 n. 8 et 11. Necesse est

2. vero per se difficultates obscurior est cum videret coheres an sit substitutus

sed institutus. respondendum dicendum imponitur coheres ... substitutum in persona filii quare institutus dicitur non substitutus n.o et ... conditione ad vno filius extiturus erat heres ex heres ... erat futurus necessario ...

... per conditionem quod accederet pendente conditione morti exheredatus seu exclusus, firmato tt. conditionem coheredis ... +

... non posse sed neque exheredato ... neque here de extante substitutum potest vulgariter l. 2 de vulg. § cohere post mortem filii in parte eius institui potuit sed non substitui ut

sic retineamus d. novationem fabri neque lectionem quae exat in +

archetypo florentino quod vidimus ... formis curavit Lelio taurelio anno 1553. notemus denique ... gofredo et aliis claris novissime acumen Tryphonini regulariter quod filius post mortem suam exheredari non potest l. ... scriptum 13 § ult. de lib. et postumis et ... post mortem excluditur filius, et potest dici exheredari n.o ... est quae conditio viventem ad mittebat, eadem in ... casu viventem etiam excludebat si viviente filio navis nau fragium pateretur quod non est vero dicere filium ab initio post mortem exheredari; licet evenire possit casus in quo post mortem eius eveniat exheredatio seu potius exclusio

N.o casus omissus a C.o

Hactenus Triph

onini Sit. Si licet eo acutiores ēē indicamus ex excessu q.d cet dicen

dum l.o casu q.do filius solus institutus et exhereditatus

fuit sub contrariis conditionibus. Si cum filio deficeret condi

tio institutionis et impleretur conditio exheredationis manifeste

ita et apertius intercepta? Existimo dicendum Tryphoninum

respondere et filium patri suum heredem extiturum esse ab intestato

rationem quia q.d evanescit institutio sine qua consistere non potest ex

heredatio de l. filius 20 de iniusto rupto. quare hic casus etiam

quasi facilis omissus fuit a Triphonino qui tantum disputavit casum

de filio qui moritur pendente conditione qui difficultatem non carebat

ut videtis. dum enim vivit filius utraque conditio promiscua con

trarietatis operatur suitatis suspensionem sed non incertitudinem

eventus. Apparet ergo in hoc casu omnino iterum apparet

huius institutionis cum ea que in ultimo vitae instanti imple

ri non potest veluti si Alexandriam ierit. propterea filii suitas suspen

ditur sed filius ipse non removetur quominus ab intestato succe

dere possit. ut ex disputatis hactenus liquet. Totum ingenium

nostri Triphonini in eo versatur ut regulam distinctionum quae

Iuliani in d. l. cum avus § 1 de condit. et demonst. loquentis de

conditionibus potestativis quae in ultimo vitae spiritu impleri non possunt

extenderet ad conditiones casuales quando institutioni admiscetur

exheredatio sub contraria conditione quod nemo IC.tus tentatum tenta

vit perfecit tamen noster fretus ingenio quo potuit.

A Iuliano

fortunoque ad Papinianum descendamus qui inter priores Iuliani

adeo clarus et facilis ut miremur ad aptam decisionem tot iure inge

nia inter ipsos nostros. Ait Iulianus: si filius heres scriptus

aut substitutus adeunte confirmare possit exheredationem tacitae

convenientem expositione conditionis potestativae removeri prius

Casus omissus a Triphonino

79

ab hereditate, conditione non expleta, ut sup. proposui n.o 13 quo
autem tempore removeatur? Removetur quidem quando deficit conditio et consequens
si talis est quae in ult.o vitae momento expleri non potest removetur
filius vivens. Si vero etiam in ult.o vitae spiritu impleri possit removetur
tur post mortem quo quidem attinet ad remittendum filii nullae inter hasce conditi
ones differentiae. Licet ante quam conditiones deficiunt differentia sit hanc regulam
susceperit praesens expressius qui explicandus Papinian. in lege

expos. ult.a de conditionib. et institutionum

ult.a de conditionib. inst. loquitur de filio suo herede instituto sub
conditione potestativa. Merito quidem nam sub conditione [illegible] filius
instituerit nisi expresse exheredaverit subsidiaria et sic a primo
concordant Julianus Tryphoninus et Papinianus disputat quo filius
sic institutus defecta conditione intestatum faciat patrem et illo ex eo
ordine succedat? Loquitur de filio herede sub potestativa instituto
nihil [illegible] neque [illegible] filius solus
scriptus fuisse heres ut supponimus cum Juliano et Tryphoninus de
[illegible] ut Julianus distinxerat si scriptus fuit sub condit.
quae in ult.o vitae instanti impleri non potuit veluti si Alexandriam
iverit, vel si ea quae in ult.o vitae momento pot. impleri
veluti si decem dederit. Haec enim [illegible] impleri potuit etiam
in instanti ut Tryphoninus etiam docuit in lege Arescusa 13 [illegible]
Stati hominum in primo casu ne petitionis quae in ult.o vitae spiri
tu impleri non potuit docet filium ipsum extaturum heredem patri ab intesta-
to iure sui quo destitueretur [illegible] nunc iungit utrasque [illegible] Juliani
et Marcelli quaeritque quid dicendum sit si habeat substitutum sive sit
substitutus nepos sive extraneus ut expresse supposuit Julianus apud
Ulpianum in d. lege suus 4 § sed et si 2.o docetque cum Juliano tunc
admittendum esse substitutum quo ipse quoque substinet [illegible] quia retinet spem
rei successionis et quia sinit ut deferatur hereditas ab intestato ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ quamdiu pot. valere [illegible] Verba decisionis §. Qui si nemo substi
tutum haberet, diceremus legitimum patri heres extiterit, ut in florentinis

Le

Legitti q.º n' aliter legitimus hereditatis scoterque si Substitutus n' habeat q.º substitutus excludit filium etiam in vocare rationis hic diserta ss. videamus modo senem illarum verborum neque superioris q.q. odiborum (loqtur de ea que in ult.º vite spatio impleri n' pot) admittit univo filio nepotes ad hereditatem haec verba ss ambigua neque ammus enim quomodo admittantur an ex persona sua, an ex persona patris iure transmissionis l. un.º C. de his q. ante apertas tabulas herede extite runt nescimus etiam an nepotes substituti sint, an veni ant ab intestato si venirent ab intestato procul dubio venirent post mortem filii ad hereditatem in univo filio ut dicit Papinianus q.º a filius n' habens substitutum succederet ut legitimus destituto test.º g.ªne cesse ponere nepotes substitutos fuisse filio q. possent substine re cum test.ri quare destituto test.º in ult.º instanti vite filii illico exi runt sui heredes avo l. si q. filio 6. de iniusto rupto l. scr ipto) unt liberi que supositio e intellectus omnium a pud omnes clarus portacursus et costa lb. 2. selectar. cp. 1. et mihi facillime suadetur ex eo q.d Papinian. ap.º tres questiones agitavit de nepotibus filio substitutus ibi et nepotes ex eo substituantur

Posito casu sub sti- — *adillas verba admittit univo filio nepotes*

tutionis nepotum difficilior ē secunda investigatio ad illa verba admittit univo filio nepotes ad hereditatem defec ta q. p.pe ad.º in ult.º instanti vite filii docet Papi ni.º filio nepotes ad hereditatem admitti q.ª illud ulti mus instanti vite atribuetur, P. q. duos 18 § herede.º de manumissis test.º costa lb. 1. selectar. cp. 14 Cuiac. lb. 3 obs. cp. 31. Sed ad q.º etio q. filius patri iure suo ope et potestate in momento p.agitur l. placet 29 ss.ª similac nepotes existunt heredes avo iure suitatis adquiruntur avitam hereditatem patri adhuc vivent.º et posiquens viventis cum hereditate pater statim liberis adquiruntur iure suorum he—

redes nisi a patre exheredati fuissent hec consequentia videtur
expresse improbari ex l. 1 g. inaliena. 6. g. interdum. ff. in quo nepotes sub
stituti filio exheredato efficiunt patrem ipsius exheredatum heredem
avi eiusdem suum et necessarium sed institutus sub conditione potesta
tiva censetur sufficienter exheredatus in contrarium casu quo nepotes
faciunt hunc filium heredem patris sui quem admodum si substi
tuti fuissent expresse exheredato, ita sentiunt post Bar
tolum fere omnes classici et eius comprobatio ex dicto c. l. Cuiacius vero lib. 13. quaestionum
Papiniani de hac investigatione non fuit sollicitus. Mihi in intento
ad verba Papiniani magis arridet Aretini sententia existimantis
Nepotes ex persona sua succedere non ex persona patris ipsosque nullo
instanti fieri heredes neque vero patrem suum heredem facere alioquin
Papinianus non diceret quod sola pietate admitti nepotes non in
filio sed filius ipsius viventis admitti nepotes nec obstat in
illo instanti ut te filii desitus gradus institutionis loquitur fieri nepo
tibus substitutis statim quae hereditatem patri eorum adquisisse negamus
omnes secundum verba nam haec omnia procedere posse in novissimo instan
te nam priori deceptus instantis destitutus gradus institutionis filii,
Pro secundo succedunt nepotes virtute substitutionis quo quidem
quaerunt instans in quo patri adgravabant legem illud non inveniunt
quare instans successionis nepotum accidit uno patre quo viventi
heredes existunt avo. Sed quia successivum tempus pro agendo adquisitioni
non sufficit manet hereditas in nepotibus. Minus obstat textus ind.
g. interdum in quo filius exheredatus expresse et nepotes non substituti
sed instituti quo mortuo avo statim succedunt ut sui et per conse
quens patrem heredem faciunt eiusdem necessarium, quod impos
sibile est ut hereditas quaesita nepotes patri non adgratur ita
lib. dixit et docent Costa in q. 2 § 3. p. 2 n. 112
Richard. in q. ita demum in § de hereditatibus quae ab intes
tato deferuntur n.° 42. et in lectura ad hunc § cap. 17.

fa

81

faber Leg. dicitur. eo 20 in quo nullum e[st] [illegible] impedimentum
dum uiuat pater. Multum que tempori superest quo peragi posset
adquisitio hec e[st] u[er]o differentie a priori, reddi etiam aliam quam indicavit
Lucet in expressione Cuiac. Ad d[ic]to potestatibus facit filium
de necessario uoluntarium, qui si non impleat conditionem omittit here-
ditatem excluditur que volens excludi potius quam exheredati
L. libertus 20 § si libertinus ff. u[nde] [illegible] existimo de bon. libert.
[illegible] fratrib. Sed nepotes qui exheredato substituntur illum fac-
turi sunt heredes necessarios si ille hereditatem adquirunt d. §.
interdum. §. u[er]o filius ipse qui potuit omittendo hereditatem patris
non succedere non debuit p[er] substitutos nepotes effici heres ne-
cessarius hec e[st] u[er]o ab absurdo, in quo tacita exheredatio
distat ab expressa q[uia] circa non adquisitionem plus operatur
tacita quam expressa, Siquidem filius omittens conditionem nec
se nec nepotes pot[est] effici necessarios exheredatus vero filius
et nepotes in potestate avi retentos necessarios efficit. Note
Mus hec que expressius explicavimus Modo

firmat

Papenianus doctrinam suam exemplo alegato petito ex
doctrina Servii Sulpicii quam aduexit hoc exemplum acomodatis-
simum e[st] ut enim existentia sui heredis in momento operatur q[uia] po-
testate legis fit neque indiget facto hominis §. fin. de sui[s] l. 63
tit. Conformiter adquisitio legati L. cum pater 11 § Titio de Leg. 2.
Non e[st] sumenda separatio ab omnibus terminis sed tan-
tum a mouento adquisitionis in quo fit Ipso e[st] quando institutus
fuit sub conditione potestativa que in ul[tim]o uite spiritu im-
plere potuit veluti si in capitolium ascenderit. Si nascen-
disset legatum ei reliquit, d[i]ct[a] Servius cessisse diem le-
gati in ipso instanti in quo defecit ad d[ic]to g[enere] herede excluso
adquisitum fuit et consequens transmissum ad heredes l. r[es]p[on]s[u]m dies
legati §. quando dies legati cedat. huic questioni alia si-
militer discutitur a Saconibus r[es]p[on]s[u]m Mortis 6 8 § l. de lega
tis. 1. quam non expedit examinare uidendi S[e]n[tenti]a antecessorum

Comparatio de Legato ad exp[onen]tionem

Richardus in lectures ad hunc ttt. p. 2. nº 26 et 27. Valº. ad eyd. ttt. tract. 4 cp. 3 n. 9 et tractatu 1 de liber. et postumis cp. 2 nº 8. Servius supposuit valere legatum et consequens nō fuisse destitutus ttt. ex suponendus necessario ē heredes habuisse alius coheredes subtitutus que ē communis expositio posset tn. sic urgeri adversus dicta Papinianus advocauit ad decisione. Tene quest. hanc casus decisus a Servio sed in hoc casu heredi ipsi excluso legatum adgriti qa ipsi datus fuit gr. et hereditas nepotes debeat ad qui filio respondeo nō quadrare separatione ex omnib. terminis sed tantus ad instans destitutionis institutionis et certe nis legati.

Nº 26. adversiculus altera vero species.

Sequitur Vlus altera vero spes in quo Papinianus prequens eiusdem speciis de nepotib. substitutis filio instituto sub altera spe potestatiua que in ulº vite spiritu impleri pot velut si decem dederit docet consequenter Juliani doctrina nō deficere conditione donec filius animus eflauerit donec decedat ex qua doctrina duo infert primus ē nepotes substitutos existere heredes auo uno filio sed post mortes qa ~~uideto~~ patris eius pusuite filipe pendit instituto quare nō potuit uterus substitutionē locus esse quandiu egit. iuncta l. scripto ff unde liberi. Secundus ē si solus filius scriptus fuisset heres ipsius nō fore heredes patris sed nepotes legitimos heredes ab intestato futuros post mortes eius. Haec ē species Ulp. in l. 1ª § sciendus Ulo. de erit de suis et legitimis heredib. in quo idem prorsus docet de nepotib. respectu filii et de pronepotib. respectu nepotis qdo soli heredes scripti sub conditione, suplete, que in ulº vite instanti impleri pot. Modo nō habeat coheredes substitutos qui sustineant eius ttt. omnes terminis nō suplendi. Si qa de hac quest.e ex pfeso nō tractat Ulp. sed potius se refert ad plixiorē disputatione Juliani et Marcelli hactenus expositus quapropter eorū testimonia aduocat et latius quae in l. 4 § ult. cū l. seq. ff. de heredib. instituendis

23 explicatur versiculus quemadmodus

Sequitur separatio

Quis

Quod facit Papin. in extremis Verbis V.lo quemadmodum quaeren
dus et examinandus est cum Verbis immediate antecedentibus. dixerat
in 2.a sp[eci]e seditionis Nepotes post Mortem filii heredes existere avo
Suo ex t[esta]m[en]to sive abintestato Mortuo, etc. sparat: quemadmodum si
exheredato eodem filio Nepotes et filius Moreretur heredes fuerint ins
tituti. In hoc casu docet nepotes post Mortem filii heredes extituros
esse avo. hic est planus Sensus litere et loco congruens. Sed sequentes
dificultates exurgunt 1.o est post Mortem filii inutilem esse exheredationem
l. 9 si ita scriptum 13 § ult. de liberis et postumis, sed in presenti
post mortem filii conferetur exheredatio et papin. docet l. quod contenet
post mortem eius suos heredes extituros avo nepotes ergo. Male res
pondeo ut gl[oss]a et clarie indicant, tunc inutilem esse exheredationem quando
ipsa inter pus Mortis filii confertur, cum vero in hoc casu exhere
datio iure facta sit et nepotes instituti in incertum diem non
dicitur fieri post mortem sed statim; licet conficiatur consequen
tias illa solutione quae adiecta fuit institutioni.. quia quae
tante et consequentias veniunt non viciant actus qui alioquin sub
conditione fieri non posset l. actus legitimi de R. Iur. Se
cundo est hec Verba. cum moreretur filius Ultimus vite instans
Significant non post mortem qui viventes Morimur non mortui l. qui duos
18. § 1 de Manumissis test.o Sed in ult.o vite instanti filii, qui exclu
sus et exheredatus, neque indiget nova exclusione nepotes ex
tunt sui heredes igitur in illo instanti adgnunt patri suo he
reditatem l. quin aliena 6 § interdum ut communis sentit Sed contra sen
tit Papinianus qui expresse docet in hoc casu succedere nepotes avo
post mortem ~~...~~ filii, quidquid Mutilant et Marcant hanc clausu
lam esse Cuiacius senserit, Respondeo quod contraria in eodem subiecto et
eodem instanti existere non posse. contraria l.l. frigus calor lux tenebrae et similia quae per
eodem instanti non concurrunt in subiecto neque fisice neque moraliter Aristotel. lib.
ethicorum cap. 10 contraria etiam si augmentatio et deminutio ut ponit Divus Tomas
2.a 2.e q. 24 art. 10 in corp. et in p.o 1. arg. Cum ergo contraria exclusio filii quae
tingit per confirmationem exheredationis et admissio eiusdem filii quae tingit per adgnationem
naturalem existentis nepotis quia existentia nepotis in uno eodemque instanti non potuit ope
rari ad missionem et exclusionem filii id circo Papin. tamquam filosophus arcius

Agnoscens q. stravedatio eleganter docuit Jo. dace sine potes instituerent q. mo verent filius exeredatus ac si instituerent post mortem eius Ng. pul. instanti vite filiu. affirmavit eius exeredationem. Moriti que exeredatus p. sequenti instanti sucedunt sub heredes, et sic post mortem filiu heredes nuo existunt nemino filio nec e novum ut etiam post mortem filiu exeredati affirmet exeredatio imo sepe accidit quoties post mortem filiu exeredati aditur hereditas et impleta id. sub qua heres scriptus e d. l. g. sig. filio. 8. de inuistorupto d. l. g. scripto. 1. Und. liberi d. l. g. sciendus de suis et legitimis heredib.

Ni. Tertia e subtilior dificultas e q. do filius instituitur sub potestativa substituta exeredatus sufficienter censetur ut dixi sed talis set qui in ul.° vite instanti implen. n. pot admitti nemo filio nepotes substitutos ad hereditatem ... mat tacite illa exeredationem in ul.° vite instanti et in eodem instanti admittit nepotes et p. sequens n. sucedunt post mortem filiu. Et hoc q. de e aque vere si p. ... Cur Papin. n. admisit nepotes institutos nemo filio exeredato hoc modo q. moreretur et admisit nemo filio nepotes ad suam hereditatem filio instituto sub potestativa tali sig. de ita institutus excluditur quam exeredatus nemo id e q. moritur in ul.° vite instanti. Danemus g.° interrogationem quenam sit diferentia inter exeredationem expressam et tacitam ng. utraque diferre inter se cernimus ad oculum in hoc papiniani responso.

+ Ratio diferentie e q. a exclusio qui resultat ex implemento conditionis nec p. prie exeredatio sig. de removet filium ab hereditate q. a p. se vult ... quia nevult implere conditionem quare n. p. pie tolit suitatem sed eam suspendit, et filium removet aliq. do a delatio aliq. do etiam ab ordine legitimo .. quia p. potern. ... abrumpere p. prie suitatem sed tollere necesitatem sucedendi ut dixi in aduersariis q. 4 n.° 4 q. n. pugnat ... exeredatio impropria ... existentia sui heredis nepotes et cum adgnitione q. ... nepotes fieri posset nisi obstarent ... g. sup. n.° ... in f. ... g. pot

(n. 20) 20 concurrere exclusio filiu et existentia nepotum qui concurreren. pot cum exeredatione expressa deinde ex eodem p.° fluit etiam ratio ... p. pterea filio instituto sub potestativa posit dari gradus substitutionis nepotum ut iungit Pap. filio vero expresse exeredato nepotes dicantur instituti in ... ... Ulp. ... in d. l. filius a patre 28 de lib. et post. ... q. a expsse exeredatus gradum n. facit ... ut institutus ... q. heres existere pot etiam de sub potestativa multi facilius pot heres existere gradum facit quapropter, q. post cum uocatur

dicatur

83

Dicto substitutus. videnda ll. quae dixi in academicis ad tit. de Vulgari cap. 2. et hic Manent expositi Tryphoninus Papinianque Maiori opera adiut aut aparatu quae nunc Moris est, sed in locis in tractatus liber aliquo alicuius abere sicuti hic nam nunc quaerentes adire poterit pro revelatione Costa d. lib. 2. cap. 1. et 2. et cap. 4. n. 1. et cap. 6 n.o 3. Duaren. ad tit. de vulgari. cap. 6. col.a 2.a cum seqq. Ant. fab. 1620 dicto tit. cap. 7. et de erronib. decade 32. err.e 8. Pichardus in § itaque eum inst. de hered. qualitate ab intestato defe- runtur ex n.o 28 Menchaca de successionum creatione § 19 n.o 50 et 51. Santolarius dic. interpret.a ll. ex n. 6.

Ingeteri — N.o — exp. l. cum dubitari 86 de her. instit.

pergo expeditus diximus suspendere conditio et tollere necessitatis ... potestatisque Multo Magis ... dicendum est de hac condit.e si voluerit filius heres esse. l. cum cornelius 69. l. cum dubitari 86 de hered. inst. l. hac Ubaldus dicit. inst. quae probant non aliter filio tunc adquiri hereditatem quam volenti et affectum suum exprimenti quae transmissio heredi ditatis non fiat nisi precedat adquisitione consequens est ut si ante declarationem voluntatis filius decedat non transmittat hereditatem ad heredes suos, docent post Multos Costa in cap. si pater 2.a p.e verbo debite n.o 4. Petr. Barbosa in postumus ad legem 3. de leg. 1. n.o 28 et 29. Brebiter tit.

notandum est Cur Mecianus autor d. l. 86 dixerit cum dubi- tari non oportere filios sub hac conditione si voluerit here- des posse institui quia cum substrata non exeredentur quod incepta et ridicula foret conditio exeredationis haec nempe, Nisi voluerit heres esse exeres esto. indicans olim hac de re controversiam et dubitatum fuisse: cum tale controversia non videremus circa institutionem factam sub condit. de potestatiuo- qualiscumque sit sive dandi, sive faciendi, d. l. suus quoque 4. de her. inst. cum duab. seqq. Glosa Vivianus impositio- ne casus existimat ex ordine ... rei pre existisse hanc legem

ad potestatis; ad quas decisiones respectum habentes nostri Legis decidisse generaliter et absolute [illegible] dubitari non posse de ualore institutionis filii factae sub conditionibus potestatiuis licet sub contrariis non exheredet. Zafredus n°. 1. quamquam non mouerit hanc difficultatem docet in filiis mentis compotibus non posse dubitari de institutione facta sub tali conditione sed in furiosis et amentibus uel infantibus in tantum posse dubitari ut institutio ualeat nisi sub contraria sint exheredati directeque docet nam in furiosis [illegible] nullam conditio potestatiuam cum eam facere non possint quod requiritur ut potestatiua censeatur l. [illegible] § l. sed non aperit mysterium aduerbii [illegible] unde antiquiores relati a Menchaca de successionum creatione § 19 n. 50 et 51.

Quare ut respondeamus obscurius uolumus Maecianum συγκρονος idem coetaneum fuisse Iuliani, quem suum appellat in l. generationis 30. § tametsi ff. ad Legem Falcidiam exponere absurde possumus suspicari Iuliani auditorem fuisse et ab eo doctrinam hanc excepisse de reliquis conditionibus potestatiuis. Menor [illegible] controuersia fuit, quare de conditione si uoluerit [illegible] quia patri tantum concessum fuit ius exheredandi filium utilem sic adimere suitatem l. in suis ff. de lib. et post. qua salua manente uidebatur dicendum non posse tolli necessitatem quae a suitate pendet; et consequenter nec posse apponi conditionem si uoluerit quae salua suitate necessitatem tollit; nec concederetur patri facultas quam lex non concedebat faciendi filium heredem uoluntarium: postquam uero placuit ex doctrina Iuliani Marcelli quae sub potestatiua posse institui filios admissum etiam fuit institui posse sub conditione si uoluerit. facilius uero in reliquis potestatiuis obtinuit; quae sunt uelatae et continent tacitam uoluntatem filii l. [illegible] ex post 69. de cond. et demonst.

N°.

De postumis pure instituendis

Admonendi tamen estis postumos postumas ue pure instituendos instituendas ue esse: Instituti quippe sub conditione etiam potestatiua et casuali, si pendente conditione nascerentur, ii quoque rumpebant testamentum. Utrumque

Assertus recte quatr ex l. ge cum postumus 22. l. postuma 24. de lib. et post. in prima absolute docetur postumus subs. de institutus non rumpere patris testamentum si sd. institutionis extitent prius quam nascatur, in secunda eodem modo traditur sub sd. institutus rumpere patris testamentum si vivente patre pendende quid sd. nascatur. In quo postumi et postumae par ratio fuit quarecte instituti et exeredati ex equo rumpebant. Item § postumi 2º inst. de exeredat. lib. cum quo non distinguant ll. inter postumos postumasque neque inter genera conditionis nos nos postumus distinguere arg. ea l. de pretio 8. de publiciana quare mihi supporta e distinctio Accursii ind. l. postuma 24. eq. licet sequantur Cuiacius ibidem sub lege quaestiones Pauli et Anton. Fab. lib. 9 declarary cap. 5. ad finem videlicet ut si postumi instituantur sub potestate vel non rumpant patris testamentum, et si nascantur pendente sd. verius quod censeo quod docet Costa in quinta stantes 3. p. nº 42. indicat Santolaria d. interpretat. 4 nº 8. si per rumpere ptenti cum sunt cum ratione sub qualibet conditione instituantur. Qua ista admissa facile obtinemus rationem propter quam Paulus supposuit in d. l. 24. postumos natus fuisse vivo patre quod hic casus erat difficilior cum is redigatur ad scopos filiae sus hiis et nihilominus rumpit testamentum quod nascitur pendente conditione quod multo melius rumpit si post mortem patris nascatur. Ut non sit necesse propterea verba a textu expungere quod facere bat fabro d. cap. 5. Assentiamus casum omisum datis terminis a bellis de postumo subsdito, re instituto cum coherede: quod in talecondus si postumus postumave nascantur post defectum institutionis conditionem respondeo cum Gofredo in l. 91. § totiens nº 4. et 5. rumpere prius testamentum quod probatur efficaciter arg. ex d. l. ge cum postumus 22. ubi instituti censentur si natalitatis tempore extiterit conditio quod censebuntur ptenti sui defecerit conditione

quem

quem rupert l[ite]ra q[uia] ab intestato omnia institutis fuerunt, nolati casu in quo restitu
no ab intestato inutilis ex post facto revalesceret impleta sed. e[st] antiqua reg[ul]a
V[ide]e, q[uia] omnis dispositio que circa postumum versatur habet tacitam sd. si
nascantur alioquin evanesceret ex defectu subiecti: quare inde e postumos fuerunt instituere
heredes acita sive vivo ore sive mortuo nascantur l[eg]e primo dist[ingui]me 10 de lib[eris]
et post. q[uia] interim tempe tantum substitutio institutio pendet, nec existere q[uo]d poterit
ipsa pependit pendere ex accidenti, scilicet a cond[itione] extrinseca tacita exco
datio que pure facienda l[ex] 3. § pure de liberis et postumis (saltem ex veriori
in plus, verum quatenus doctrina Costa in § et quod scitantur 3.ª p[art]e ex n.º 10) substitutio
in postumis facta sub cond[itione] l. 1. § quare 3. cum duo seq[uentibus] de ventre in poss[essionem] mitten
do q[uia] pendet propter incertitudinem subiecti quandiu postumus non nascitur
q[uia] admittere interim poterit aliquam que cond[itione] et censebitur pura Senatu-
tatis tempore impleta cond[itione] sit. Gofredus in d[ict]o § totiens Costa in d[ict]o § et quod scitantur
4 p[art]e n. 44. Val[asc]o lib. 3 illustrium tract. 1 de lib. et post. cap. 5 n. 12.

N.
V[ide] o differentia inter postumos et superstites =

Ingrauamus
rationem differentie inter filios postumos et superstites Santolaria censuit ex eo
provenire q[uia] potestativa cond[itione] censetur que de facili a filio impleri pot[est] d. l. suus
que q. 4. § 1. sed a postumo et recens nato nulla cond[itione] impleri potest quando
q[uia] talis p[er] alium impleri pot[est], modo impleri posset a se p[ro] eo cum a postumo, sed
postumus nunquam pot[est] censeri institutus sub cond[itione] potestativa que
v[er]o ne falsa, neque in iuris principia peccat ex eo tamen non satisfacit q[uia]
nec e propria et peculiaris postumorum sed quorum cumque q[ui] ob defectum etatis totaliter
conditiones potestativas implere non possunt ut nusquam Gofredo non tam clare
q[uia] in postumis fem[in]is et postumis nepotibus deficit, quia possunt sub qualibet cond[itione]
posse institui l. 6 § 1. de hered. ins[tituendis] quare hic omissa et longa disput. Gofredi in d[ict]a
l. 1. § totiens de ventre in poss. §[ed] V[ide]o deduco non ex exprime citata l. 6 § 1. V[erb]a ii nepotes
et deinceps p[ra]eter[ea] q[ui] ex l. velleia restitutio non possunt illa sub omni cond[itione] institui posse et
non redigantur ad filii cond[itione]m, adverbiis et non negotiativum nec comprehendit casum quo
nepotes post institutionem rediguntur ad cond[itionem] filiorum sed e expositum significat quem nepotem
eo occupantes primum gradum, et non redigantur ad filii cond[itione]m, ideo eorum vero redacti non posse
nec nihilominus institui sub qualibet cond[itione] quero sperantur sui heredes
ita institui posse sub qualibet cond[itione] non impleta cond[itione] fuerit quotum p[ar]te cum ex causa
familia occupent. ita exposuit hunc textum retenta vulgari l[ec]t[ur]a Val[asc]o loc. s. n. 3

Costa vero d. c. q. n. 43 q. ergo de bonis dominii satisfacere oraditione proc. n. voluit respondere Se. ut retineat Lit. limitationem unde licet posse institui nepotes sub qualibet solit. seq. redacti ll. ad recepti filiorum n. vero nad huc pecunia quatro speren tur reiga causas mentis n. videri mihi asequibus eduard. Caldeira 16 quar. cap. 2 de regadunati sed int. filio aut nepoti suorum ad respondendum iure contr. dignis ut inutiliter sed adueniat ei q. nidus saus e in specie eius presentis status ne postumus nec repos penceras sui heredes quamquam sperentur; quapropter necesse sentiri tuti ultimi nisi in contrarium euentum conditionis excedent; que cautela manifestat animum testatoris volentis sibi et tt. de uoluere de casu Natiuitatis quasi natiuitatis postumorum gr aliter instituti nisi pure si in stitutos inueniant, consentit ptenti q. ut suum fuerint instituti, nec suspendi potuit seutias quia p. facti ttendis erat ut quant eleganter ex in sphlio 23 § 1 de lib. et pos. et ag. sh. rg 18 de in iusto rupto. de iure nouo et ut in presenti disputationis nostri actis agamus adeundi sunt Costa d. 3o. p. no. 104. et seq. et d. lib. selectarum cap. 1. Val. dep. no. 18 Menchaca de succ. noua creatione § 19 ex no. 50 Molina de primogeniis lib. 1. cap. 1. ex no. 30 ubi multo adducunt addentes usque ad fere capitis Jacob. Valdes in additionibus ad Rodericum suarez in l. quoniam in prioribus ampliatione 3a. lit. A.

Hactenus disputabimus de suspensione hereditatis que ex uoluntate testatoris fit. Sequitur ut disputemus de illa que accidit ex iuris necessitate propter incertitudinem rei ut satisfaciamus principis Sep. n. 1. Articul. e ualde intrincatus et controuersus sed ut eum breuiter complectamur primo obseruandum e quantum potuerit postea Natiuitate postumi pteriti n. deferri exceheredatis suo et multo minus extraneo q. incertus cuius tt. q. d. in nomine conceptione postumus sperentur sed uere mulier in utero n. gestet extraneus q. de iure adire hereditatem n. pot. nisi q. delata n. sit sed q. a delatione dubitat

De suspensione hereditatis ex iuris necessitate ad §. uentre 84 ht.

At vero ilius exstitit heres q. ex precis v3 certis sit se vacatarius

stat. possessio ut vivis ope et potestate status extitat heres dominio

dominio q. habuit vivente patri l. cy qd 30 § l. et 2 l. verbis

precato & alt. qui principia, ut parte, cognoscunt omnes in

frater vendi. ex qb. scientes et pleno sit Mulier hec vicq. ad

ducti g. si heres scriptus interim decedat neque ab intestato

neque ex test.o pot hereditatem adquirere in ex test.o q. vy precipere

et ab intestato qu. abortu faciente Muliere pot valere

test. et quamdiu pot valere tandiu legiti. mus heres n.

admittit, quis vicq. n. Minus valet intus quam in extraneis

heredib. ita proculdubio dicitur, stricto sensit Pap. ind. l.

84. separatus g. hic capis dilationi potestatim quemad. ubi

sporitu impleri pot velut si decem dederit que in tantum

ad plebis statum spatium ut filiu ut etiam dimeat Ultimus

instans inclusive. Ut sentiunt omnes pro tam antiquo

res apud Costam in scholiis ad l. filius 26 de lib. et post.

inf. Sed Papin. inventionib. frustus in hoc rustico

vitae iniquitatis videt, filius canturus eet paterna

hereditate, quis in utroque casu habiturus erat sive

ederet partus sive abortus faceret Mulier

futurus eet heres ex test.o dispositionis si n. fecerit

f minori ex p.e ab intestato nato postumo ideo decreto

Pretoris vy in filio spectandis ee censuit ut acciperet bo

norum possessionem decretalem quam acceptam transmitteret ad heredes he

reditatem quam sumeret usque ad tempus abortus f parte q. trans

mittere posset et ex quo ordine posset transmittere scili

cet f ex test.o n. nato postumo f ab intestato postumo na

to et ex qua p.e adquisiturus eet f ex dimidia uno nato

f ex 3.a p.e natis duobus vel ex 4.a si tres ederentur l.

l. qd 30 § suis heredi. s. ht ubi hoc responsum explicatur

86

Nec distinxit Pap. filium suum ab emancipato quoniam uterque quidem
est et uterque ab intestato futurus est heres patri, alter suitatis
iure alter adita hereditate vel petita bonorum possessione. Similis
decretum extat in lg. illud 4 § ult. cum l. seq. de bon. poss. contra
tabullas quas explicui in aduersariis cap. 1. n.o 1. Nec repeto
ecce Papin. de extraneo herede non fuit sollicitus sed tantum
de filio ut hereditatem patris posset transmittere in quo
rigorem iuris mitigavit ut agnoscunt post classicos et iuniores
interpretes Sobcan. lib. 1. var. cap 4. et lib singulari animadversionum
Cuiac. lib. 30 observat. et lib. 16. quest. pap. in d. l. 89. et tract.
4 ad Africanum in d.a lg. filius heres 26 ubi Costa in pecu-
liarib. scholiis ad eam editis et lib. 2. selectar. cap. n.o 6.
Marcus Lyclama lib. 1. membranar. cap. 4 Eduardus Caldeira
lib. 2. var. cap 3. Borel. lib. 8 com. cap 4. et cap 14. Richard. in §.
ita demum inst. de hered. que ab intestato deferuntur ex n.o
30 et remisiue in lecturis ad Iunettum cap. ult. n.o ult.o Madera Animad
Santo lania interpretatio ne [illegible] tota
uer[illegible] iuris cap 11.

2. 9 ex p. l. 16 de lib. et post.

Hanc Papin. equitatem restrinxit interpre-
tatus que fuit ut mihi uidetur, Africanus eius discipulus in
d.a lg. filius heres 26, neque tamen favore filii inductus fuit in odium
nepotis ex filio nati retorquere vero ad quod non multum advertunt
nostri interpretes proponamus ergo species iuxta literam Africani
filius in potestate patris institutus scriptus fuit heres omisso pos-
tumo id est preterito uentre pleno neque id sit ne fecerat [illegible]
Postumus [illegible] qui speratur post mortem testatoris [illegible] Sabbino
porterius [illegible] l. 3. [illegible] Postumos de iniusto rupto irrito
communi antiquorum supponit Costa tunc [illegible] Postumo
filius in [illegible] habebat nepotem testatoris [illegible]

et in sua potestate istitutus post mortem patris et per consequens ipso mortuo avo futurus erat heres suus et necessarius hic nepos substitutus tum ipso supposito interitu filii de certis videlicet post mortem testatoris ante nativitatem postumi et ante abortum uxoris testatoris ad huc pregnante ut communiter etiam supposito sic extraneus esset substitutus filio qui decidit et sic cum sit an esset huic filio securum dicens per cessabonor. poss. de ecretali ut heredi tate fratris moveret ad heredes suos

Ita cito postumo ideo ex abortu fecerit mulier evenit pervidemum istat patris sine lbro decesse et in antea quare filius dum vixit sub stirnente nepote lbris neque certo lbro quia ipse potuit neque ab intestato ipso sed ut a valore heres existere potuit patri et sic quo in heredis nepotis apparet utrumque qui irritate lbris licet suus esset ipse

Morte aũ lege § sciendũ de suis et legit. her.
Notemus si in hoc casu daretur bonorũ possessio decre
talis filio maximũ posse parari preiuditiũ nepoti
cũ transmissurũ eet filius hereditatẽ ab extraneo si
forte nepotẽ hunc exheredasset q. eet iniquũ et decre
to indignũ. hic ẽ casus quo decedit Africanus, uidea
mus q.d sit dicendũ de filius scriptus. Multos fi
lios haberet et unus tantũ nepos ei substitutus fu
isset omissis ceteris. Nunquid posset impediri bonorũ
poss.o decretalis filio ad hoc ut transmitteret heredita
tẽ ad omnes nepotes. Nec totã aũ hereditatẽ ferret unus
nepos. hic casus n decidit ab Africano, q. dari n pot
secundũ rectã rationẽ iuris, cũ eẽ inspiciatur tẽpus
ortus n tẽpus Mortis testatoris ut statuunt quint fu
ture sui heredes an [illegible] decesserit pater ante
abortũ pendente cã [illegible] necesse ẽ ut nepotes hinc suo in
hereditatẽ loco suorũ superuenient [illegible]
stitutus sub timebat d. l. § sciendũ. itaque deficie
bat ex ordine [illegible] bonorũ possessio decretalis da
ta patre quare n debemus ee scrupulosiores Africano
In [illegible] q. si N 30
uetustio eodẽ themate inuenit spes uidicat q. filius insti
tutus solus ẽ omisso postumo nec habet substitutũ q. aduersiculũ q. d.
substineri possit cũ [illegible] in hac spe supponit in filio eman
cipato necessariũ ẽe decretũ a Papiniano ex eius [illegible] sed
imo potius utile ẽe quã necessariũ. q. cũ moritur filius
suus in ult.o instanti uitẽ filii certũ ẽẽ incipit pre
uiũ nõ pello instanti nimiũ ex tt.o heredes
fore [illegible] ex defectu heredis in 2.o [illegible]
tũ eius, in instantes filius suus ab intestato heres

ab intestato heres existit patri et mentis inep-
ne decreti necessitate transmittat hereditatem ad
heredes suos quia reperitur nullus titulus facienti speratas pos
tumo separatque hunc casus filio solum potestatem
sub conditione potestativa necessitarat qualis futura
sit. sed verte et communiter exponitur ex conditionis que
in ul.° vite instanti non impleri non possunt veluti si alexandriam venit
d. l. gl. ult.a de cond. instit. in quo forte dissensit Africanus a
Papiniano Severa si quis notavimus sup. n.° 28. Sed lit.a
inspecta que est potest in d.a l. q. et talis ista que de eis
non reperitur de ul.° instanti vite filii sui q.do non habet sub
statutis quare accipiendus est Papin. iuxta explicationem
Africani ut in eo casu utile decretum sit propter presentem rerum
administrationem non vero necessarium ad transmissionem. Nisi
in filio emancipato de quo dixi cum eo expresso despu-
tare incepit. Nec tunc obstat difficultas que omnes inter
pretes suspendit cur soperta sit rerum natura in hoc ul.°
instanti non posse fieri abortus et partus etc. et alteris
de facto accidere possit sed huic respondeo per supplicationem legis
filius a patre 28. de lib. et posth. casus externos contradictionem
ture omnimodo subiici q.a sit hic et nunc non convenire casus
vero internos qui pendent ex hominis voluntate velut
ex implementis conditionis sed ecce dederit non potere me
Vero quare nascatur et non nata partus q.a externus facti e
mates separat conditioni casuali et potestative que
in ul.° vite reperitur impleri non potest quia alia que in eodem
instanti potest impleri veluti si decem dederit. extra de
hoc tamen censeo sub eruditiorum censura.

N.° 31

De inmixtione interim non facienda

Et tam longe +
petitis elucet ius sui heredis aliq.do in suspensione esse

E°

5° medio illo tg. p.s n potent Se immixcere hereditati pater
ne quae ipsi n dg delata e. agnoverunt p 3 hoc Bartolus
cumanus Castrensis & Sofredus in d l VI^a de volt. inst.
ide Sofred. in § 1. § totiens de Ventre in pos. 13 Mutando
q sequenter docet pendente Sd.e nec posse abstinere, nec re
pudiare hereditatem deludet quia cg in dicto Sed itionen
pareat excludi potius quam censeri repudiare. Sed ut ex-
vimus et recusatione hereditatis in aberravimus forsan
a Scopo, ut sic etiam exponamus text in L recusari 95
lit. quia alio sen sedonavimus sup. cp 3. n.° 12 in gen
n posset disputari an sui implendo aditione existat he
requirei im mixtione Sine abstensionis bonefisio ad
Sgm ig dubitari 86 § 1 de her. inst. Sed subgisto q.
expresso ec cap. cp 2. n.° 32. et tertio cp 3. n.° 10. inde
Mus q.° in quo statu Set suorum hereditas dij pendet
nus Seu heredis dicq Pendenter hereditatis stat. i en
Suspenso eet q.° ex cluso filio Nq quam eius Suisse
Censebitur et ad Substitutos et ad legitimos recta mea
ex psona testatoris transeunt. Alioqn dato medio
impetrandi q eet filius in heres n posset dari success-
cessio hereditaria Sg heres g.° que 59 Sg leeatis 80
de leg. I. N. g.° dicemus Remanere bona sub do minio
q.d nimio patre filius habebat q.° Suspensio hoc con tinet
specie exeredationis; Be in itque in exeredatione adueni
enti casu ut sepe repetivimus. abrendu iudicat eet di-
cere continuari dominium in filius post eius exere
dationis. q.d nec esse e contra videatur decesse dominium a patre
alioqn bona vacarent induceremus q.° hereditas iacente
que patris nimis sustineat inten, et filio extituro
heres vedi in pleta a ditione quam ex traneo si filius

excludatur ut in f[?] n. Minus 31. § si de hered. inst.

Nec obst. q. per dictum meus ... quamvis meus per dictum meus non ... hereditarius ... ex ... § si pater ... ad ...

... Salamanca ... duos casus ... virgo ... filius in potestate existens non dominus vere paternus.

Primum expectat ad patris captivum, cuius dominium pen-

det ... consequens pendet dominium filii de quo dixi

in opusculo ... n. 3 et 4 ... post mortem patris q. do

existit suus heres ... exist[?] ... mortuo patri a pud

hostes ... potestate legis Corneliae. Secundus quia

... hereditas ... ipso captivitatis ...

... § ... de ... In hoc casu quamvis ... do possit

suus heres post mortem patris vice dominus vere

paternus ... accidere in omnib. casib. superius

... supra expositis, ... necesse, ... filius dominus

non ... dari hereditas ... dominia ... vacant

fuit ... Josephi ... subtilis prima-

... ostensis ... interpretatione ... quem hac schola-

... invenit ... in extraneo ... nata ...

... semper ... fuit, ... attain

... ambitione ... aliena ... sapient quam ... propria

§ 3.us

De Potestate absten- scionis et immix- tionis

Suesca)

Justin. uer. pnd l. ul. triennium Maioribus prefiniebat intra quod abstenti possent hereditati se immiscere minoribus uero tempus triennii currebat a quo anno expleto et ualde hoc eis proficiebat cum ex illa gratia te soli anni haberent ad petendam restitutionem.. hodie uero non est multum conueniens ex nouissima eius de Justiniani prudentia de quam l. ul. c de temporibus in integrum restitutionis quadriennium statuimus in omnibus casibus decessum sit ad impetrandum de beneficium: quare dicemus intra triennium iure suo et ex remedio ordinario possessiuos abstentos se iam miscere hereditati sed illo elapso intra reliquum annum posse se immiscere extraordin.o restitutionis beneficio cum ex tera ex predictis locis petenda sit

Aliquando amitunt beneficium abstensionis sui heredes ex proprio facto dolosque uel ea immixtione, siue absque ulla conditio dato immiscendi sese uidelicet si aliquid amouerint, aut amouendum per alios curauerint ex paterna hereditate. Prætor enim quod propter equitatem hoc beneficium suis heredibus dederit ne creditoribus paternis tenerentur merito illud denegauit dolosis et his qui sibi rapiendo res hereditarias fraude uoluerunt obtendere creditoribus. Uba edicti extant expressa in l. si seruus 71. § Prætor ait hic. itaque propter delictum amotionis abstinendi facultate priuantur et compellantur omnes clasici sentiunt ibi et ad

N 34. De suo amouentes hereditarias

l. 21 h. t. Donel. lib. 11. 16. 2. cap. 2. ex quo tamquam hic auctor quoque cum omnes et Varoina d. l. 21. quos sequitur Costa lib. 2. sel. cap. 3. n. 5. Verterunt vero consequenter docent si pupillus doli capax vel pubertati proximus paternae hereditatis se immiscuerit non posse amplius gaudere beneficio abstentionis quia ex hoc facto non admittitur illud tamquam immixtus sed tamquam fraudulentus si censeretur immixtus eo non obstante posset utique abstinere ed l. impuberib. 12. h. t. sed quia doli capax est l. impubere 22. de furtis; merito adversus propria delicta auxilium praetoris non sequitur arg. ex l. et 2. C. si adversus delictum: ex quo obiter non ea ratione quoque docentes quae non nulli nostrorum professorum solet placere dicunt filium domini esse verum patronum l. in suis tr. de lib. non esse verum patronum quia minime inire praesumitur quoties post delictum minime inire praesumitur quoties factum a delicto eximitur potest, expendunt quae vulgariter scribunt optime tx. in l. si merito si proprio ibi et sane plerumque credendus est eius quod pars rei dominus est iure potius suo reception quam furandi l. si inire. ex quo deludunt tamquam voluntarie immixtos beneficium abstentionis amittere d. l. filius 12. de usucap. specialiter in quibus haec etc.

Sed nuera: quia negamus celandi animo quidquid pars rei dominus sit fictum ommitit d. l. 51. uneta frei dominus 45. cod. tit. quare ubi de iure hoc amovendi manifesto apparet non indigemus recurrere ad coniecturas, atque ex pluribus pupilli quod cerno verissimum. minime decretorie suadet cetera dixi sup. cap. 3. n. 9. hoc Sed quod diximus de denegato beneficio abstinendi suo

91

hæredi amouenti vel hæreditatem habet locum in hærede successore suum. ut etiam expresse sancit probat iubi beneficium abstentionis l. seq. filius 7 § 1. ht. ita si filius amouisset, et ipse heres amouerit aliquid ex paterna hæreditate amittit idem beneficium quod habet ex edicto defi. erant sub eadem r.º ut cum uerbo docet Costa in s. cum in bello ubi bona uindicaret n. 11. Nunc de effectu magis speciali abstentionis facte post immixtionem uidendum est. Pupillus abstinet ex immixtus uacat portio quemadmodum si ab initio abstinuisset d. l. ex tractu 4 de. De ratione dixi ad l. si pupillus q. item si portionem se immiscuit etiam abstinet ad. qui est immixtione confusæ erant suscitantur aut reuiuiscunt post immixtionem confusæ erant l. 87. § 1. ht. quia confusio resultat ex immixtione uel extensione l. 87. § 1. ht. quod confusio resultat ex immixtione uel ex additione arg.º ex l. stichum 95. § adita de solut. quare post tale confusio mutolitur quoties immixtio et additio in totum seu parte resoluta, uelut si additio et immixtio rescisa sit expugnato querela l. eum 21 § ult.º de inof. test. l. Maritus 22. C eod. quæ equitas ad casus similes seruit ut si seruitutes confusæ sint uelut si filius in casu bonorum [illegible] habebat predia dominium et abstineat post confusionem de nouo imponendæ sunt seruitutes et opposita exceptione sequasi post ut retineat, et imploratio officio iudicis si nequasi possideat l. pap. 18 de seruitut. l. si ea lucri comunia predicorum l. 2. § pen.º de hered. tact. uendita l. si legatum 116 § ult.º de leg. 1. l. si heres. 13. § 1. ad SC S. Trebel. quia aliquas habet similitudines suorum hæredum sed immunitas ex uarie de legib. ingeniti abstinendi eum satisfecerant [illegible] ad l. uerba reci 93. de solutionib. in q. miur ex n.º 4. Per contrarium accedunt onera hæreditaria immixto si ex post facto aliqua pars hæreditatis ei acreuerit quo equum ut subeat onera illius cui succedit arg. ex l. secundum in fide VI. exemplum extat in l. ult. ht in qua proponitur duæ filiæ quæ patri suo heredes extitiunt quarum altera abstinuerat paterna hæreditate, altera uero uniuersa bona uindicabat pro ista sub i pore uniuersum eius [illegible], in hac ipse Pompon. ex ista cum relatione creditorum Vetulit Sanctus Casius Pre

Be effectu abstentionis

ex § l. ul. ht.

vs (Cuius caus. legit. cau. in l. i. de dolo) Ea cognita decreto praetoris sunt omnes actiones hereditariae denegantur scilicet illi filio qui immiscuerit se se hereditati paternae heredi et denegaturi ei filio, qui a paterna hereditate se abstinerat, quod in fronte nulla difficultatem habet. habet tamen maximam in recessu quod filia quae abstinet hereditate quodammodo videtur habere ac heres quae heres patri extitisset, unde cum quo partio eius et aliter quam solet vocare respondeat ab extraneo d. l. ex tractu 44 de re iud. quod ipso iure excludit. porro ad cohaerede sine certitudine decreti praetoris quod indulgentia l. ult. ad quod necessarium ibi decretum fuit cum cognitione inquirere sequitur ibi quae ... successorem accipientes praedictus locum iuxta decisionem quae clariorem apparent in successore d. l. videlicet si quis se immiscuerit heres et postea coheres ... timuit dato eo facultatem amplectendi hereditatem sed pro parte recedendi quemadmodum si sese immiscuisset post quam coheres sui abstinerent l. sed et 38. l. cum here. ditate 55 cum seq. l. 98 lib. docent Donellus d. lib. ... et cum aliis Richardus in lecturis ad titulum ex n. 63. si se prius immiscuisset coheres postea que. ex magna causa a praetore fuisset restitutus utraque statuet multo melius habet locum decisio d. l. ... ut in prima solutione sensit ... itaque si ... cum l. antecedenti efficiemus ... ut quis eo casu suscipere paratus sit ... patrimonium subeat eius extraordinario iure et ex remedio praetoris universale vera

ex p. l. eigesht.

tensionem ... notandum est quod docemus in l. ... scilicet videlicet non esse necesse ad eo praetore ut suis qui se immiscuerit paternae ... hereditati illa abstineat sed sufficere ex ... vindictae abstinere ... non attingere ... bonarum ... absentes ... bonorum possessione quam ... introductionis ... scripti heredi ... imperatae ... maxime ... sufficere ... ab ipso herede honorum ... recte ... l. ult. ... gulielmo ... bonorum partes ... analectum ... et relegatis ... ... qui ... iure ... peteba ... pro ...

Usu fori beneficio restitutionis ... potuit sine Magistratus interventu, hoc est intelligendum si non prius se immiscuerint ... immixti enim non poterunt iterum se abstinere sine praetore, quod de minoribus 25 annis recte accipiunt ... et Clasica quod necessarium est extraordinario beneficio praetoris ... restitutionem abstinere ... necessarius ... ut primo dixi ... de Maioribus, quod hoc beneficium ... indulget praetor postquam se immiscuerint, neque alius concedit praeter Principem ex Magna ... 98 sic intelligenda ...

... impuberes qui se immiscuerunt possint abstinere paterna hereditate sine praetore non decidit in ... l. 12 ... debere adire praetorem ut abstineant ... ex immixtione ...

... possent ... sed doli capaces ... hoc ... lege pedentes ... intellectus mihi ... contrario ... Ubi ... qui se immiscuit, sive maior, sive minor sit, non est necesse praetorem adire. ... se immiscuit ... necesse ab eo beneficium postulare et si sit minor, Minoris autem ... impubes ... l. de minoribus docent Costa ... si pater ... Ubi impuberes Borelus lib. 2. select. cap. 4. ex n.o 22. maxime ex n.o 28. Refert quoque Ulpianus in eadem l. 12. rescriptum Divorum fratrum ... Victorinus ... rescripserunt ... extra ... abstinere paterna hereditate abstentus ... si nihil pro herede gesserat ... nihil ex paterna hereditate amoverat ... abstinerent ... exposui ... filios ... abstenti ... oneribus hereditatis ... se immiscerent paternae ... neque indigere ... expeditum est ... sine praetore posse abstinere. Similis est decisio ... in l. 2. C. de legitimis heredibus ... in potestate patris ... fuerunt ... hereditatem ... filias ... fuit ... hereditatem repudiaverunt ... (ut debet exponi,) abstinuerunt ab ea ... adierunt ... hereditatem ... rescribit Gordianus ... ignorare ... separari ... hereditatem ... L. 2. C. de leg. her. expl...

Secondo et hereditas extraneo ad filios expectatur successione
vel si uero hereditas patris huiusmodi recipiendus secundum
eundem totum rigorem et vero uerius quod in eo ponitur separatio
repudiatio, pertensione et separatio sunt remedia he-
reditatis quae ius quod deuncto fuere hereditatis

N.o 34

De immixtione ex pl. sig 73 hic

Super uero de
immixtione dicamus licet nova pauca admonendo, simul diuino
favore fere omnia dicta maneant in primis quoad formam
modumque in dictat agestione pro herede, licet in suis contra im-
mixtus, quae si extraneus esse diceretur pro herede gerere lex bene 87.
hic quae supra exposui cap 3. n.o 7.o cum uero filio ex 96. consistit in
ducta pro herede gestio remaneant velata res sedem aperimus in-
senti inculcare. id tamen speciale inuenio in filiis quod in extra-
neis heredibus non obseruatur, filios autem in potentia accipio, non
minus emancipatos quam suos quod filiis de deliberant Prae-
tor decernere debet alimenta l. et ait Praetor 3.o § ult. lege
huius g. de iure deliberandi cum in alimentis papua causa li-
berorum l. 1. de uentre inspiciendo § mittendo l. pen. ut legatorum
nomine caueatur. quod in extraneis heredibus minime aequitate Prae-
tor tantum permittit deliberant ius hereditarias capere
geret et distraherent ut seruos et animalia hereditaria
pascat d. l. ait Praetor 3.o § ult. ff fune uestis de funct
l. duos plus de iure deliberandi hereditatis quae exponam in selectione
ad fere scribendo et ceteras n.o 46 notat quia Guillermus
fornerius lib 3. selectionum cap 16. in filiis uero patronorum idem di-
cimus respectu libertorum patris qui filii alendi sunt a libertis si
egeant l. deque albens § salent 18. cum duob. seq. l. quia agere
cognoscendis liberis his primis sequente et licet filius dor...

Illa

Ulla ptestatione petat a Pretore alimenta ex bonis patris cum egeat non censeatur se hoc immixtus quia petit iure filii non iure heredis dl filius de iure de liber. praequens lic filius patroni tanquam egens alimentorum petat alimenta a liberto paterno non censetur immixtus paterno hereditati quia suo iure petit non tanquam heres L. Siquis quique

93. 93 lst. ad hoc enim ut iura libertorum et patronatus retineat Sufficit si non sit exeredatus ut sup. dixi ex L. Si operarum 29 de opori libertorum.. Et quod magis est quamquis sit exeredatus Sufficit quod sit exeredatus bonamente non malamente ut hoc L. si patronus 12. § si quis non malamente debonis libertorum. quia multi non est cum exeredant filios suos Sed utilius consulant L. multi 19 de lib. et post. § non Sequitur Sed cum esse velle heredes ex eo quod uult conservare iura libertorum patris potant que alimenta se Misendi geat effectus quoque immixtionis idem est cum aditione aut gestione pro herede heredis extranei Sed ex immixtione obligatur Semper omnibus hereditariis et attamen rebus indistinte, de effectu aditionis dixi Sup. cap. inf. quare cum bona venia Vra diser tissimi et nobilissimi audi tores his modis adqui rendi hereditatem finem imponere iubat modo Deo Sal uatori quoque nostro le sue Christo in temerataque Deipare Ma riae insuper im tanta aequal pa originali sine peccato referamus gratias quibus typum cum gere se ces sit.

Textos que conducen a esta Materia por capitulos ve sumedá 30

Cretio é certorū dierū spatiū q̃d datr. instituto hęredi ad deliberandū utrū ei expediat adire hęreditatē nec ne, velu[t] a titius hęres esto cernito que indiebus 100 q̃b. scieris poterisq̃ que. Diuiditr autē cretio in vulgarē et strictā, continua in qua si intra tempus prescriptū ń adierint excluduntr, sicq̃ q̃ impotentiā t ignorantiā id fecerit. = Vulgaris é in qua adiiciuntr illa vba q̃b scieris poterisque. et tunc hęres ń excluditr p finito tp̃e nisi cū posset, et sciret delatā ē hęreditatē eā ń adierint. Diuiditr in liberā et ń liberā quę fere idē sit ac vulgaris et stricta, Dicitr autē ń q̃ prefinitū tpus ń habebat, sed q̃ post translactū tpus liberū é adire si antea ń potuit = Diuiditr in perfectā et imperfectā, Dicitr perfecta q̃do hęres exeradū inde factū cernendi veluti titius hęres esto cernito q̃ indieb. 100 nisi creberis exhęres esto. poterat etiā substitui et tunc mevius hęres esto, et in hac cretione licet p hęrede gereret hęres, ń admitebatr, ad hęreditatē qualis q̃ institutus erat sed imp fecta, quę sic fiebat. Titius hęres esto cernito que. nisi creberis semp. mevius hęres esto, tunc si hęres p hęrede gerebat admitebatr. ad semisē hęreditatis, post substitutione autē Mevii Marci ad omnē hęreditatē Vlp. tt.o 22 § cretio 30 cū seqq. =

Cp 1. de Cretione

Vulgaris. Continua

libera, ń libera

Perfecta

BIBLIOTECA DE SANTA CRUZ VALLADOLID

[illegible]

mag
99

[illegible]

[illegible]

Manuel
dear
Man

Testos que conducen a esta Materia q no estan aqui

L. Panonius 86 ht.
L. 41. ex qb. causis maiores &a
L. 2. § 14 de sucesor. ed.o
L. 2. § 2. de legat. prestand.
L. 34. de hered. instituend.
L. 112. de condit. et demonst.
L. 2. § 2. de suis et leg. her.
L. 65. § 1. de legat. 1.o
L. 40 de hered. instit.
L. cum pponas 36. de her. inst.
~~L. 40. § 1. de adq.~~
L. 35. de adq. rer. dom.

L. 19 de castrensi peculio
L. 18 ad Leg. falcidiam
L. 18 de stipulatione servorum
L. 14 de castrensi peculio
L. 33 de adq. rer. dom.o
L. 13 de castrensi peculio
L. 52. de her. inst. respondese q fue tt.o de soldado
L. 48. de her. ins. distinguese qdo se conoce el impetrado
en la sentencia y qdo no: en el primer caso vale la ins
titution en el 2.o no: a esto se entiende la lei
3.a de lib. et post.
a l. lucius titius 34 de cond. et demonst. con
la l. 13 VI. de lib. et post.
la lei 12. § 1. de hered. inst. 2.a la lei obtinente de
L. 15. de hered. inst. respondese quen la l.
cond. et de monstrat.
15. e de nomin. patris.
la lei servus 82. tit. de dondese prueba q
tiene por si capacidad el esclavo le resp. que aun
quel s.or no tenia capacidad para coger todavia herie
ncia la tenia para ser instituido.
a L. 38. de adq. hered. a la lei 55 eodem titulo
se distingue q. precede la adicion y qdo se sigue
despues de la abstension. es buen texto para
provar que el estraño se puede abstener

l. 41. debon. hb. de donde se que sta que no pu
de repudiar ss. e. A responde que la p. que
tiene el patrono q̃ cum patron ñt lo ysep
[illegible]

l. 1. § si ss. ponas se ga omnis de M. de donde se
prueba que no part repudiatorez puede
adir. se responde que el heredero tiene un sch.
gendo ex iu de tio testatoris

l. 26. si ga omnia Ea Mtr. de donde se cogne
ba q el ss. p. y el hijo no son un a mis ss. ona
ex uisend. l. 1. § si ss. ponas. a se prequan no se
a dedar e timacion de lo menor en el hijo
res. que no son una mis ma ss. sona q̃
ad ius eligendi.

l. nemine ff. greg. l. 58. de leg. 2. d.
conque legat. n̄ potq. p. admit. et ss. re
pudiari.

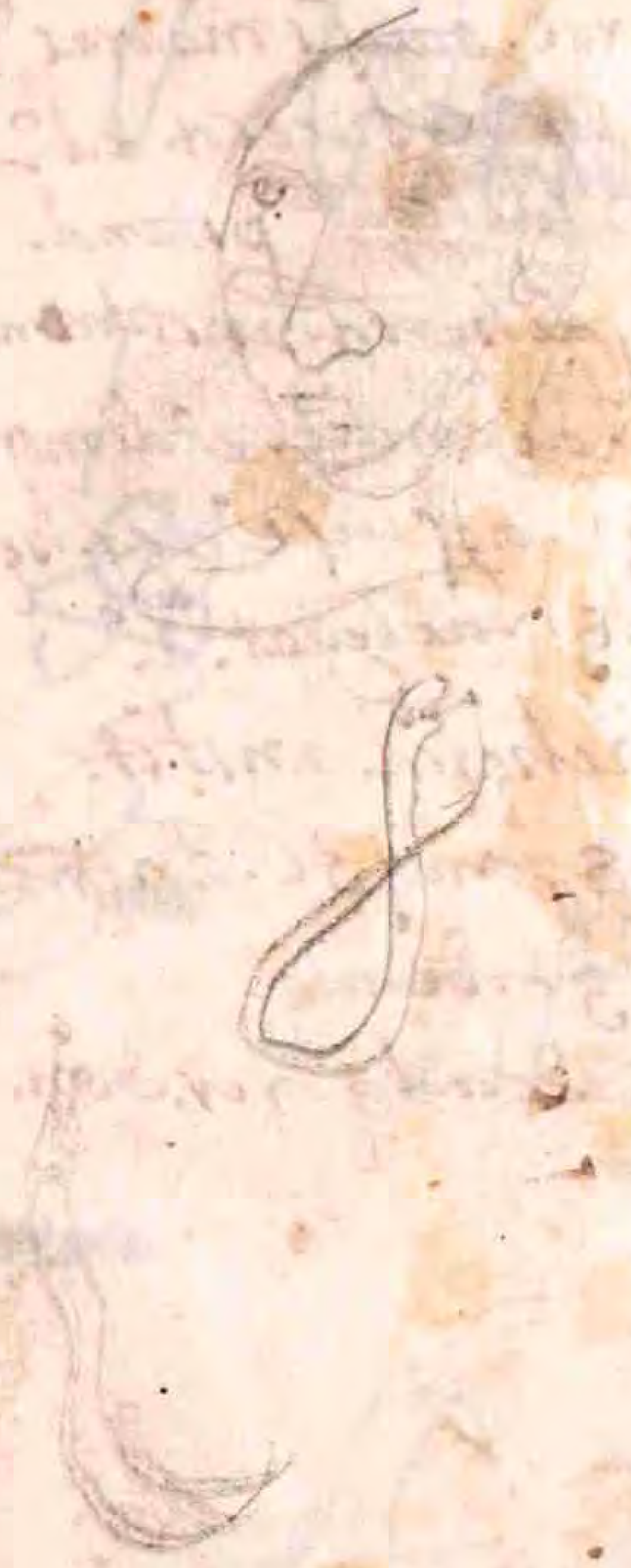

23
23
23
23

45
92
296

26

06
12
41
44
44
14

76

29
63

92

46
46
92

temere